

České vydání

Právní předpisy

Svazek 51
12. prosince 2008

Obsah

I Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné

NAŘÍZENÍ

Nařízení Komise (ES) č. 1230/2008 ze dne 11. prosince 2008 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	1
Nařízení Komise (ES) č. 1231/2008 ze dne 11. prosince 2008, kterým se stanoví reprezentativní ceny v odvětví drůbežího masa a vajec, jakož i pro vaječný albumin, a kterým se mění nařízení (ES) č. 1484/95	3
Nařízení Komise (ES) č. 1232/2008 ze dne 11. prosince 2008, kterým se neposkytuje vývozní náhrada na máslo v rámci stálého nabídkového řízení stanoveného nařízením (ES) č. 619/2008	5
Nařízení Komise (ES) č. 1233/2008 ze dne 11. prosince 2008, kterým se neposkytuje náhrada na sušené odstředěné mléko v rámci stálého nabídkového řízení stanoveného nařízením (ES) č. 619/2008	6
★ Nařízení Komise (ES) č. 1234/2008 ze dne 24. listopadu 2008 o posuzování změn registrací humánních a veterinárních léčivých přípravků ⁽¹⁾	7
★ Nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 ze dne 8. prosince 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí	25
★ Nařízení Komise (ES) č. 1236/2008 ze dne 11. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1613/2000, kterým se stanoví odchylka od nařízení (EHS) č. 2454/93, pokud jde o definici pojmu „původní produkty“ používanou pro účely systému všeobecných celních preferencí s ohledem na zvláštní situaci Laosu v případě některých textilních výrobků vyvážených z této země do Společenství	53

Cena: EUR 18

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

(Pokračování na následující straně)

CS

Akty, jejichž název není vytištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vytištěny tučně a předchází jim hvězdička.

★ Nařízení Komise (ES) č. 1237/2008 ze dne 11. prosince 2008 o změně nařízení (ES) č. 1043/2005, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 3448/93, pokud jde o režim poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty vyvážené ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy, a kritéria pro stanovení výše těchto náhrad	55
★ Nařízení Komise (ES) č. 1238/2008 ze dne 10. prosince 2008, kterým se stanoví zákaz rybolovu mníkovce velkookého ve vodách Společenství a ve vodách oblastí V, VI a VII, které nespádají do svrchovanosti nebo jurisdikce třetích zemí, plavidly plujícími pod vlajkou Španělska	56
★ Nařízení Komise (ES) č. 1239/2008 ze dne 10. prosince 2008, kterým se obnovuje rybolov tresky obecné v Kattegatu plavidly plujícími pod vlajkou Švédska	58
★ Nařízení Komise (ES) č. 1240/2008 ze dne 10. prosince 2008, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny	60

II Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné

ROZHODNUTÍ

Komise

2008/936/ES:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 20. května 2008 o podporách poskytnutých Francií Fondu pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu a rybářským podnikům (státní podpora C 9/06) (oznámeno pod číslem K(2007) 5636) ⁽¹⁾	62
---	----

2008/937/ES:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 5. prosince 2008 o nezařazení kyseliny sírové do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a o odnětí povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující tuto látku (oznámeno pod číslem K(2008) 7612) ⁽¹⁾	88
---	----

2008/938/ES:

★ Rozhodnutí Komise ze dne 9. prosince 2008 o seznamu zvýhodněných zemí, které jsou způsobilé pro zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných podle nařízení Rady (ES) č. 732/2008 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí pro období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 (oznámeno pod číslem K(2008) 8028).....	90
--	----

Poznámka pro čtenáře (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

POZNÁMKA PRO ČTENÁŘE

Orgány se rozhodly, že ve svých textech již nebudou uvádět odkazy na poslední změny a doplňky citovaných aktů.

Pokud není uvedeno jinak, akty, na které se odkazuje v textech zde zveřejněných, se rozumí akty v platném znění.

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1230/2008

ze dne 11. prosince 2008

o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾,

s ohledem na nařízení Komise (ES) č. 1580/2007 ze dne 21. prosince 2007, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v odvětví ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 138 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení (ES) č. 1580/2007 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XV uvedeného nařízení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 138 nařízení (ES) č. 1580/2007 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 12. prosince 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 350, 31.12.2007, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kódy třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	81,5
	TR	71,9
	ZZ	76,7
0707 00 05	JO	167,2
	MA	51,4
	TR	85,6
	ZZ	101,4
0709 90 70	MA	105,7
	TR	133,9
	ZZ	119,8
0805 10 20	AR	18,1
	BR	56,0
	CL	50,9
	EG	30,5
	MA	91,7
	TR	68,8
	ZA	51,8
	ZW	43,9
	ZZ	51,5
0805 20 10	MA	68,8
	TR	73,0
	ZZ	70,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,6
	HR	54,2
	IL	70,8
	TR	55,8
	ZZ	58,9
0805 50 10	MA	78,3
	TR	66,6
	ZZ	72,5
0808 10 80	CA	89,2
	CL	43,7
	CN	77,8
	MK	35,3
	US	117,4
	ZA	123,2
	ZZ	81,1
0808 20 50	CN	49,6
	TR	97,0
	US	131,4
	ZZ	92,7

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovená nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1231/2008**ze dne 11. prosince 2008,****kterým se stanoví reprezentativní ceny v odvětví drůbežího masa a vajec, jakož i pro vaječný albumin, a kterým se mění nařízení (ES) č. 1484/95**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhu) ⁽¹⁾, a zejména na článek 143 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2783/75 ze dne 29. října 1975 o společném obchodním režimu pro vaječný albumin a mléčný albumin, a zejména na čl. 3 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 1484/95 ⁽²⁾ stanovilo prováděcí pravidla k režimu dodatečných dovozních cel a určilo reprezentativní ceny v odvětví drůbežího masa a vajec, jakož i pro vaječný albumin.
- (2) Z pravidelné kontroly údajů, na jejichž základě se stanoví reprezentativní ceny produktů v odvětví drůbežího masa

a vajec, jakož i reprezentativní ceny vaječného albuminu, vyplývá nutnost změnit reprezentativní ceny pro dovozy některých produktů s přihlédnutím k cenovým rozdílům podle původu. Je tedy třeba zveřejnit reprezentativní ceny těchto produktů.

- (3) Vzhledem k situaci na trhu je nezbytné provést tuto změnu co nejdříve.
- (4) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 1484/95 se nahrazuje přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 145, 29.6.1995, s. 47.

PŘÍLOHA

k nařízení Komise ze dne 11. prosince 2008, kterým se stanoví reprezentativní ceny v odvětví drůbežního masa a vajec, jakož i pro vaječný albumin, a kterým se mění nařízení (ES) č. 1484/95

„PŘÍLOHA I

Kód KN	Popis	Reprezentativní cena (EUR/100 kg)	Jistota podle čl. 3 odst. 3 (EUR/100 kg)	Původ ⁽¹⁾
0207 12 10	70 % kuřata – oškubaná, vykuchaná, bez hlavy a běháků, bez krku, srdce, jater a volete, zmrazená	150,4	0	AR
0207 12 90	65 % kuřata – oškubaná, vykuchaná, bez hlavy a běháků, bez krku, srdce, jater a volete, zmrazená	155,8	0	BR
		145,9	0	AR
0207 14 10	Dělené maso z drůbeže druhu kur domácí, zmrazené	234,1	20	BR
		279,5	6	AR
		298,3	1	CL
0207 14 50	Kuřecí prsa, zmrazená	200,6	3	BR
0207 14 60	Kuřecí stehna, zmrazená	123,1	6	BR
0207 25 10	80 % krůty – oškubané, vykuchané, bez hlavy a běháků, s krkem, srdcem, játry a voletem, zmrazené	202,9	0	BR
0207 27 10	Dělené maso z krocanů a krůt, zmrazené	307,8	0	BR
		327,4	0	CL
0408 11 80	Žloutky	452,7	0	AR
0408 91 80	Vejce bez skořápky, sušená	436,2	0	AR
1602 32 11	Tepelně neupravené přípravky z drůbeže druhu kur domácí	220,4	20	BR
3502 11 90	Vaječný albumin, sušený	604,0	0	AR

⁽¹⁾ Klasifikace zemí stanovena nařízením Komise (ES) č. 1833/2006 (Úř. věst. L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1232/2008**ze dne 11. prosince 2008,****kterým se neposkytuje vývozní náhrada na máslo v rámci stálého nabídkového řízení stanoveného nařízením (ES) č. 619/2008**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 164 odst. 2 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Komise (ES) č. 619/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se zahajuje stálé nabídkové řízení pro vývozní náhrady týkající se některých mléčných výrobků ⁽²⁾, zavádí stálé nabídkové řízení.
- (2) Podle článku 6 nařízení Komise (ES) č. 1454/2007 ze dne 10. prosince 2007, kterým se stanoví společná pravidla pro zavedení nabídkového řízení pro určené vý-

vozních náhrad u některých zemědělských produktů ⁽³⁾, a po přezkoumání nabídek podaných v rámci nabídkového řízení, je vhodné neposkytnout náhradu na dobu trvání nabídkového řízení, která končí dne 9. prosince 2008.

- (3) Řídící výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené jeho předsedou,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Pro stálé nabídkové řízení zahájené nařízením (ES) č. 619/2008 na dobu trvání nabídkového řízení, která končí dne 9. prosince 2008, se neposkytuje vývozní náhrada na produkty a místa určení uvedené v čl. 1 písm. a) a b) a článku 2 uvedeného nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 12. prosince 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 168, 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. L 325, 11.12.2007, s. 69.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1233/2008**ze dne 11. prosince 2008,****kterým se neposkytuje náhrada na sušené odstředěné mléko v rámci stálého nabídkového řízení stanoveného nařízením (ES) č. 619/2008**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 164 odst. 2 ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 619/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se zahajuje stálé nabídkové řízení pro vývozní náhrady týkající se některých mléčných výrobků ⁽²⁾, zavádí stálé nabídkové řízení.
- (2) Podle článku 6 nařízení Komise (ES) č. 1454/2007 ze dne 10. prosince 2007, kterým se stanoví společná pravidla pro zavedení nabídkového řízení pro určení vý-

vozních náhrad u některých zemědělských produktů ⁽³⁾, a po přezkoumání nabídek podaných v rámci nabídkového řízení, je vhodné neposkytnout náhradu na dobu trvání nabídkového řízení, která končí dne 9. prosince 2008.

- (3) Řídící výbor pro společnou organizaci zemědělských trhů nezaujal stanovisko ve lhůtě stanovené jeho předsedou,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Pro stálé nabídkové řízení zahájené nařízením (ES) č. 619/2008 na dobu trvání nabídkového řízení, která končí dne 9. prosince 2008, se neposkytuje náhrada na produkt a místa určení uvedené v čl. 1 písm. c) a článku 2 uvedeného nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 12. prosince 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2008.

Za Komisi

Jean-Luc DEMARTY

generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 168, 28.6.2008, s. 20.

⁽³⁾ Úř. věst. L 325, 11.12.2007, s. 69.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1234/2008

ze dne 24. listopadu 2008

o posuzování změn registrací humánních a veterinárních léčivých přípravků

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

a pružnější právní rámec a zároveň byla zaručena stejná úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků ⁽¹⁾, a zejména na čl. 39 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků ⁽²⁾, a zejména na čl. 35 odst. 1 uvedené směrnice,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky ⁽³⁾, a zejména na čl. 16 odst. 4 a čl. 41 odst. 6 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Právní rámec Společenství pro změny registrace je stanoven nařízením Komise (ES) č. 1084/2003 ze dne 3. června 2003 o posuzování změn registrace humánních a veterinárních léčivých přípravků udělené příslušným orgánem členského státu ⁽⁴⁾ a nařízením Komise (ES) č. 1085/2003 ze dne 3. června 2003 o posuzování změn registrace humánních a veterinárních léčivých přípravků spadající do oblasti působnosti nařízení Rady (EHS) č. 2309/93 ⁽⁵⁾. S ohledem na praktické zkušenosti s používáním dvou uvedených nařízení je vhodné přistoupit k jejich přezkoumání, aby mohl být vytvořen jednodušší, jasnější

- (2) Postupy stanovené nařízením (ES) č. 1084/2003 a (ES) č. 1085/2003 je proto třeba upravit, aniž by se však odchýlily od obecných zásad, na nichž jsou tyto postupy založeny. Z důvodů proporcionality by měly být homeopatické a tradiční rostlinné léčivé přípravky, které nebyly registrovány, ale používá se pro ně zvláštní zjednodušený registrační postup, i nadále vyloučeny z oblasti působnosti nařízení.

- (3) Změny léčivých přípravků mohou být rozděleny do různých kategorií podle úrovně rizika pro zdraví lidí nebo zvířat a podle dopadu na kvalitu, bezpečnost a účinnost daného léčivého přípravku. Měly by proto být stanoveny definice pro každou z těchto kategorií. Za účelem zvýšení předvídatelnosti by měly být stanoveny pokyny pro detaily různých kategorií změn a mělo by docházet k jejich pravidelné aktualizaci, při níž by měl být brán ohled na vědecký a technický pokrok s přihlédnutím zejména k vývoji spojenému s mezinárodní harmonizací. Evropská agentura pro léčivé přípravky (dále jen „agentura“) a členské státy by také měly být oprávněny poskytovat doporučení ohledně změn, jejichž klasifikace není určena.

- (4) Je třeba ujasnit, že určité změny, které mají největší potenciální dopad na kvalitu, bezpečnost nebo účinnost léčivých přípravků, vyžadují celkové vědecké posouzení, které je nutné také při hodnocení nových žádostí o registraci.

- (5) Aby se dále snížil celkový počet řízení o změnách, a aby se příslušné orgány mohly zaměřit na ty změny, které mají reálný dopad na kvalitu, bezpečnost nebo účinnost, měl by být pro určité malé změny zaveden systém pro podávání ročních zpráv. Tyto změny by neměly vyžadovat předchozí schválení a měly by být oznámeny během dvanácti měsíců od provedení. Ostatních typů malých změn, které musí být neprodleně hlášeny kvůli průběžnému doзору nad daným léčivým přípravkem, by se však systém pro podávání ročních zpráv neměl týkat.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67.

⁽³⁾ Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 159, 27.6.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 159, 27.6.2003, s. 24.

- (6) Každá změna by měla vyžadovat podání samostatné žádosti. Seskupování změn by nicméně mělo být za účelem usnadnění přezkoumávání změn a snížení administrativní zátěže v určitých případech povoleno. Seskupování změn několika registrací od stejného držitele rozhodnutí o registraci by mělo být povoleno pouze tehdy, pokud se všech dotčených registrací týká stejná skupina změn.
- (7) Aby se zamezilo zdvojení práce při vyhodnocování změn několika registrací, měl by být stanoven postup dělby práce, v jehož rámci by měl jeden orgán, zvolený mezi příslušnými orgány členských států a agentury, posoudit změnu jménem ostatních dotčených orgánů.
- (8) Je třeba zavést ustanovení, která odrážejí ustanovení uvedená ve směrnici 2001/82/ES a směrnici 2001/83/ES ohledně role koordinačních skupin, zřízených podle článku 31 směrnice 2001/82/ES a článku 27 směrnice 2001/83/ES, aby se zvýšila spolupráce mezi členskými státy a bylo možné urovnat neshody v hodnocení určitých změn.
- (9) Toto nařízení by mělo vyjasnit, v jakém případě smí držitel rozhodnutí o registraci provést danou změnu, což je nezbytné pro hospodářské subjekty.
- (10) Mělo by být stanoveno přechodné období, které by poskytlo všem zúčastněným stranám, zejména orgánům členských států a výrobnímu odvětví, čas přizpůsobit se novému právnímu rámci.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanovisky Stálého výboru pro humánní léčivé přípravky a Stálého výboru pro veterinární léčivé přípravky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví ustanovení týkající se posuzování změn registrací následujících humánních a veterinárních léčivých přípravků:

- a) registrace udělené v souladu se směrnicí Rady 87/22/EHS ⁽¹⁾, s články 32 a 33 směrnice 2001/82/ES, články 28 a 29 směrnice 2001/83/ES a s nařízením (ES) č. 726/2004;
- b) registrace udělené na základě postoupení podle článků 36, 37 a 38 směrnice 2001/82/ES nebo článků 32, 33 a 34 směrnice 2001/83/ES, které vedly k úplné harmonizaci.
2. Toto nařízení není použitelné pro převody registrace z jednoho držitele rozhodnutí o registraci (dále jen „držitel“) na druhého.

3. Kapitola II se použije pouze pro změny registrací udělených v souladu se směrnicí 87/22/EHS, kapitolou 4 směrnice 2001/82/ES nebo kapitolou 4 směrnice 2001/83/ES.

4. Kapitola III se použije pouze pro změny registrací udělených v souladu s nařízením (ES) č. 726/2004 (dále jen „centralizované registrace“).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „změnou registrace“ nebo „změnou“ změna obsahu údajů a dokumentů podle:
- a) ustanovení čl. 12 odst. 3 a článků 13, 13a, 13b, 13c, 13d a 14 směrnice 2001/82/ES a přílohy I uvedené směrnice a čl. 31 odst. 2 nařízení (ES) č. 726/2004 v případě veterinárních léčivých přípravků;
- b) ustanovení čl. 8 odst. 3 a článků 9, 10, 10a, 10b, 10c a 11 směrnice 2001/83/ES a přílohy I uvedené směrnice, čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. 726/2004, čl. 7 odst. 1 písm. a) a čl. 34 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1901/2006 ⁽²⁾ a článku 7 a čl. 14 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1394/2007 ⁽³⁾ v případě humánních léčivých přípravků;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 15, 17.1.1987, s. 38.

⁽²⁾ Úř. věst. L 378, 27.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 324, 10.12.2007, s. 121.

- 2) „malou změnou typu IA“ změna, která má minimální, nebo vůbec žádný dopad na kvalitu, bezpečnost nebo účinnost daného léčivého přípravku;
- 3) „velkou změnou typu II“ změna, která není rozšířením a která může mít podstatný vliv na kvalitu, bezpečnost nebo účinnost daného léčivého přípravku;
- 4) „rozšířením registrace“ nebo „rozšířením“ změna uvedená v příloze I, která splňuje podmínky uvedené tamtéž;
- 5) „malou změnou typu IB“ změna, která není ani malou změnou typu IA, ani velkou změnou typu II, ani rozšířením;
- 6) „dotčeným členským státem“ členský stát, jehož příslušný orgán udělil danému léčivému přípravku registraci;
- 7) „příslušným orgánem“:

a) příslušný orgán každého dotčeného členského státu;

b) v případě centralizovaných registrací agentura.

- 8) „neodkladným bezpečnostním omezením“ prozatímní změna informací o přípravku nutná v důsledku nových informací ovlivňujících bezpečné používání léčivého přípravku a týkající se zejména jedné nebo více následujících částí souhrnu údajů o přípravku: léčebných indikací, dávkování, kontraindikací, upozornění, cílových druhů zvířat a ochranných lhůt.

Článek 3

Klasifikace změn

1. V souvislosti s jakoukoli změnou, která není rozšířením, se použije klasifikace stanovená v příloze II.

2. Změna, která není rozšířením a jejíž klasifikace není určena po uplatnění pravidel stanovených tímto nařízením s přihlédnutím k pokynům uvedeným v čl. 4 odst. 1 písm. a) a případně jakýmkoliv doporučením vydaným podle článku 5, se standardně považuje za malou změnu typu IB.

3. Odchylně od odstavce 2 je změna, která není rozšířením a jejíž klasifikace není určena po uplatnění pravidel stanovených tímto nařízením, v následujících případech považována za velkou změnu typu II:

a) na žádost držitele při předkládání změny;

b) pokud tak rozhodne příslušný orgán referenčního členského státu podle článku 32 směrnice 2001/82/ES a článku 28 směrnice 2001/83/ES (dále jen „referenční členský stát“) po konzultaci s ostatními dotčenými členskými státy, nebo v případě centralizované registrace agentura, na základě zhodnocení platnosti oznámení v souladu s čl. 9 odst. 1 nebo čl. 15 odst. 1 a s ohledem na doporučení vydaná podle článku 5, která upozorňují na to, že změna může mít podstatný vliv na kvalitu, bezpečnost nebo účinnost daného léčivého přípravku.

Článek 4

Pokyny

1. Po konzultaci s členskými státy, agenturou a zúčastněnými stranami Komise vypracuje:

a) podrobné pokyny pro detaily různých kategorií změn;

b) pokyny pro provádění postupů stanovených v kapitolách II, III a IV tohoto nařízení, jakož i pro dokumentaci, která se má na základě těchto postupů předkládat.

2. Pokyny podle odst. 1 písm. a) se vypracují do dne uvedeného v čl. 28 druhém pododstavci a pravidelně se aktualizují s ohledem na doporučení vydaná v souladu s článkem 5 a také na vědecký a technický pokrok.

Článek 5

Doporučení pro změny, jejichž klasifikace není určena

1. Před předložením nebo posuzováním změny, jejíž klasifikace není stanovena tímto nařízením, může držitel nebo příslušný orgán členského státu požadovat, aby mu koordinační skupina uvedená v článku 31 směrnice 2001/82/ES nebo v článku 27 směrnice 2001/83/ES (dále jen „koordinační skupina“), nebo v případě změny centralizované registrace agentura, poskytla doporučení pro klasifikaci změny.

Doporučení uvedené v prvním pododstavci musí být v souladu s pokyny uvedenými v čl. 4 odst. 1 písm. a). Doporučení bude vydáno během 45 dní od obdržení žádosti a zasláno držiteli, agentuře a příslušným orgánům všech členských států.

2. Agentura a dvě koordinační skupiny podle odstavce 1 spolupracují, aby byl zajištěn soulad mezi doporučeními vydanými ve shodě s uvedeným odstavcem, a po odstranění všech důvěrných informací obchodní povahy tato doporučení zveřejní.

Článek 6

Změny vedoucí k přepracování informací o přípravku

Pokud změna vede k přepracování souhrnu údajů o přípravku, označení na obalu nebo příbalové informace, toto přepracování se považuje za součást dané změny.

Článek 7

Seskupování změn

1. V případě, že je oznámeno několik změn nebo je o ně žádáno, předloží se samostatné oznámení nebo žádost pro každou požadovanou změnu podle kapitol II, III a IV.

2. Odchylně od odstavce 1 se použijí tato pravidla:

a) pokud jsou stejnému příslušnému orgánu současně oznámeny stejné malé změny typu IA jedné nebo několika registrací stejného držitele, může se na všechny tyto změny vztahovat jediné oznámení podle článků 8 a 14;

b) pokud je současně předloženo několik změn stejné registrace, může se na všechny tyto změny vztahovat jediné předložení dokumentace za předpokladu, že dané změny spadají do jednoho z případů uvedených v příloze III, nebo, jestliže do jednoho z těchto případů nespádají, za předpokladu, že příslušný orgán referenčního členského státu po konzultaci s ostatními dotčenými členskými státy, nebo v případě centralizované registrace agentura, souhlasí s tím, aby se na uvedené změny vztahoval stejný postup.

Předkládání dokumentace podle odst. 1 písm. b) probíhá následujícími způsoby:

— jediné oznámení podle článků 9 a 15, přičemž alespoň jedna ze změn je malou změnou typu IB a všechny změny jsou malými změnami,

— jediná žádost podle článků 10 a 16, přičemž alespoň jedna ze změn je velkou změnou typu II a žádná z nich není rozšířením,

— jediná žádost podle článku 19, přičemž alespoň jedna ze změn je rozšířením.

KAPITOLA II

ZMĚNY REGISTRACÍ UDĚLENÝCH V SOULADU SE SMĚRNICÍ 87/22/EHS, KAPITOLOU 4 SMĚRNICE 2001/82/ES NEBO KAPITOLOU 4 SMĚRNICE 2001/83/ES

Článek 8

Oznamovací postup pro malé změny typu IA

1. Pokud dojde k malé změně typu IA, držitel současně předloží všem příslušným orgánům oznámení, v němž jsou obsaženy náležitosti uvedené v příloze IV. Toto oznámení se předloží do dvanácti měsíců od provedení změny.

V případě malých změn, které vyžadují okamžité ohlášení kvůli průběžnému dozoru nad daným léčivým přípravkem, se však oznámení předloží neprodleně po provedení změny.

2. Do 30 dnů od přijetí oznámení se přijmou opatření stanovená v článku 11.

Článek 9

Oznamovací postup pro malé změny typu IB

1. Držitel současně předloží všem příslušným orgánům oznámení, v němž jsou obsaženy náležitosti uvedené v příloze IV.

Jestliže oznámení splňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci, potvrdí příslušný orgán referenčního členského státu po konzultaci s ostatními dotčenými členskými státy přijetí platného oznámení.

2. Jestliže do 30 dnů od potvrzení přijetí platného oznámení příslušný orgán referenčního členského státu nezašle držiteli nepříznivé stanovisko, oznámení se považuje za přijaté všemi příslušnými orgány.

V případě, že je oznámení přijato příslušným orgánem referenčního členského státu, přijmou se opatření stanovená v článku 11.

3. Pokud příslušný orgán referenčního členského státu zaujme stanovisko, že oznámení nelze přijmout, informuje o tom držitele a ostatní příslušné orgány a uvede důvody, na nichž zakládá své nepříznivé stanovisko.

Do 30 dnů od obdržení nepříznivého stanoviska může držitel všem příslušným orgánům předložit pozměněné oznámení tak, aby řádně zohlednil důvody uvedené ve stanovisku.

Jestliže držitel nezmění oznámení ve shodě s druhým pododstavcem, považuje se toto oznámení za zamítnuté všemi příslušnými orgány a přijmou se opatření stanovená v článku 11.

4. V případě, že bylo předloženo pozměněné oznámení, příslušný orgán referenčního členského státu je do 30 dnů od jeho přijetí posoudí a přijmou se opatření stanovená v článku 11.

Článek 10

Postup „předchozího schválení“ pro velké změny typu II

1. Držitel současně podá u všech příslušných orgánů žádost, v níž jsou obsaženy náležitosti uvedené v příloze IV.

Jestliže žádost splňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci, potvrdí příslušný orgán referenčního členského státu přijetí platné žádosti a informuje držitele a ostatní příslušné orgány o tom, že postup začíná datem takového potvrzení.

2. Do 60 dnů od potvrzení přijetí platné žádosti připraví příslušný orgán referenčního členského státu zprávu o hodnocení a rozhodnutí o žádosti, které se sdělí ostatním příslušným orgánům.

Příslušný orgán referenčního členského státu může snížit lhůtu uvedenou v prvním pododstavci s ohledem na naléhavost věci, nebo ji prodloužit na 90 dní pro změny uvedené v příloze V části 1.

Lhůta podle prvního pododstavce činí 90 dní pro změny uvedené v příloze V části 2.

3. Ve lhůtě uvedené v odstavci 2 může příslušný orgán referenčního členského státu požádat držitele o poskytnutí doplňujících informací, a to v termínu, který daný příslušný orgán stanoví. V takovém případě

a) příslušný orgán referenčního členského státu informuje ostatní dotčené příslušné orgány o tom, že žádá o doplňující informace;

b) postup se pozastaví, dokud nejsou doplňující informace poskytnuty;

c) příslušný orgán referenčního členského státu může lhůtu uvedenou v odstavci 2 prodloužit.

4. Příslušné orgány do 30 dnů od obdržení rozhodnutí a zprávy o hodnocení podle odstavce 2, aniž by byl dotčen článek 13, uznají rozhodnutí a informují o tom příslušný orgán referenčního členského státu.

Pokud během lhůty uvedené v prvním pododstavci příslušný orgán nevyjádří nesouhlas v souladu s článkem 13, rozhodnutí se považuje za uznané tímto příslušným orgánem.

5. V případě, že bylo rozhodnutí uvedené v odstavci 2 uznáno všemi příslušnými orgány v souladu s odstavcem 4, přijmou se opatření stanovená v článku 11.

Článek 11

Opatření pro uzavření postupů uvedených v článcích 8 až 10

1. Odkazuje-li se na tento článek, příslušný orgán referenčního členského státu přijme následující opatření:

a) informuje držitele a ostatní příslušné orgány o tom, zda je změna přijata či zamítnuta;

b) pokud je změna zamítnuta, informuje držitele a ostatní příslušné orgány o důvodech zamítnutí;

c) informuje držitele a ostatní příslušné orgány o tom, zda změna vyžaduje, aby bylo změněno rozhodnutí o udělení registrace.

2. Odkazuje-li se na tento článek, změní v případě potřeby a během lhůty stanovené v čl. 23 odst. 1 každý z příslušných orgánů rozhodnutí o udělení registrace v souladu s přijatou změnou.

Článek 12

Vakcíny proti lidské chřipce

1. Odchylně od článku 10 se pro účely každoroční aktualizace vakcín proti lidské chřipce při posuzování změn z důvodu změn účinné látky použije postup stanovený v odstavcích 2 až 6.

2. Držitel současně podá u všech příslušných orgánů žádost, v níž jsou obsaženy náležitosti uvedené v příloze IV.

Jestliže žádost splňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci, potvrdí příslušný orgán referenčního členského státu přijetí platné žádosti a informuje držitele a ostatní příslušné orgány o tom, že postup začíná datem takového potvrzení.

3. Do 30 dnů od potvrzení přijetí platné žádosti připraví příslušný orgán referenčního členského státu zprávu o hodnocení a rozhodnutí o žádosti, které se sdělí ostatním příslušným orgánům.

4. Ve lhůtě uvedené v odstavci 3 může příslušný orgán referenčního členského státu požádat držitele o poskytnutí doplňujících informací. Uvědomí o tom ostatní příslušné orgány.

5. Příslušné orgány do 12 dnů od obdržení rozhodnutí a zprávy o hodnocení podle odstavce 3 uznají rozhodnutí a informují o tom příslušný orgán referenčního členského státu.

6. Pokud si příslušný orgán referenčního členského státu vyžádá klinické údaje a údaje týkající se stability léčivého přípravku, držitel je předloží všem příslušným orgánům během 12 dnů po ukončení lhůty uvedené v odstavci 5.

Příslušný orgán referenčního členského státu zhodnotí údaje uvedené v prvním pododstavci a připraví návrh konečného rozhodnutí do 7 dnů od přijetí údajů. Ostatní příslušné orgány uznají toto konečné rozhodnutí do 7 dnů od jeho obdržení a přijmou rozhodnutí v souladu s konečným rozhodnutím.

Článek 13

Koordinační skupina a arbitráž

1. V případě, že není možné uznat rozhodnutí v souladu s čl. 10 odst. 4 nebo schválit stanovisko v souladu s čl. 20 odst. 8 písm. b) z důvodu potenciálního závažného rizika pro veřejné zdraví v případě humánních léčivých přípravků, nebo v případě veterinárních léčivých přípravků z důvodu potenciálního závažného rizika pro zdraví lidí nebo zvířat či pro životní prostředí, požádá příslušný orgán, aby byl předmět neshody neprodleně předložen koordinační skupině.

Strana, která nesouhlasí, poskytne všem dotčeným členským státům a žadateli podrobné vyjádření k důvodům svého postoje.

2. Na předmět neshody uvedený v odstavci 1 se použijí ustanovení čl. 33 odst. 3, 4 a 5 směrnice 2001/82/ES nebo čl. 29 odst. 3, 4 a 5 směrnice 2001/83/ES.

KAPITOLA III

ZMĚNY CENTRALIZOVANÝCH REGISTRACÍ

Článek 14

Oznamovací postup pro malé změny typu IA

1. Pokud dojde k malé změně typu IA, držitel předloží agentuře oznámení, v němž jsou obsaženy náležitosti uvedené v příloze IV. Toto oznámení se předloží do dvanácti měsíců od provedení změny.

V případě malých změn, které vyžadují okamžité ohlášení kvůli průběžnému dozoru nad daným léčivým přípravkem, se však oznámení předloží neprodleně po provedení změny.

2. Do 30 dnů od přijetí oznámení se přijmou opatření stanovená v článku 17.

Článek 15

Oznamovací postup pro malé změny typu IB

1. Držitel předloží agentuře oznámení, v němž jsou obsaženy náležitosti uvedené v příloze IV.

Pokud oznámení splňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci, agentura uzná přijetí platného oznámení.

2. Jestliže do 30 dnů od potvrzení přijetí platného oznámení agentura nezašle držiteli nepříznivé stanovisko, považuje se její stanovisko za příznivé.

V případě, že agentura zaujme k oznámení příznivé stanovisko, přijmou se opatření stanovená v článku 17.

3. Pokud agentura zaujme stanovisko, že oznámení nelze přijmout, informuje o tom držitele a uvede důvody, na nichž zakládá své nepříznivé stanovisko.

Do 30 dnů od obdržení nepříznivého stanoviska může držitel agentuře předložit pozměněné oznámení tak, aby řádně zohlednil důvody uvedené ve stanovisku.

Jestliže držitel nezmění oznámení ve shodě s druhým pododstavcem, považuje se toto oznámení za zamítnuté a přijmou se opatření stanovená v článku 17.

4. V případě, že bylo předloženo pozměněné oznámení, agentura je do 30 dnů od jeho přijetí posoudí a přijmou se opatření stanovená v článku 17.

Článek 16

Postup „předchozího schválení“ pro velké změny typu II

1. Držitel předloží agentuře žádost, v níž jsou obsaženy náležitosti uvedené v příloze IV.

Pokud žádost splňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci, agentura uzná přijetí platné žádosti.

2. Agentura vydá stanovisko k platné žádosti podle odstavce 1 do 60 dnů od jejího přijetí.

Agentura může snížit lhůtu uvedenou v prvním pododstavci s ohledem na naléhavost věci, nebo ji prodloužit na 90 dní pro změny uvedené v příloze V části 1.

Lhůta podle prvního pododstavce činí 90 dní pro změny uvedené v příloze V části 2.

3. Ve lhůtě uvedené v odstavci 2 může agentura požádat držitele o poskytnutí doplňujících informací, a to v termínu, který agentura stanoví. Postup se pozastaví, dokud nejsou doplňující informace poskytnuty. V tomto případě může agentura lhůtu uvedenou v odstavci 2 prodloužit.

4. Na stanovisko k platné žádosti se použije čl. 9 odst. 1 a 2 a čl. 34 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 726/2004.

Do 15 dnů od přijetí konečného stanoviska k platné žádosti se přijmou opatření stanovená v článku 17.

Článek 17**Opatření pro uzavření postupů uvedených v článcích 14 až 16**

1. Odkazuje-li se na tento článek, přijme agentura následující opatření:

- a) informuje držitele a Komisi o tom, zda je její stanovisko ke změně příznivé nebo nepříznivé;
- b) pokud je její stanovisko ke změně nepříznivé, informuje držitele a Komisi o odůvodnění tohoto stanoviska;
- c) informuje držitele a Komisi o tom, zda změna vyžaduje, aby bylo změněno rozhodnutí o udělení registrace.

2. Odkazuje-li se na tento článek, Komise v případě potřeby změní na základě návrhu agentury a během lhůty stanovené v čl. 23 odst. 1 rozhodnutí o udělení registrace příslušným způsobem aktualizuje rejstřík léčivých přípravků Společenství stanovený v čl. 13 odst. 1 a čl. 38 odst. 1 nařízení (ES) č. 726/2004.

Článek 18**Vakcíny proti lidské chřipce**

1. Odchylně od článku 16 se pro účely každoroční aktualizace vakcín proti lidské chřipce při posuzování změn týkajících se změn účinné látky použije postup stanovený v odstavcích 2 až 7.

2. Držitel předloží agentuře žádost, v níž jsou obsaženy náležitosti uvedené v příloze IV.

Jestliže žádost splňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci, potvrdí agentura přijetí platné žádosti a informuje držitele o tom, že postup začíná datem potvrzení.

3. Do 45 dnů ode dne potvrzení přijetí platné žádosti vydá agentura stanovisko k žádosti.

4. Ve lhůtě uvedené v odstavci 3 může agentura požádat držitele o poskytnutí doplňujících informací.

5. Agentura neprodleně předloží své stanovisko Komisi.

V případě potřeby Komise na základě tohoto stanoviska přijme rozhodnutí o změně registrace a informuje o něm držitele.

6. Pokud jsou vyžádány klinické údaje a údaje týkající se stability léčivého přípravku, předloží je držitel agentuře do 12 dnů po ukončení lhůty uvedené v odstavci 3.

Agentura zhodnotí údaje uvedené v prvním pododstavci a vydá konečné stanovisko do 10 dnů od přijetí údajů. Agentura sdělí Komisi a držiteli své konečné stanovisko do tří dnů od jeho vydání.

7. V případě potřeby Komise změní na základě konečného stanoviska agentury rozhodnutí o udělení registrace a příslušným způsobem aktualizuje rejstřík léčivých přípravků Společenství stanovený v čl. 13 odst. 1 nařízení (ES) č. 726/2004.

KAPITOLA IV**ODDÍL 1****Zvláštní postupy****Článek 19****Rozšíření registrací**

1. Žádost o rozšíření registrace se posoudí stejným postupem jako při první registraci, k níž se vztahuje.

2. Rozšíření registrace se buď udělí stejným postupem jako při udělení první registrace, k níž se rozšíření vztahuje, nebo se do této registrace zahrne.

Článek 20**Postup dělby práce**

1. Odchylně od čl. 7 odst. 1 a článků 9, 10, 15 a 16, jestliže se malá změna typu IB, velká změna typu II, nebo v případech uvedených v čl. 7 odst. 2 písm. b) skupina změn, která neobsahuje žádné rozšíření, vztahuje na několik registrací stejného držitele, držitel takových registrací může postupovat podle pravidel stanovených v odstavcích 3 až 9 tohoto článku.

2. Pro účely odstavců 3 až 9 se „referenčním orgánem“ rozumí jedna z následujících možností:

- a) agentura v případě, že nejméně jedna z registrací uvedených v odstavci 1 je centralizovanou registrací;
- b) příslušný orgán dotčeného členského státu zvolený koordinační skupinou s ohledem na doporučení držitele v ostatních případech.

3. Držitel předloží u všech příslušných orgánů žádost, v níž jsou obsaženy náležitosti uvedené v příloze IV a uvede doporučený referenční orgán.

Pokud žádost splňuje požadavky stanovené v prvním pododstavci, koordinační skupina zvolí referenční orgán a tento referenční orgán uzná přijetí platné žádosti.

Pokud je zvoleným referenčním orgánem příslušný orgán členského státu, který neudělil registraci pro všechny léčivé přípravky ovlivněné žádostí, koordinační skupina může požádat jiný příslušný orgán, aby byl nápomocen referenčnímu orgánu při hodnocení žádosti.

4. Referenční orgán vydá stanovisko k platné žádosti podle odstavce 3 během jedné z následujících lhůt:

- a) lhůta 60 dní od potvrzení přijetí platné žádosti v případě malých změn typu IB nebo velkých změn typu II;
- b) lhůta 90 dní od potvrzení přijetí platné žádosti v případě změn uvedených v příloze V části 2.

5. Referenční orgán může snížit lhůtu uvedenou v odst. 4 písm. a) s ohledem na naléhavost věci, nebo ji prodloužit na 90 dní pro změny uvedené v příloze V části 1.

6. Ve lhůtě uvedené v odstavci 4 může referenční orgán požádat držitele o poskytnutí doplňujících informací, a to v termínu, který referenční orgán stanoví. V takovém případě:

- a) referenční orgán informuje ostatní příslušné orgány o tom, že žádá o doplňující informace;
- b) postup se pozastaví, dokud nejsou doplňující informace poskytnuty;
- c) referenční orgán může prodloužit lhůtu uvedenou v odst. 4 písm. a).

7. Jestliže je referenčním orgánem agentura, na stanovisko k platné žádosti podle odstavce 4 se použijí ustanovení čl. 9 odst. 1, 2 a 3 a čl. 34 odst. 1, 2 a 3 nařízení (ES) č. 726/2004.

Je-li stanovisko k platné žádosti příznivé,

- a) Komise do 30 dnů od přijetí konečného stanoviska v případě nutnosti změny na základě návrhu připraveného agenturou dotčené centralizované registrace a příslušným způsobem aktualizuje rejstřík léčivých přípravků Společenství stanovený v čl. 13 odst. 1 a čl. 38 odst. 1 nařízení (ES) č. 726/2004;
- b) dotčené členské státy do 30 dnů od přijetí konečného stanoviska agentury schválí toto konečné stanovisko, informují o tom agenturu a v případě nutnosti změny příslušným způsobem dotčené registrace, pokud během 30 dnů od přijetí konečného stanoviska není zahájen postup postoupení záležitosti v souladu s článkem 35 směrnice 2001/82/ES nebo článkem 31 směrnice 2001/83/ES.

8. Jestliže je referenčním orgánem příslušný orgán členského státu,

- a) zašle své stanovisko k platné žádosti držiteli a všem příslušným orgánům;

b) příslušné orgány do 30 dnů od obdržení stanoviska, aniž by byl dotčen článek 13, schválí toto stanovisko, informují o tom referenční orgán a příslušným způsobem změní dotčené registrace.

9. Na základě žádosti referenčního orgánu dotčené členské státy poskytnou informace týkající se registrací, které jsou změnami ovlivněny, za účelem ověření platnosti žádosti a vydání stanoviska k platné žádosti.

Článek 21

Pandemická situace týkající se lidské chřipky

1. Odchylně od odstavců 12, 18 a 19, v případě že je pandemická situace týkající se lidské chřipky řádně uznaná Světovou zdravotnickou organizací nebo Společenstvím v rámci rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 2119/98/ES ⁽¹⁾, mohou příslušné orgány, nebo v případě centralizovaných registrací Komise, výjimečně a dočasně přijmout změnu registrace vakcíny proti lidské chřipce, pokud chybějí určité klinické nebo neklinické údaje.

2. V případě, že je změna přijata podle odstavce 1, držitel předloží chybějící klinické a neklinické údaje ve lhůtě stanovené příslušným orgánem.

Článek 22

Neodkladná bezpečnostní omezení

1. Jestliže držitel z důvodu rizika pro veřejné zdraví v případě humánních léčivých přípravků, nebo v případě veterinárních léčivých přípravků z důvodu rizika pro zdraví lidí nebo zvířat či pro životní prostředí přijme neodkladná bezpečnostní omezení z vlastní iniciativy, musí o tom neprodleně informovat všechny příslušné orgány a v případě centralizovaných registrací Komisi.

Pokud žádný z příslušných orgánů, nebo v případě centralizovaných registrací Komise, nevznese námitky do 24 hodin od obdržení této informace, neodkladná bezpečnostní omezení se považují za přijatá.

2. Z důvodu rizika pro veřejné zdraví v případě humánních léčivých přípravků, nebo v případě veterinárních léčivých přípravků z důvodu rizika pro zdraví lidí nebo zvířat či pro životní prostředí mohou příslušné orgány, nebo v případě centralizovaných registrací Komise, uložit držiteli neodkladná bezpečnostní omezení.

3. Jestliže držitel přijme neodkladné bezpečnostní omezení, nebo je mu uloženo příslušným orgánem Komise, předloží držitel příslušnou žádost o změnu do 15 dnů od zahájení daného omezení.

ODDÍL 2

Změny rozhodnutí o udělení registrace a provádění změn

Článek 23

Změny rozhodnutí o udělení registrace

1. Změna rozhodnutí o udělení registrace vyplývající z postupů stanovených v kapitolách II a III se uskuteční:

a) do třiceti dnů od přijetí informací uvedených v čl. 11 odst. 1 písm. c) a v čl. 17 odst. 1 písm. c) v případech, kdy dotčená změna vede k šestiměsíčnímu prodloužení lhůty uvedené v čl. 13 odst. 1 a 2 nařízení Rady (EHS) č. 1768/92 ⁽²⁾ v souladu s článkem 36 nařízení (ES) č. 1901/2006;

b) do dvou měsíců od přijetí informací uvedených v čl. 11 odst. 1 písm. c) a v čl. 17 odst. 1 písm. c) v případě velkých změn typu II a malých změn typu IA, které nevyžadují okamžité ohlášení kvůli průběžnému dozoru nad daným léčivým přípravkem;

c) do 6 měsíců od přijetí informací uvedených v čl. 11 odst. 1 písm. c) a v čl. 17 odst. 1 písm. c) v ostatních případech.

2. Pokud je rozhodnutí o udělení registrace změněno v důsledku některého z postupů stanovených v kapitolách II, III a IV, příslušný orgán, nebo v případě centralizovaných registrací Komise, bez prodlení oznámí změněné rozhodnutí držiteli.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 268, 3.10.1998, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 182, 2.7.1992, s. 1.

Článek 24

Provádění změn

1. Malá změna typu IA může být provedena kdykoliv před ukončením postupů stanovených v článcích 8 a 14.

Pokud dojde k zamítnutí oznámení týkajícího se jedné nebo několika malých změn typu IA, držitel přestane provádět danou změnu (dané změny) neprodleně po obdržení informací uvedených v čl. 11 odst. 1 písm. a) a čl. 17 odst. 1) písm. a).

2. Malé změny typu IB mohou být provedeny v následujících případech:

a) poté, co příslušný orgán referenčního členského státu informoval držitele o tom, že přijal oznámení podle článku 9, nebo poté, co je oznámení považováno za přijaté podle čl. 9 odst. 2;

b) poté, co agentura informovala držitele o tom, že její stanovisko podle článku 15 je příznivé, nebo poté, co je stanovisko považováno za příznivé podle čl. 15 odst. 2;

c) poté, co referenční orgán uvedený v článku 20 informoval držitele o tom, že jeho stanovisko je příznivé.

3. Velké změny typu II mohou být provedeny pouze v následujících případech:

a) 30 dní poté, co příslušný orgán referenčního členského státu informoval držitele o tom, že přijal změnu podle článku 10, pod podmínkou, že dotčeným členským státům byly poskytnuty všechny dokumenty potřebné pro změnu registrace;

b) poté, co Komise změnila rozhodnutí o udělení registrace v souladu s přijatou změnou a uvědomila o tom držitele;

c) 30 dní poté, co referenční orgán uvedený v článku 20 informoval držitele o tom, že jeho konečné stanovisko je příznivé, pokud nebylo zahájeno arbitrážní řízení podle článku 13 nebo nebyl zahájen postup podle článku 35 směrnice 2001/82/ES nebo článku 31 směrnice 2001/83/ES.

4. Rozšíření může být provedeno pouze poté, co příslušný orgán, nebo v případě rozšíření centralizovaných registrací Komise, změnil rozhodnutí o udělení registrace v souladu se schváleným rozšířením a uvědomil o tom držitele.

5. Neodkladná bezpečnostní omezení a změny týkající se otázek bezpečnosti se provedou ve lhůtě dohodnuté s držitelem a příslušným orgánem a v případě centralizované registrace s Komisí.

Odchylně od prvního pododstavce se neodkladná bezpečnostní omezení a změny týkající se otázek bezpečnosti, které se vztahují na registrace udělené v souladu s kapitolou 4 směrnice 2001/82/ES nebo kapitolou 4 směrnice 2001/83/ES, provedou ve lhůtě dohodnuté s držitelem a příslušným orgánem referenčního členského státu po konzultaci s ostatními příslušnými orgány.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

Nepřetržité sledování

Na žádost příslušného orgánu držitel bez prodlení předloží všechny informace týkající se provedení dané změny.

Článek 26

Přezkum

Do dvou let ode dne uvedeného v čl. 28 druhém pododstavci útvary Komise posoudí uplatňování tohoto nařízení, pokud jde o klasifikaci změn, a navrhnou veškeré změny nezbytné pro přizpůsobení příloh I, II a V vědeckému a technickému pokroku.

Článek 27

Zrušení a přechodné ustanovení

1. Nařízení (ES) č. 1084/2003 a (ES) č. 1085/2003 se tímto zrušuje.

Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

2. Odchylně od odstavce 1 se nařízení (ES) č. 1084/2003 a (ES) č. 1085/2003 nadále použijí pro platná oznámení nebo žádosti týkající se změn, které v den uvedený v čl. 28 druhém pododstavci dosud nejsou vyřešeny.

Článek 28

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2010.

Odchylně od druhého pododstavce mohou být doporučení pro nepředvídané změny stanovené v článku 5 požadována, vydávána a zveřejňována ode dne vstupu v platnost uvedeného v prvním pododstavci.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. listopadu 2008.

Za Komisi
Günter VERHEUGEN
místopředseda

PŘÍLOHA I

Rozšíření registrací

1. Změny týkající se účinné látky (účinných látek):

- a) nahrazení chemické účinné látky odlišnou solí / komplexem esterů / derivátem se stejnou léčivou složkou, přičemž charakteristiky účinnosti/bezpečnosti nejsou významně odlišné;
- b) nahrazení odlišným isomerem, odlišnou směsí isomerů, nahrazení směsi izolovaným isomerem (např. racemát jedním enantiomerem), přičemž charakteristiky účinnosti/bezpečnosti nejsou významně odlišné;
- c) nahrazení biologické účinné látky jinou látkou s mírně odlišnou molekulovou strukturou, přičemž charakteristiky účinnosti/bezpečnosti nejsou významně odlišné, s výjimkou:
 - změny účinné látky sezonní, předpandemické nebo pandemické vakcíny proti lidské chřipce,
 - nahrazení nebo přidání sérotypu, kmene, antigenu nebo kombinace sérotypů, kmenů nebo antigenů pro veterinární vakcínu proti influenze ptáků, slintavce a kulhavce nebo katarální horečce ovčí,
 - nahrazení kmene pro veterinární vakcínu proti influenze koní;
- d) modifikace vektoru použitého při výrobě antigenu nebo zdroje surovin, včetně nové buněčné banky základních buněk z jiného zdroje, přičemž charakteristiky účinnosti/bezpečnosti nejsou významně odlišné;
- e) nový ligand nebo mechanismus včlenění u radiofarmak, přičemž charakteristiky účinnosti/bezpečnosti nejsou významně odlišné;
- f) změna extrakčního rozpouštědla nebo poměru rostlinné látky a rostlinného přípravku, přičemž charakteristiky účinnosti/bezpečnosti nejsou významně odlišné.

2. Změny týkající se síly, lékové formy a cesty podání:

- a) změna biologické dostupnosti;
- b) změna farmakokinetiky, např. změna rychlosti uvolňování;
- c) změna nebo přidání nové síly/účinnosti;
- d) změna nebo přidání nové lékové formy;
- e) změna nebo přidání nové cesty podání⁽¹⁾.

3. Další změny zvláštní pro veterinární léčivé přípravky podávané zvířatům určeným k produkci potravin: změna nebo přidání cílových druhů zvířat.

⁽¹⁾ Při parenterálním podání je nutné rozlišovat mezi intraarteriální, intravenózní, intramuskulární, subkutánní a dalšími cestami. Při podání drůbeže se cesty respirační, perorální a okulární (formou aerosolu) používají pro vakcinaci považují za ekvivalentní.

PŘÍLOHA II

Klasifikace změn

1. Jako malé změny typu IA jsou klasifikovány tyto změny:

- a) změny čistě administrativní povahy, které se týkají identity a kontaktních údajů:
 - držitele,
 - výrobce nebo dodavatele veškerých výchozích surovin, činidel, meziproduktů, účinných látek použitých ve výrobním procesu nebo konečného přípravku;
- b) změny týkající se zrušení jakéhokoliv místa výroby, mimo jiné i pro účinné látky, meziprodukty nebo konečné přípravky, místa balení, výrobce zodpovědného za uvolňování výrobních šarží, míst, kde se uvolňování výrobních šarží vykonává;
- c) změny týkající se malých změn schváleného fyzikálně-chemického zkušebního postupu, pokud se aktualizovaný postup prokáže být alespoň rovnocenným předešlému zkušebnímu postupu, byly provedeny odpovídající validační studie a z výsledků je zřejmé, že aktualizovaný zkušební postup je alespoň rovnocenný předešlému;
- d) změny týkající se změn specifikací účinné nebo pomocné látky, které byly provedeny proto, aby se dosáhlo souladu s aktualizací odpovídající monografie Evropského lékopisu nebo lékopisu jednoho z členských států, pokud je změna provedena výhradně za účelem dosažení souladu s lékopisem a specifikace pro specifické vlastnosti výrobku zůstanou nezměněny;
- e) změny týkající se změn obalového materiálu, jenž není v kontaktu s konečným přípravkem, které neovlivňují podání, použití, bezpečnost nebo stabilitu léčivého přípravku;
- f) změny týkající se zpřísnění limitů specifikací, pokud daná změna není důsledkem závazku vyplývajícího z předchozího hodnocení za účelem přezkoumání limitů specifikací a není zapříčiněna neočekávanými událostmi, které nastaly během výroby.

2. Jako velké změny typu II jsou klasifikovány tyto změny:

- a) změny týkající se přidání nové léčebné indikace nebo úpravy stávající léčebné indikace;
- b) změny týkající se podstatných úprav souhrnu údajů o přípravku zejména v důsledku nových zjištění o kvalitě, předklinických, klinických nebo farmakovigilančních zjištění;
- c) změny týkající se změn mimo rozsah schválených specifikací, limitů nebo kritérií přijatelnosti;
- d) změny týkající se podstatných změn výrobního procesu, složení, specifikací nebo profilu nečistot účinné látky nebo konečného léčivého přípravku, které mohou mít významný dopad na kvalitu, bezpečnost nebo účinnost léčivého přípravku;
- e) změny týkající se úprav výrobního procesu nebo míst výroby účinné látky pro biologický léčivý přípravek;
- f) změny týkající se zavedení nového nebo rozšíření schváleného rozsahu hodnot parametru (design space), pokud byl rozsah hodnot parametru vyvinut v souladu s příslušnými evropskými a mezinárodními vědeckými pokyny;
- g) změny týkající se změn nebo přidání cílových druhů zvířat, které nejsou určeny k produkci potravin;

- h) změny týkající se nahrazení nebo přidání sérotypu, kmene, antigenu nebo kombinace sérotypů, kmenů nebo antigenů pro veterinární vakcínu proti influenze ptáků, slintavce a kulhavce nebo katarální horečce ovčí;
 - i) změny týkající se nahrazení kmene pro veterinární vakcínu proti influenze koní;
 - j) změny týkající se změn účinné látky sezonní, předpandemické nebo pandemické vakcíny proti lidské chřipce;
 - k) změny týkající se změn ochranné lhůty veterinárního léčivého přípravku.
-

PŘÍLOHA III

Případy pro seskupení změn podle čl. 7 odst. 2 písm. b)

1. Jedna ze změn ve skupině je rozšířením registrace.
 2. Jedna ze změn ve skupině je velkou změnou typu II; všechny ostatní změny ve skupině jsou změny vyplývající z uvedené velké změny typu II.
 3. Jedna ze změn ve skupině je malou změnou typu IB; všechny ostatní změny ve skupině jsou malé změny vyplývající z uvedené malé změny typu IB.
 4. Všechny změny ve skupině se týkají výlučně změn souhrnu údajů o přípravku, označení na obalu a příbalové informace, které jsou administrativní povahy.
 5. Všechny změny ve skupině jsou změny základního dokumentu o účinné látce, základního dokumentu o antigenu vakcíny nebo základního dokumentu o plazmě.
 6. Všechny změny ve skupině se týkají projektu zaměřeného na zlepšení výrobního procesu a kvality dotčeného léčivého přípravku nebo jeho účinné látky (účinných látek).
 7. Všechny změny ve skupině jsou změny ovlivňující kvalitu vakcíny proti lidské pandemické chřipce.
 8. Všechny změny ve skupině jsou změny systému farmakovigilance uvedeného v čl. 8 odst. 3 písm. ia) a n) směrnice 2001/83/ES nebo v čl. 12 odst. 3 písm. k) a o) směrnice 2001/82/ES.
 9. Všechny změny ve skupině vyplývají z daného neodkladného bezpečnostního omezení a jsou předloženy v souladu s článkem 22.
 10. Všechny změny ve skupině souvisí s prováděním daného označování podle tříd.
 11. Všechny změny ve skupině vyplývají z hodnocení dané pravidelně aktualizované zprávy o bezpečnosti.
 12. Všechny změny ve skupině vyplývají z dané poregistrační studie provedené pod dohledem držitele.
 13. Všechny změny ve skupině vyplývají ze zvláštní povinnosti podle čl. 14 odst. 7 nařízení (ES) č. 726/2004.
 14. Všechny změny ve skupině vyplývají ze zvláštního postupu nebo podmínek v souladu s čl. 14 odst. 8 nebo 39 odst. 7 nařízení (ES) č. 726/2004, článkem 22 směrnice 2001/83/ES nebo čl. 26 odst. 3 směrnice 2001/82/ES.
-

PŘÍLOHA IV

Náležitosti, které mají být předloženy

1. Seznam všech registrací ovlivněných daným oznámením nebo žádostí.
2. Popis všech předložených změn, včetně:
 - a) v případě malých změn typu IA data provedení každé z popsanych změn;
 - b) v případě malých změn typu IA, které nevyžadují okamžité ohlášení, popis všech malých změn typu IA, které byly provedeny u dané registrace/daných registrací v posledních dvanácti měsících a dosud nebyly oznámeny.
3. Všechny potřebné dokumenty uvedené v pokynech podle čl. 4 odst. 1 písm. b).
4. Pokud změna vede k jiným změnám stejné registrace, nebo z nich vyplývá, popis vztahu mezi těmito změnami.
5. V případě změn centralizovaných registrací příslušné poplatky stanovené nařízením Rady (ES) č. 297/95 ⁽¹⁾.
6. V případě změn registrací udělených příslušnými orgány členských států:
 - a) případně seznam dotčených členských států s uvedením referenčního členského státu;
 - b) příslušné poplatky stanovené platnými vnitrostátními předpisy dotčených členských států.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 35, 15.2.1995, s. 1.

PŘÍLOHA V

ČÁST 1:

Změny týkající se změn nebo přidání léčebných indikací.

ČÁST 2:

1. Změny týkající se změn nebo přidání cílových druhů zvířat, které nejsou určeny k produkci potravin.
 2. Změny týkající se nahrazení nebo přidání sérotypu, kmene, antigenu nebo kombinace sérotypů, kmenů nebo antigenů pro veterinární vakcínu proti influenze ptáků, slintavce a kulhavce nebo katarální horečce ovčí.
 3. Změny týkající se nahrazení kmene pro veterinární vakcínu proti influenze koní.
-

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1235/2008

ze dne 8. prosince 2008,

kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007, pokud jde o opatření pro dovoz ekologických produktů ze třetích zemí

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 33 odst. 2, čl. 38 písm. d) a článek 40 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Články 32 a 33 nařízení (ES) č. 834/2007 stanovují obecná ustanovení pro dovoz ekologických produktů. Aby bylo zajištěno, že tato ustanovení budou použita správným a jednotným způsobem, měla by být vytýčena podrobná pravidla a postupy pro jejich použití.
- (2) Od roku 1992 se podařilo nashromáždit značné zkušenosti s dovozem produktů poskytujících rovnocenné záruky, a proto by mělo být kontrolním subjektům a kontrolním orgánům poskytnuto relativně krátké období na podání žádosti o jejich zařazení do seznamu pro účely rovnocennosti podle článku 33 nařízení (ES) č. 834/2007. Protože však dosud nejsou žádné zkušenosti s přímým použitím pravidel Společenství pro ekologickou produkci a označování ekologických produktů mimo území Společenství, je třeba kontrolním subjektům a kontrolním orgánům, které chtějí požádat o zařazení do tohoto seznamu pro účely shody s článkem 32 nařízení (ES) č. 834/2007, poskytnout více času. Z tohoto důvodu by měla být poskytnuta delší doba na zaslání žádostí a na jejich přezkoumání.
- (3) V případě produktů dovážených podle článku 32 nařízení (ES) č. 834/2007 by měly být dotčené hospodářské subjekty schopny předložit osvědčení. Je nutné stanovit vzor tohoto osvědčení. Na produkty dovážené podle článku 33 nařízení (ES) č. 834/2007 by se mělo vzta-

hovat potvrzení o kontrole. Je nutné stanovit podrobná pravidla pro vydávání tohoto potvrzení. Kromě toho by měl být stanoven postup sloužící pro koordinaci určitých kontrol prováděných na úrovni Společenství, které se týkají produktů dovážených ze třetích zemí a určených k uvedení na trh Společenství jako ekologické.

- (4) Argentina, Austrálie, Kostarika, Indie, Izrael, Nový Zéland a Švýcarsko byly dříve uvedeny na seznamu třetích zemí, z nichž dovážené produkty mohly být uvedeny na trh Společenství jako ekologické podle nařízení Komise (ES) č. 345/2008 ze dne 17. dubna 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k režimu pro dovozy ze třetích zemí podle nařízení Rady (EHS) č. 2092/91 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin ⁽²⁾. Komise znovu přezkoumala situaci těchto zemí na základě kritérií stanovených v nařízení (ES) č. 834/2007 s přihlédnutím k uplatňovaným pravidlům produkce a zkušenostem získaným z dovozu ekologických produktů z těchto třetích zemí, dříve uvedených na seznamu podle čl. 11 odst. 1 nařízení Rady (EHS) č. 2092/91. Z toho je vyvozen závěr, že podmínky pro zařazení Argentiny, Austrálie, Kostariky, Indie, Izraele a Nového Zélandu na seznam třetích zemí pro účely rovnocennosti podle čl. 33 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 jsou splněny.
- (5) Evropské společenství a Švýcarská konfederace uzavřely dohodu o obchodu se zemědělskými produkty ⁽³⁾ schválenou rozhodnutím Rady a Komise 2002/309/ES ⁽⁴⁾. Příloha 9 uvedené dohody se vztahuje na ekologicky produkované zemědělské produkty a potraviny a stanoví, že strany musí přijmout nezbytná opatření zajišťující, aby ekologické produkty splňující požadavky právních a jiných předpisů obou stran mohly být dováženy a uváděny na trh. V zájmu jasnosti by mělo být Švýcarsko také uvedeno na seznamu třetích zemí pro účely rovnocennosti podle čl. 33 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007.
- (6) Orgány členských států získaly značné zkušenosti a odborné znalosti v oblasti povolování přístupu dováženého ekologického zboží na území Společenství. Při sestavování a vedení seznamů třetích zemí, kontrolních subjektů a kontrolních orgánů by měly být využity tyto zkušenosti a Komise by měla zohledňovat zprávy předložené členskými státy a dalšími odborníky. Související úkoly by měly být rozděleny spravedlivě a úměrně.

⁽²⁾ Úř. věst. L 108, 18.4.2008, s. 8.⁽³⁾ Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 132.⁽⁴⁾ Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 1.⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1.

- (7) Měla by být také přijata ustanovení pro přechodná opatření vztahující se na žádosti třetích zemí doručené Komisi před 1. lednem 2009, tj. datem, od kterého se používá nařízení (ES) č. 834/2007.
- (8) Aby nebyl narušen mezinárodní obchod a zároveň aby byl usnadněn přechod mezi pravidly stanovenými nařízením (EHS) č. 2092/91 a pravidly stanovenými nařízením (ES) č. 834/2007, je nutné prodloužit pravomoc členských států nadále případ od případu udělovat dovozcům povolení pro uvedení produktů na trh Společenství, a to do doby, než budou zavedena opatření nezbytná pro použití nových dovozních pravidel, zejména pokud jde o uznávání kontrolních subjektů a kontrolních orgánů uvedených v čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007. Tato pravomoc by měla být v průběhu vytváření seznamu kontrolních subjektů, který je zmíněn v uvedeném článku, postupně omezována.
- (9) Za účelem zlepšení transparentnosti a zajištění použití tohoto nařízení by mělo být stanoveno využití elektronického systému výměny informací mezi Komisí, členskými státy, třetími zeměmi a kontrolními subjekty a kontrolními orgány.
- (10) Podrobná pravidla stanovená v tomto nařízení nahrazují pravidla stanovená v nařízení (ES) č. 345/2008 a v nařízení Komise (ES) č. 605/2008 ze dne 20. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k ustanovením týkajícím se osvědčení o kontrole při dovozu ze třetích zemí podle článku 11 nařízení Rady (EHS) č. 2092/91 o ekologickém zemědělství a k němu se vztahujícím označování zemědělských produktů a potravin⁽¹⁾. Uvedená nařízení by proto měla být zrušena a nahrazena novým nařízením.
- (11) Opatření stanovená v tomto nařízení jsou v souladu se stanoviskem regulativního Výboru pro ekologickou produkci,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví podrobná pravidla pro dovoz vyhovujících produktů a dovoz produktů poskytujících rovnocenné

záruky, jak je stanoveno v člancích 32 a 33 nařízení (ES) č. 834/2007.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) „potvrzením o kontrole“ rozumí osvědčení o kontrole, které je uvedeno v čl. 33 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. 834/2007 a které se týká jedné zásilky;
- 2) „osvědčením“ rozumí dokument uvedený v článku 68 nařízení Komise (ES) č. 889/2008⁽²⁾ a článku 6 tohoto nařízení, jehož vzor je stanoven v příloze II tohoto nařízení;
- 3) „zásilkou“ rozumí množství produktů jednoho nebo více kódů kombinované nomenklatury, na které se vztahuje jedno osvědčení o kontrole, je přepravováno stejným dopravním prostředkem a dovezeno ze stejné třetí země;
- 4) „prvním příjemcem“ rozumí fyzická nebo právnická osoba ve smyslu čl. 2 odst. d) nařízení (ES) č. 889/2008;
- 5) „ověřením zásilky“ rozumí ověřování osvědčení o kontrole příslušnými orgány členských států tak, aby se vyhovělo článku 13 tohoto nařízení, a tam, kde to tyto orgány pokládají za vhodné, ověřování produktů ve vztahu k požadavkům nařízení (ES) č. 834/2007, nařízení (ES) č. 889/2008 a tohoto nařízení;
- 6) „příslušnými orgány členských států“ rozumějí celní orgány nebo jiné orgány jmenované členskými státy;
- 7) „hodnotící zprávou“ rozumí hodnotící zpráva uvedená v čl. 32 odst. 2 a čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007, sestavená nezávislou třetí stranou splňující požadavky normy ISO 17011 nebo příslušným orgánem, která obsahuje informace o přezkumech dokumentů včetně popisů uvedených v čl. 4 odst. 3 písm. b) a čl. 11 odst. 3 písm. b) tohoto nařízení, a dále informace o auditech úřadu včetně kritických lokalit a o svědeckých auditech zaměřených na rizika, které se provádějí v reprezentativních třetích zemích.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 27.6.2008, s. 3.

⁽²⁾ Úř. věst. L 250, 18.9.2008, s. 1.

HLAVA II

DOVOZ VYHOVUJÍCÍCH PRODUKTŮ

KAPITOLA 1

Seznam uznaných kontrolních subjektů a kontrolních orgánů pro účely shody

Článek 3

Sestavení a obsah seznamu uznaných kontrolních subjektů a kontrolních orgánů pro účely shody

1. Komise sestaví seznam kontrolních subjektů a kontrolních orgánů uznaných pro účely shody podle čl. 32 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007. Tento seznam je zveřejněn v příloze I tohoto nařízení. Postupy pro sestavování seznamu a provádění jeho změn jsou stanoveny v člancích 4, 16 a 17 tohoto nařízení. Seznam se zpřístupní veřejnosti na internetu v souladu s čl. 16 odst. 4 a článkem 17 tohoto nařízení.

2. Seznam obsahuje všechny informace o každém kontrolním subjektu či kontrolním orgánu, které jsou nezbytné pro ověření, zda produkty uvedené na trh Společenství byly zkontrolovány kontrolním subjektem či orgánem uznaným podle čl. 32 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007, a to zejména:

- a) název a adresu kontrolního subjektu či kontrolního orgánu, včetně e-mailu a internetové adresy, spolu s jeho číselným kódem;
- b) dotčené třetí země a země, ze kterých dané produkty pocházejí;
- c) dotčené kategorie produktů pro každou třetí zemi;
- d) dobu trvání zařazení na seznam;
- e) internetovou adresu, na které je k dispozici seznam hospodářských subjektů podléhajících kontrolnímu systému včetně jejich statusu certifikace a dotčených kategorií produktů, stejně jako seznam hospodářských subjektů a produktů, jejichž certifikace byla pozastavena a zrušena.

Článek 4

Postup pro žádosti o zařazení na seznam uznaných kontrolních subjektů a kontrolních orgánů pro účely shody

1. Komise posoudí, zda bude kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán uznán a zařazen na seznam uvedený

v článku 3, po doručení žádosti o zařazení na tento seznam zaslané zástupcem dotčeného kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu. Pro účely sestavení prvního seznamu se posoudí pouze kompletní žádosti doručené před 31. říjnem 2011, sestavené na základě vzoru žádosti zpřístupněného Komisí podle čl. 17 odst. 2. V následujících kalendářních letech se posoudí pouze kompletní žádosti doručené před 31. říjnem každého roku.

2. Žádost mohou předkládat kontrolní subjekty a kontrolní orgány se sídlem ve Společenství nebo ve třetí zemi.

3. Žádost zahrnuje technickou dokumentaci obsahující všechny informace, které Komise vyžaduje, aby se ujistila, že byly splněny podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 834/2007 pro všechny ekologické produkty, které mají být vyváženy do Společenství, a sice:

- a) přehled činností kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu v dotčené třetí zemi či dotčených třetích zemích, včetně odhadovaného počtu zapojených hospodářských subjektů a údajů o předpokládaném charakteru a množstvích zemědělských produktů a potravin pocházejících z dotčené třetí země či dotčených třetích zemí a určených pro vývoz do Společenství podle pravidel stanovených v čl. 32 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 834/2007;
- b) podrobný popis způsobu, jak byla v dotčené třetí zemi nebo v každé z dotčených třetích zemí provedena ustanovení hlav II, III a IV nařízení (ES) č. 834/2007 a ustanovení nařízení (ES) č. 889/2008;
- c) kopie hodnotící zprávy uvedené v čl. 32 odst. 2 čtvrtém pododstavci nařízení (ES) č. 834/2007;
 - i) prokazující, že byla uspokojivě posouzena schopnost kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu splnit podmínky uvedené v čl. 32 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 834/2007,
 - ii) poskytující záruky ohledně prvků uvedených v čl. 27 odst. 2, 3, 5, 6 a 12 nařízení (ES) č. 834/2007,
 - iii) zajišťující, že kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán splňuje kontrolní požadavky a bezpečnostní opatření stanovená v hlavě IV nařízení (ES) č. 889/2008 a

- iv) potvrzující, že účinně provedl své kontrolní činnosti v souladu s těmito podmínkami a požadavky;
- d) důkaz o tom, že kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán oznámil své činnosti orgánům dotčené třetí země, a jeho závazek dodržovat právní požadavky, které na něj kladou orgány dotčené třetí země;
- e) internetovou adresu, na které je k dispozici seznam hospodářských subjektů podléhajících kontrolnímu systému, stejně jako kontaktní místo, kde jsou snadno přístupné informace o jejich statusu certifikace, o dotčených kategoriích produktů a dále informace o hospodářských subjektech a produktech, jejichž certifikace byla pozastavena a zrušena;
- f) závazek dodržovat ustanovení článku 5 tohoto nařízení;
- g) veškeré další informace, které kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán či Komise považují za podstatné.

4. Při posuzování žádosti kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu o zařazení na seznam a také kdykoli po jeho zařazení může Komise požadovat další informace, včetně předložení jedné či více zpráv o šetření na místě, vypracované nezávislými odborníky. Kromě toho je Komise oprávněna na základě posouzení rizik a v případě podezřelých nesrovnalostí nařídit šetření na místě, které provedou odborníci určení Komisí.

5. Komise posoudí, zda technická dokumentace uvedená v odstavci 3 a informace uvedené v odstavci 4 jsou dostatečné, a následně může rozhodnout o uznání a zařazení kontrolního subjektu či kontrolního orgánu na seznam. Rozhodnutí se vydává v souladu s postupem uvedeným v čl. 37 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007.

Článek 5

Vedení a přezkum seznamu uznaných kontrolních subjektů a kontrolních orgánů pro účely shody

1. Kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán může být zařazen na seznam uvedený v článku 3, pouze pokud plní následující povinnosti:

- a) jestliže poté, co byl kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán zařazen na seznam, dojde ke změnám opatření prováděných kontrolním subjektem nebo kontrolním orgánem, tento kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán oznámí tyto změny Komisi; stejně tak oznámí Komisi i žádosti

o provedení změn informací o kontrolním subjektu nebo orgánu, které jsou stanoveny v čl. 3 odst. 2;

- b) kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán zařazený na seznam vede a na první požádání předává veškeré informace týkající se jeho kontrolních činností ve třetí zemi; odborníkům určeným Komisí poskytuje přístup do svých kanceláří a zařízení;

- c) do 31. března každého roku kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán zašle Komisi stručnou výroční zprávu; výroční zpráva aktualizuje informace o technické dokumentaci uvedené v čl. 4 odst. 3; popisuje zejména kontrolní činnosti prováděné kontrolním subjektem nebo kontrolním orgánem ve třetích zemích v předchozím roce, dosažené výsledky, zjištěné nesrovnalosti a porušení předpisů a přijatá nápravná opatření; dále obsahuje nejnovější hodnotící zprávu nebo aktualizaci této zprávy, která uvádí výsledky pravidelných hodnocení na místě, dohledu a víceletého přehodnocování, jak je uvedeno v čl. 32 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007; Komise může požadovat veškeré další informace, které jsou považovány za nezbytné;

- d) na základě získaných informací může Komise kdykoli změnit specifikace týkající se kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu a dočasně zrušit zápis tohoto subjektu nebo orgánu na seznamu uvedeném v článku 3; obdobné rozhodnutí může být přijato i v případech, kdy kontrolní subjekt nebo orgán nedodal požadované informace nebo kdy nesouhlasil s provedením šetření na místě;

- e) kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán zájemcům zpřístupní na internetových stránkách průběžně aktualizovaný seznam hospodářských subjektů a produktů schválených jako ekologické.

2. Jestliže kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán nezašle výroční zprávu uvedenou v odst. 1 písm. c), nevede nebo nepředává všechny informace týkající se jeho technické dokumentace, kontrolního systému nebo aktualizovaného seznamu hospodářských subjektů a produktů schválených jako ekologické nebo nesouhlasí s provedením šetření na místě poté, co byl Komisí požádán, aby tak učinil ve lhůtě, kterou Komise stanoví v závislosti na závažnosti problému a která obecně nemůže být kratší než 30 dní, daný kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán může být vyřazen ze seznamu kontrolních subjektů a kontrolních orgánů v souladu s postupem uvedeným v čl. 37 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007.

Nepřijme-li kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán vhodná a včasná nápravná opatření, Komise jej ze seznamu neprodlené vyřadí.

KAPITOLA 2

Osvědčení požadovaná pro dovoz vyhovujících produktů

Článek 6

Osvědčení

1. Osvědčení požadovaná pro dovoz vyhovujících produktů uvedených v čl. 32 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 834/2007 se v souladu s čl. 17 odst. 2 tohoto nařízení vyhotovují podle vzoru uvedeného v příloze II tohoto nařízení a obsahují přinejmenším prvky, které jsou součástí uvedeného vzoru.

2. Originál osvědčení vyhotoví kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt, který byl uznán pro vydávání daného osvědčení na základě rozhodnutí uvedeného v článku 4.

3. Orgán nebo subjekt vydávající osvědčení se řídí pravidly stanovenými v čl. 17 odst. 2 a podle vzoru, poznámek a pokynů zpřístupněných Komisí prostřednictvím výpočetního systému sloužícího pro elektronickou výměnu informací podle čl. 17 odst. 1.

HLAVA III

DOVOZ PRODUKTŮ POSKYTUJÍCÍCH ROVNOCENNÉ ZÁRUKY

KAPITOLA 1

Seznam uznaných třetích zemí

Článek 7

Sestavení a obsah seznamu třetích zemí

1. Komise sestaví seznam uznaných třetích zemí v souladu s čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007. Seznam uznaných zemí je uveden v příloze III tohoto nařízení. Postupy pro sestavování seznamu a provádění jeho změn jsou definovány v článcích 8 a 16 tohoto nařízení. Změny seznamu jsou veřejnosti zpřístupněny na internetu podle čl. 16 odst. 4 a článku 17 tohoto nařízení.

2. Seznam obsahuje všechny informace o každé třetí zemi, které jsou nezbytné pro ověření, zda produkty uvedené na trh Společenství podléhaly kontrolnímu systému třetí země uznané podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007, a zejména:

- a) dotčené kategorie produktů;
- b) původ produktů;
- c) odkaz na normy produkce používané ve třetí zemi;

d) příslušný orgán ve třetí zemi, který nese odpovědnost za kontrolní systém, jeho adresu, včetně e-mailové a internetové adresy;

e) kontrolní orgán nebo orgány ve třetí zemi a/nebo kontrolní subjekt nebo subjekty uznané zmíněným příslušným orgánem pro provádění kontrol, jejich adresy, včetně případných e-mailových a internetových adres;

f) orgán nebo orgány či kontrolní subjekt nebo subjekty nesoucí ve třetí zemi odpovědnost za vydávání potvrzení za účelem dovozu do Společenství, jejich adresy a číselné kódy a případně jejich e-mailové a internetové adresy;

g) dobu trvání zařazení na seznam.

Článek 8

Postup pro žádosti o zařazení na seznam třetích zemí

1. Komise posoudí, zda po doručení žádosti o zařazení na tento seznam zaslané zástupcem dotčené třetí země, zařadí třetí zemi na seznam uvedený v článku 7.

2. Komise posoudí pouze takovou žádost o zařazení, která splňuje následující požadavky.

Žádost o zařazení musí být doprovázena technickou dokumentací obsahující všechny informace, které Komise potřebuje, aby se ujistila, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 33 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 pro produkty určené k vývozu do Společenství, zejména:

- a) všeobecné informace o vývoji ekologické produkce ve třetí zemi, produkovaných produktech, pěstitelské oblasti, výrobních regionech, počtu producentů a prováděném zpracování potravin;
- b) údaje o předpokládaném charakteru a množstvích ekologických zemědělských produktů a potravin určených k vývozu do Společenství;
- c) normy produkce používané ve třetí zemi a posouzení jejich rovnocennosti s normami používanými ve Společenství;
- d) kontrolní systém používaný ve třetí zemi, včetně činností týkajících se sledování a dohledu, které vykonávají příslušné orgány ve třetí zemi, stejně jako posouzení, zda je účinnost tohoto kontrolního systému rovnocenná účinnosti kontrolního systému používaného ve Společenství;

- e) internetovou či jinou adresu, na které je k dispozici seznam hospodářských subjektů podléhajících kontrolnímu systému, stejně jako kontaktní místo, kde jsou snadno přístupné informace o jejich statusu certifikace a o dotčených kategoriích produktů;
- f) informace, které třetí země navrhuje zařadit na seznam uvedený v článku 7;
- g) závazek dodržovat ustanovení článku 9;
- h) veškeré další informace, které třetí země nebo Komise považují za podstatné.

3. Při posuzování žádosti o zařazení na seznam uznaných třetích zemí a také kdykoli po jejím zařazení, může Komise požadovat další informace, včetně předložení jedné či více zpráv o šetření na místě vypracované či vypracovaných nezávislými odborníky. Kromě toho může Komise, na základě posouzení rizik a v případě podezřelých nesrovnalostí, nařídít šetření na místě, které provedou odborníci určení Komisí.

4. Komise posoudí, zda technická dokumentace uvedená v odstavci 2 a informace uvedené v odstavci 3 jsou dostatečné, a následně může rozhodnout o uznání a zařazení třetí země na seznam. Rozhodnutí bude vydáno v souladu s postupem uvedeným v čl. 37 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007.

Článek 9

Vedení a přezkum seznamu třetích zemí

1. Komise posoudí žádost o zařazení pouze tehdy, pokud se třetí země zaváže přijmout následující podmínky:

- a) jestliže poté, co byla třetí země zařazena na seznam, došlo k jakýmkoli změnám opatření platných v této třetí zemi nebo ke změnám jejich provádění, a zejména ke změnám jejího kontrolního systému, daná třetí země tyto změny oznámí Komisi; stejně tak oznámí Komisi i žádosti o provedení změn informací o třetí zemi stanovených v čl. 7 odst. 2;
- b) výroční zpráva uvedená v čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007 aktualizuje informace technické dokumentace uvedené v čl. 8 odst. 2 tohoto nařízení; popisuje zejména činnosti týkající se sledování a dohledu, které vykonává příslušný orgán třetí země, získané výsledky a přijatá nápravná opatření;

- c) na základě získaných informací může Komise kdykoli změnit specifikace týkající se třetí země a dočasně zrušit zápis dané země na seznamu uvedeném v článku 7; obdobné rozhodnutí může být přijato i v případech, kdy třetí země nedodala požadované informace nebo kdy nesouhlasila s provedením šetření na místě.

2. Jestliže třetí země nezašle výroční zprávu uvedenou v čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007, nevede nebo nepředává všechny informace týkající se její technické dokumentace či kontrolního systému nebo nesouhlasí s provedením šetření na místě poté, co byla Komisí požádána, aby tak učinila ve lhůtě, kterou Komise stanoví v závislosti na závažnosti problému a která obecně nemůže být kratší než 30 dní, daná třetí země může být vyřazena ze seznamu v souladu s postupem uvedeným v čl. 37 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007.

KAPITOLA 2

Seznam uznaných kontrolních subjektů a kontrolních orgánů pro účely rovnocennosti

Článek 10

Sestavení a obsah seznamu uznaných kontrolních subjektů a kontrolních orgánů pro účely rovnocennosti

1. Komise sestaví seznam kontrolních subjektů a kontrolních orgánů uznaných pro účely rovnocennosti podle čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007. Seznam je zveřejněn v příloze IV tohoto nařízení. Postupy pro sestavování seznamu a provádění jeho změn jsou definovány v člancích 11, 16 a 17 tohoto nařízení. Seznam bude veřejnosti zpřístupněn na internetu podle čl. 16 odst. 4 a článku 17 tohoto nařízení.

2. Seznam obsáhne všechny informace o každém kontrolním subjektu nebo orgánu, které jsou nezbytné pro ověření, zda produkty uvedené na trh Společenství byly zkontrolovány kontrolním subjektem nebo orgánem uznaným podle čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007, a to zejména:

- a) název, adresu a číselný kód kontrolního subjektu či orgánu a případně jeho e-mailové a internetové adresy;
- b) třetí země nezařazené na seznam stanovený v článku 7, ze kterých produkty pocházejí;
- c) dotčené kategorie produktů pro každou třetí zemi;
- d) dobu trvání zařazení na seznam a

e) internetovou adresu, na které je k dispozici seznam hospodářských subjektů podléhajících kontrolnímu systému, stejně jako kontaktní místo, kde jsou snadno přístupné informace o jejich statusu certifikace, o dotčených kategoriích produktů a dále informace o hospodářských subjektech a produktech, jejichž certifikace byla pozastavena a zrušena.

3. Odchylně od odst. 2 písm. b) mohou být produkty pocházející ze třetích zemí zařazených na seznam uznaných třetích zemí uvedený v článku 7, které patří do kategorie neuvedené v daném seznamu, zařazený na seznam uvedený v tomto článku.

Článek 11

Postup pro žádosti o zařazení na seznam uznaných kontrolních subjektů a kontrolních orgánů pro účely rovnocennosti

1. Komise posoudí, zda zařadí kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán na seznam uvedený v článku 10, po doručení žádosti o zařazení zaslané zástupcem dotčeného kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu, sestavené na základě vzoru žádosti zpřístupněného Komisí podle čl. 17 odst. 2. Pro účely sestavení prvního seznamu budou posouzeny pouze kompletní žádosti doručené před 31. říjnem 2009. V následujících kalendářních letech bude Komise podle potřeby provádět pravidelné aktualizace seznamu na základě kompletních žádostí doručených před 31. říjnem každého roku.

2. Žádost mohou předkládat kontrolní subjekty a kontrolní orgány zřízené ve Společenství nebo ve třetí zemi.

3. Žádost o zařazení zahrnuje technickou dokumentaci obsahující všechny informace, které Komise potřebuje, aby se ujistila, že jsou splněny podmínky stanovené v čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007 pro produkty určené k vývozu do Společenství, zejména:

a) přehled činností kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu ve třetí zemi či třetích zemích, včetně odhadovaného počtu zapojených hospodářských subjektů a údajů o předpokládaném charakteru a množstvích zemědělských produktů a potravin určených pro vývoz do Společenství podle pravidel stanovených v čl. 33 odst. 1 a 3 nařízení (ES) č. 834/2007;

b) popis norem produkce a kontrolních opatření používaných ve třetích zemích, včetně posouzení rovnocennosti těchto norem a opatření v porovnání s hlavy III, IV a V nařízení (ES) č. 834/2007 a souvisejícími prováděcími pravidly stanovenými nařízením (ES) č. 889/2008;

c) kopie hodnotící zprávy uvedené v čl. 33 odst. 3 čtvrtém pododstavci nařízení (ES) č. 834/2007:

i) prokazující, že byla uspokojivě posouzena schopnost kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu plnit podmínky uvedené v čl. 33 odst. 1 a 3 nařízení (ES) č. 834/2007,

ii) potvrzující, že účinně provedl své kontrolní činnosti v souladu s těmito podmínkami a

iii) prokazující a potvrzující rovnocennost norem produkce a kontrolních opatření uvedených v písm. b) tohoto odstavce;

d) důkaz o tom, že kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán oznámil orgánům všech dotčených třetích zemí své činnosti a svůj závazek dodržovat právní požadavky, které na něj kladou orgány všech dotčených třetích zemí;

e) internetovou adresu, na které může být nalezen seznam hospodářských subjektů podléhajících kontrolnímu systému, stejně jako kontaktní místo, kde jsou snadno přístupné informace o jejich statusu certifikace, o dotčených kategoriích produktů a dále informace o hospodářských subjektech a produktech, jejichž certifikace byla pozastavena a zrušena;

f) závazek dodržovat ustanovení článku 12;

g) veškeré další informace, které kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán či Komise považují za podstatné.

4. Při posuzování žádosti kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu o zařazení na seznam a také kdykoli po jeho zařazení může Komise požadovat další informace, včetně předložení jedné či více zpráv o šetření na místě, vypracované nezávislým odborníkem. Kromě toho Komise může na základě posouzení rizik a v případě podezřelých nesrovnalostí nařít šetření na místě, které provedou odborníci určení Komisí.

5. Komise posoudí, zda technická dokumentace uvedená v odstavci 2 a informace uvedené v odstavci 3 jsou dostatečné, a následně může rozhodnout o uznání a zařazení kontrolního subjektu či kontrolního orgánu na seznam. Rozhodnutí se vydává v souladu s postupem uvedeným v čl. 37 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007.

Článek 12

Vedení a přezkum seznamu uznaných kontrolních subjektů a kontrolních orgánů pro účely rovnocennosti

1. Kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán může být zařazen na seznam uvedený v článku 10, pouze pokud plní následující povinnosti:

- a) jestliže poté, co byl kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán zařazen na seznam, dojde ke změnám opatření prováděných kontrolním subjektem nebo kontrolním orgánem, tento kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán oznámí tyto změny Komisi; stejně tak oznámí Komisi i žádosti o provedení změn informací o kontrolním subjektu nebo orgánu, které jsou stanoveny v čl. 10 odst. 2;
- b) do 31. března každého roku kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán zašle Komisi stručnou výroční zprávu. Výroční zpráva aktualizuje informace technické dokumentace uvedené v čl. 11 odst. 3; popisuje zejména kontrolní činnosti prováděné kontrolním subjektem nebo kontrolním orgánem ve třetích zemích za předchozí rok, dosažené výsledky, zjištěné nesrovnalosti a porušení předpisů a přijatá nápravná opatření; dále obsahuje nejnovější hodnotící zprávu nebo aktualizaci této zprávy, která uvádí výsledky pravidelných hodnocení na místě, dohledu a víceletého přehodnocování, jak je uvedeno v čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007; Komise může požadovat veškeré další informace považované za nezbytné;
- c) na základě získaných informací může Komise kdykoli změnit specifikace týkající se kontrolního subjektu nebo kontrolního orgánu a dočasně zrušit zápis daného subjektu nebo orgánu na seznam uvedený v článku 10; obdobné rozhodnutí může být přijato i v případech, kdy kontrolní subjekt nebo orgán nedodal požadované informace nebo kdy nesouhlasil s provedením šetření na místě;
- d) kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán zájemcům zpřístupní na internetových stránkách průběžně aktualizovaný seznam hospodářských subjektů a produktů schválených jako ekologické.

2. Jestliže kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán nezašle výroční zprávu uvedenou v odst. 1 písm. b), nevede nebo nepředává všechny informace týkající se jeho technické dokumentace, kontrolního systému nebo aktualizovaného seznamu hospodářských subjektů a produktů schválených jako ekologické nebo nesouhlasí s provedením šetření na místě poté, co byl Komisí požádán, aby tak učinil ve lhůtě, kterou Komise stanoví v závislosti na závažnosti problému a která obecně nemůže být kratší než 30 dní, daný kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán může být vyřazen ze seznamu kontrolních

subjektů a kontrolních orgánů v souladu s postupem uvedeným v čl. 37 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007.

Nepřijme-li kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán vhodná a včasná nápravná opatření, Komise jej ze seznamu neprodleně vyřadí.

KAPITOLA 3

Uvádění produktů dovážených v souladu s článkem 33 nařízení (ES) č. 834/2007 do volného oběhu

Článek 13

Potvrzení o kontrole

1. Uvedení zásilky produktů, které jsou uvedeny v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007 a dovezeny v souladu s článkem 33 uvedeného nařízení, do volného oběhu ve Společenství je podmíněno:

- a) předložením originálu potvrzení o kontrole příslušnému orgánu členského státu a
- b) ověřením zásilky příslušným orgánem členského státu a podpisem potvrzení o kontrole podle odstavce 8 tohoto článku.

2. Originál potvrzení o kontrole se vyhotovuje v souladu s čl. 17 odst. 2 a odstavci 3 až 7 tohoto článku, podle vzoru a poznámek uvedených v příloze V. Tento vzor, poznámky a pokyny uvedené v čl. 17 odst. 2 budou Komisí zpřístupněny prostřednictvím výpočetního systému sloužícího pro elektronickou výměnu informací podle článku 17.

3. Má-li být potvrzení o kontrole akceptováno, musí být vystaveno:

- a) kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem, který byl schválen pro vydávání potvrzení o kontrole, jak je uvedeno v čl. 7 odst. 2, ze třetí země uznané podle čl. 8 odst. 4, nebo
- b) kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem ve třetí zemi uvedeným na seznamu pro dotčenou uznanou třetí zemi podle čl. 11 odst. 5.

4. Orgán nebo subjekt vydávající potvrzení o kontrole vydá toto potvrzení a podepíše prohlášení v kolonce 15 potvrzení pouze poté, co

a) provedl dokumentační kontrolu na základě všech příslušných kontrolních dokumentů, které zahrnují zejména plán produkce pro dotčené produkty, přepravní doklady a obchodní doklady, a

b) buď fyzicky zkontroloval zásilku nebo obdržel výslovné prohlášení vývozce, v němž se prohlašuje, že dotčená zásilka byla vyprodukována a/nebo připravena v souladu s článkem 33 nařízení (ES) č. 834/2007; provede ověření důvěryhodnosti tohoto prohlášení se zaměřením na rizika.

Dále každému vydanému potvrzení přidělí pořadové číslo a vede seznam vydaných potvrzení v chronologickém pořadí.

5. Potvrzení o kontrole se vyhotovuje v úředních jazycích Společenství a vyplňuje se, s výjimkou razítek a podpisů, buď celé hůlkovým písmem, nebo celé na stroji.

Potvrzení o kontrole se vyhotovuje v jednom z úředních jazyků členského státu určení. Příslušné orgány členského státu si mohou v případě potřeby vyžádat překlad potvrzení o kontrole v jednom ze svých úředních jazyků.

Nepotvrzené změny nebo vymazání činí potvrzení neplatným.

6. Potvrzení o kontrole se vypracovává v jednom originálním vyhotovení.

První příjemce nebo případně dovozce může vytvořit kopii pro účely informování kontrolních orgánů nebo kontrolních subjektů v souladu s článkem 83 nařízení (ES) č. 889/2008. Každá taková kopie nese označení „KOPIE“ nebo „DUPLIKÁT“, které je na ní vytištěno nebo otisknuto.

7. V případě produktů dovážených podle přechodných pravidel stanovených v článku 19 tohoto nařízení platí následující:

a) potvrzení o kontrole uvedené v odst. 3 písm. b) v době předložení v souladu s odstavcem 1 obsahuje v kolonce 16 prohlášení příslušného orgánu v členském státě, který udělil povolení postupem podle článku 19;

b) příslušný orgán v členském státě, který udělil povolení, může světit pravomoc ohledně prohlášení v kolonce 16 kontrol-

nímu orgánu nebo kontrolnímu subjektu, který kontroluje dovozce v souladu s kontrolními opatřeními stanovenými v hlavě V nařízení (ES) č. 834/2007, nebo orgánům definovaným jako příslušné orgány členského státu;

c) prohlášení v kolonce 16 se nevyžaduje:

i) pokud dovozce předloží originál dokladu, který vydal příslušný orgán členského státu, jenž udělil povolení v souladu s článkem 19 tohoto nařízení, a který prokazuje, že se toto povolení týká této zásilky, nebo

ii) pokud orgán členského státu, jenž udělil povolení uvedené v článku 19, podal přímo orgánu, který je zodpovědný za ověřování zásilky, dostatečný důkaz o tom, že se toto povolení týká této zásilky; tento postup přímého informování je pro členský stát, který udělil povolení, volitelný;

d) dokument podávající důkaz požadovaný v písm. c) bodech i) a ii) obsahuje:

i) referenční číslo dovozního povolení a datum, kdy končí jeho platnost,

ii) název (jméno) a adresu dovozce,

iii) třetí zemi původu,

iv) podrobné informace o vydávajícím subjektu nebo orgánu a v případě, že se liší, podrobné informace o kontrolním subjektu nebo orgánu ve třetí zemi,

v) názvy dotčených produktů.

8. Při ověřování zásilky se příslušné orgány členského státu podepisují v kolonce 17 originálu potvrzení o kontrole, které se vrací osobě, jež potvrzení předložila.

9. První příjemce při přijetí zásilky vyplní kolonku 18 originálu potvrzení o kontrole, aby potvrdil, že zásilka byla přijata v souladu s článkem 34 nařízení (ES) č. 889/2008.

První příjemce poté zašle originál potvrzení o kontrole dovozci uvedenému v kolonce 11 potvrzení, a to za účelem splnění požadavku stanoveného v čl. 33 odst. 1 druhém pododstavci nařízení (ES) č. 834/2007, pokud toto potvrzení nadále nemusí doprovázet zásilku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku.

10. Potvrzení o kontrole může být vyhotoveno elektronickými prostředky s využitím postupu, který kontrolním orgánům nebo kontrolním subjektům dal k dispozici dotýčný členský stát. Příslušné orgány členských států mohou požadovat, aby elektronické potvrzení o kontrole bylo doprovázeno zaručeným elektronickým podpisem ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/93/ES⁽¹⁾. Ve všech ostatních případech požadují příslušné orgány elektronický podpis skýtající rovnocenné záruky ohledně požadované funkčnosti podpisu za použití týchž pravidel a podmínek, které jsou vymezeny v Ustanoveních Komise o elektronických a digitálních dokumentech, uvedených v rozhodnutí Komise 2004/563/ES, Euratom⁽²⁾.

Článek 14

Zvláštní celní režimy

1. Pokud byla zásilka přicházející z třetí země propuštěna k uskladnění v celním skladu nebo k aktivnímu zušlechťovacímu styku v podmíněném systému, jak je stanoveno v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92⁽³⁾, a podléhá jedné nebo více přípravám, jak je definována v čl. 2 písm. i) nařízení (ES) č. 834/2007, potom zásilka před provedením první přípravy podléhá opatřením uvedeným v čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení.

Příprava může zahrnovat operace jako:

- a) balení nebo přebalování nebo
- b) označování, které odkazuje na ekologické metody produkce.

Po této přípravě zásilku doprovází podepsaný originál potvrzení o kontrole, který se předkládá příslušnému orgánu členského státu, jenž ověřuje zásilku za účelem jejího propuštění do volného oběhu.

Po tomto postupu se originál potvrzení o kontrole v případě potřeby vrací dovozci zásilky, který je uveden v kolonce 11 potvrzení, aby byl splněn požadavek stanovený v čl. 33 odst. 1 druhém pododstavci nařízení (ES) č. 834/2007.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 13, 19.1.2000, s. 12.

⁽²⁾ Úř. věst. L 251, 27.7.2004, s. 9.

⁽³⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

2. Pokud je, na základě podmíněného celního režimu podle nařízení (EHS) č. 2913/92, zásilka pocházející ze třetí země určena k tomu, aby se před propuštěním do volného oběhu ve Společenství podrobila v členském státě rozdělení na různé partie, potom zásilka předtím, než dojde k rozdělení, podléhá opatřením uvedeným v čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení.

Příslušnému orgánu členského státu se ohledně každé partie, která vyplynula z rozdělení, předloží výpis z potvrzení o kontrole, a to v souladu se vzorem a poznámkami v příloze VI. Výpis z potvrzení o kontrole podepisují příslušné orgány členských států v kolonce 14.

Kopii každého podepsaného výpisu z potvrzení o kontrole uchovává společně s originálem potvrzení o kontrole osoba, která je označena jako původní dovozce zásilky a která je uvedena v kolonce 11 potvrzení o kontrole. Taková kopie nese označení „KOPIE“ nebo „DUPLIKÁT“, které je na ní vytištěno nebo otisknuto.

Po rozdělení doprovází podepsaný originál každého výpisu z potvrzení o kontrole dotčenou partii a předkládá se příslušnému orgánu členského státu, který ověřuje dotčenou partii za účelem jejího propuštění do volného oběhu.

Příjemce partie při jejím přijetí vyplní originál výpisu z potvrzení o kontrole v kolonce 15, aby potvrdil, že přijetí partie bylo provedeno v souladu s článkem 34 nařízení (ES) č. 889/2008.

Příjemce partie uchovává výpis z potvrzení o kontrole, aby byl k dispozici pro kontrolní subjekty a/nebo kontrolní orgány nejméně po dobu dvou let.

3. Operace související s přípravou a rozdělováním uvedené v odstavcích 1 a 2 se provádějí v souladu s příslušnými ustanoveními hlavy V nařízení (ES) č. 834/2007 a hlavy IV nařízení (ES) č. 889/2008.

Článek 15

Nevyhovující produkty

Aniž jsou dotčena opatření nebo kroky přijaté v souladu s článkem 30 nařízení (ES) č. 834/2007 a/nebo článkem 85 nařízení (ES) č. 889/2008, je propuštění produktů, které nesplňují požadavky uvedeného nařízení, do volného oběhu ve Společenství podmíněno odstraněním odkazů na ekologickou produkci z označení, reklamních materiálů a průvodních dokladů.

HLAVA IV

SPOLEČNÁ PRAVIDLA

Článek 16

Posouzení žádostí a zveřejnění seznamů

1. Komise přezkoumá žádosti doručené v souladu s články 4, 8 a 11 za pomoci Výboru pro ekologickou produkci uvedeného v čl. 37 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 (dále „výbor“). Pro tyto účely výbor přijme zvláštní vnitřní jednací řád.

Při přezkoumávání žádostí a při vedení a revidování seznamů bude Komisi nápomocna odborná skupina ustanovená Komisí, složená z odborníků z vládního a soukromého sektoru.

2. Pro každou doručenou žádost a po vhodné konzultaci s členskými státy v souladu se specifickým vnitřním jednacím řádem Komise jmenuje dva členské státy, které budou spolupracovat na sestavení zprávy. Komise rozdělí žádosti mezi členské státy úměrně k počtu hlasů, které má každý členský stát ve Výboru pro ekologickou produkci. Členské státy spolupracující na sestavení zprávy přezkoumají dokumentaci a informace uvedené v člácích 4, 8 a 11, které se týkají žádosti, a sestaví zprávu. Při vedení a revidování seznamů také přezkoumají výroční zprávy a veškeré další informace uvedené v člácích 5, 9 a 12, které se týkají záznamů na seznamu.

3. S přihlédnutím k výsledkům přezkumu provedeného členskými státy spolupracujícími na sestavení zprávy Komise rozhodne, v souladu s postupem uvedeným v čl. 37 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007, o uznání třetích zemí, kontrolních subjektů nebo kontrolních orgánů, o jejich zařazení na seznamy nebo o úpravách seznamů, včetně přidělení číselného kódu uvedeným subjektům a orgánům. Rozhodnutí se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Komise tyto seznamy zpřístupní veřejnosti za využití vhodných technických prostředků, včetně zveřejnění na internetu.

Článek 17

Sdělení

1. Při předávání dokumentů či jiných informací, které jsou uvedeny v člácích 32 a 33 nařízení (ES) č. 834/2007 a v tomto nařízení, Komisi nebo členským státům používají příslušné orgány třetích zemí, kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty elektronický přenos. Jestliže Komise nebo členské státy poskytnou zvláštní elektronické přenosové systémy, budou používat tyto systémy. Komise a členské státy budou také používat tyto systémy za účelem vzájemného poskytování dotčených dokumentů.

2. Pokud jde o formu a obsah dokumentů a informací uvedených v člácích 32 a 33 nařízení (ES) č. 834/2007 a v tomto nařízení, Komise stanoví pokyny, vzory a případně dotazníky a zpřístupní je ve výpočetních systémech uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tyto pokyny, vzory a dotazníky Komise upravuje a aktualizuje poté, co o tom informovala členské státy a příslušné úřady třetích zemí, stejně jako kontrolní orgány a kontrolní subjekty uznané v souladu s tímto nařízením.

3. Výpočetní systém uvedený v odstavci 1 je schopen shromažďovat žádosti, dokumenty a informace uvedené v tomto nařízení, včetně povolení udělených podle článku 19.

4. Podpůrné dokumenty uvedené v člácích 32 a 33 nařízení (ES) č. 834/2007 a v tomto nařízení, zejména v člácích 4, 8 a 11, uchovávají příslušné orgány třetích zemí a kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty pro potřeby Komise a členských států minimálně po dobu tří let následujících po roku, ve kterém proběhly kontroly nebo ve kterém byla dodána potvrzení o kontrole a osvědčení.

5. Pokud dokument nebo postup uvedený v člácích 32 a 33 nařízení (ES) č. 834/2007 nebo v prováděcích pravidlech pro jeho použití vyžaduje podpis zplnomocněné osoby nebo schválení některou osobou v jedné nebo více fázích daného postupu, výpočetní systémy zřízené pro přenos těchto dokumentů musí umožňovat jednoznačnou identifikaci každé osoby a poskytovat přiměřenou záruku, že obsah dokumentů nelze měnit, a to i pokud se týče jednotlivých fází postupu, v souladu s právními předpisy Společenství, a zejména s rozhodnutím 2004/563/ES, Euratom.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ A PŘECHODNÁ PRAVIDLA

Článek 18

Přechodná pravidla pro seznam třetích zemí

S žádostmi o zařazení předloženými třetími zeměmi v souladu s článkem 2 nařízení (ES) č. 345/2008 před 1. lednem 2009 bude nakládáno jako s žádostmi podle článku 8 tohoto nařízení.

První seznam uznaných zemí zahrnuje Argentinu, Austrálii, Kostariku, Indii, Izrael, Nový Zéland a Švýcarsko. Neobsahuje číselné kódy uvedené v čl. 7 odst. 2 písm. f) tohoto nařízení. Tyto číselné kódy budou doplněny před 1. červencem 2010 aktualizací seznamu v souladu s čl. 17 odst. 2.

Článek 19

Přechodná pravidla pro rovnocenný dovoz produktů, které nepocházejí ze třetích zemí zařazených na seznam

1. V souladu s článkem 40 nařízení (ES) č. 834/2007 může příslušný orgán členského státu povolit dovozci v daném členském státě, kde dovozce oznámil svou činnost v souladu se článkem 28 uvedeného nařízení, uvést na trh produkty dovezené z třetích zemí, které nejsou zařazeny na seznamu uvedeném v čl. 33 odst. 2 uvedeného nařízení, za předpokladu, že dovozce poskytne dostatečné důkazy o tom, že jsou splněny podmínky uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. a) a b) uvedeného nařízení.

Pokud poté, co dotčenému dovozci či jakékoli jiné dotčené osobě umožnil se vyjádřit, je členský stát přesvědčen o tom, že tyto podmínky již nadále nejsou splněny, povolení odejme.

Platnost povolení končí nejpozději 24 měsíců po zveřejnění prvního seznamu kontrolních subjektů a kontrolních orgánů uznaných podle článku 10 tohoto nařízení.

Na dovážený produkt se vztahuje potvrzení o kontrole uvedené v článku 13, vydané kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem, který příslušný orgán povolujícího členského státu schválil pro vydávání potvrzení o kontrole. Originál potvrzení musí doprovázet zboží do provozoven prvního příjemce. Poté musí dovozce uchovávat potvrzení pro potřeby kontrolního subjektu a případně kontrolního orgánu po dobu minimálně dvou let.

2. Každý členský stát podá ostatním členským státům a Komisi informace o každém povolení uděleném podle tohoto článku, včetně informací o dotčených normách produkce a kontrolních opatřeních.

3. Na žádost členského státu nebo z podnětu Komise bude povolení udělené podle tohoto článku přezkoumáno Výborem pro ekologickou produkci. Jestliže tento přezkum ukáže, že

podmínky uvedené v čl. 33 odst. 1 písm. a) a b) nařízení (ES) č. 834/2007 nejsou splněny, Komise požádá členský stát, který povolení udělil, aby je odejmul.

4. Členské státy již nemohou udělovat povolení uvedená v odstavci 1 tohoto článku počínaje datem, které následuje 12 měsíců po zveřejnění prvního seznamu kontrolních subjektů a kontrolních orgánů uvedeného v čl. 11 odst. 5 s výjimkou případů, kdy jsou předmětné dovážené produkty zbožím, jehož produkci ve třetí zemi zkontroloval kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán, který není na seznamu sestaveném v souladu s článkem 10.

5. Od 1. ledna 2013 členské státy nebudou udělovat žádná další povolení uvedená v odstavci 1.

6. Platnost povolení uvést na trh produkty dovezené ze třetích zemí, které dovozci udělil příslušný orgán členského státu podle čl. 11 odst. 6 nařízení (EHS) č. 2092/91 před 31. prosincem 2008, skončí nejpozději 31. prosince 2009.

Článek 20

Zrušení

Nařízení (ES) č. 345/2008 a (ES) č. 605/2008 se zrušují.

Odkazy na zrušená nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 21

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. prosince 2008.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

*PŘÍLOHA I***SEZNAM KONTROLNÍCH SUBJEKTŮ A KONTROLNÍCH ORGÁNŮ PRO ÚČELY SHODY A PŘÍSLUŠNÉ
SPECIFIKACE PODLE ČLÁNKU 3**

PŘÍLOHA II

VZOR OSVĚDČENÍ

podle čl. 6 odst. 1

Osvědčení pro hospodářský subjekt podle čl. 32 odst. 1 písm. c) a čl. 29 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007, požadované pro dovoz vyhovujících produktů v souladu se článkem 6 nařízení (ES) č. 1235/2008	
1. Číslo dokumentu:	
2. Název a adresa hospodářského subjektu: Hlavní činnost (producent, zpracovatel, dovozce atd.):	3. Název, adresa a číselný kód kontrolního subjektu/orgánu:
4. Skupiny produktů / Činnost: — Rostliny a rostlinné produkty: — Hospodářská zvířata a živočišné produkty: — Zpracované produkty:	5. Definované jako: ekologická produkce, produkty z období přechodu a také neekologická produkce, kdy probíhá souběžná produkce/zpracování podle článku 11 nařízení (ES) č. 834/2007
6. Doba platnosti: Rostlinné produkty od ... do ... Živočišné produkty od ... do ... Zpracované produkty od ... do ...	7. Datum kontrol(y):
8. Tento dokument byl vydán v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. c) a čl. 29 odst. 1 nařízení (ES) č. 834/2007 a článkem 6 nařízení (ES) č. 1235/2008. Uvedený hospodářský subjekt podrobil své činnosti kontrole a splňuje požadavky stanovené v uvedených nařízeních. Datum, místo: Podpis jménem vydávajícího kontrolního subjektu / orgánu:	

PŘÍLOHA III

SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ A PŘÍSLUŠNÉ SPECIFIKACE PODLE ČLÁNKU 7

ARGENTINA

1. Kategorie produktů:

- a) živé nebo nezpracované zemědělské produkty a vegetativní rozmnožovací materiál a osiva pro pěstitelské účely s výjimkou:
 - hospodářských zvířat a živočišných produktů, které nesou nebo mají nést označení odkazující na přechod na ekologickou metodu produkce;
- b) zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny s výjimkou:
 - živočišných produktů, které nesou nebo mají nést označení odkazující na přechod na ekologickou metodu produkce.

2. **Původ:** Produkty kategorie ve smyslu bodu 1 písm. a) a ekologicky vyprodukované složky v produktech kategorie ve smyslu bodu 1 písm. b), které byly vyprodukovány v Argentině.

3. **Normy produkce:** Ley 25 127 sobre „Producción ecológica, biológica y orgánica“

4. **Příslušný orgán:** Servicio Nacional de Sanidad y Calidad Agroalimentaria SENASA, www.senasa.gov.ar

5. Kontrolní subjekty:

- Food Safety SA, www.foodsafety.com.ar
- Instituto Argentino para la Certificación y Promoción de Productos Agropecuarios Orgánicos SRL (Argencert), www.argencert.com
- Letis SA, www.letis.com.ar
- Organización Internacional Agropecuaria (OIA), www.oia.com.ar

6. **Subjekty vydávající potvrzení:** jako v bodu 5.

7. **Doba trvání zařazení:** do 30. června 2013.

AUSTRÁLIE

1. Kategorie produktů:

- a) nezpracované rostlinné produkty a vegetativní rozmnožovací materiál a osiva pro pěstitelské účely;
- b) zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny, složené převážně z jedné nebo více složek rostlinného původu.

2. **Původ:** produkty kategorie ve smyslu bodu 1 písm. a) a ekologicky vypěstované složky v produktech kategorie ve smyslu bodu 1 písm. b) vypěstované v Austrálii.

3. **Normy produkce:** National standard for organic and bio-dynamic produce

4. **Příslušný orgán:** Australian Quarantine and Inspection Service AQIS, www.aqis.gov.au

5. Kontrolní subjekty a orgány:

- Australian Certified Organic Pty. Ltd., www.australianorganic.com.au
- Australian Quarantine and Inspection Service (AQIS), www.aqis.gov.au
- Bio-dynamic Research Institute (BDRI), www.demeter.org.au
- National Association of Sustainable Agriculture, Australia (NASAA), www.nasaa.com.au
- Organic Food Chain Pty Ltd (OFC), www.organicfoodchain.com.au

6. **Subjekty a orgány vydávající potvrzení:** jako v bodu 5.

7. **Doba trvání zařazení:** do 30. června 2013.

KOSTARIKA

1. **Kategorie produktů:**

- a) nezpracované rostlinné produkty a vegetativní rozmnožovací materiál a osiva pro pěstitelské účely;
- b) zpracované rostlinné produkty určené k použití jako potraviny.

2. **Původ:** Produkty kategorie ve smyslu bodu 1 písm. a) a ekologicky vyprodukované složky v produktech kategorie ve smyslu bodu 1 písm. b) vypěstované v Kostarice.

3. **Normy produkce:** Reglamento sobre la agricultura orgánica

4. **Příslušný orgán:** Servicio Fitosanitario del Estado, Ministerio de Agricultura y Ganadería, www.protecnet.go.cr/SFE/Organica.htm

5. **Kontrolní subjekty:**

- BCS Oko-Garantie, www.bcs-oeko.com
- Eco-LOGICA, www.eco-logica.com

6. **Orgán vydávající potvrzení:** Ministerio de Agricultura y Ganadería.

7. **Doba trvání zařazení:** do 30. června 2011.

INDIE

1. **Kategorie produktů:**

- a) nezpracované rostlinné produkty a vegetativní rozmnožovací materiál a osiva pro pěstitelské účely;
- b) zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny, složené převážně z jedné nebo více složek rostlinného původu.

2. **Původ:** produkty kategorie ve smyslu bodu 1 písm. a) a ekologicky vypěstované složky v produktech kategorie ve smyslu bodu 1 písm. b) vypěstované v Indii.

3. **Výrobní normy:** National Programme for Organic Production

4. **Příslušný orgán:** Agricultural and Processed Food Export Development Authority APEDA, www.apeda.com/organic

5. **Kontrolní subjekty a orgány:**

- APOF Organic Certification Agency (AOCA), www.aoca.in
- Bureau Veritas Certification India Pvt. Ltd, www.bureauveritas.co.in
- Control Union Certifications, www.controlunion.com
- Ecocert SA (India Branch Office), www.ecocert.in
- IMO Control Private Limited, www.imo.ch
- Indian Organic Certification Agency (Indocert), www.indocert.org
- Lacon Quality Certification Pvt. Ltd, www.laconindia.com
- Natural Organic Certification Association, www.nocaindia.com
- OneCert Asia Agri Certification private Limited, www.onecertasia.in

— SGS India Pvt. Ltd, www.in.sgs.com

— Uttaranchal State Organic Certification Agency (USOCA), www.organicuttarakhand.org/products_certification.htm

— Rajasthan Organic Certification Agency (ROCA),
http://www.rajasthankrishi.gov.in/Departments/SeedCert/index_eng.asp

6. **Subjekty a orgány vydávající potvrzení:** jako v bodu 5.

7. **Doba trvání zařazení:** do 30. června 2009.

IZRAEL

1. Kategorie produktů:

a) nezpracované rostlinné produkty a vegetativní rozmnožovací materiál a osiva pro pěstitelské účely;

b) zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny, složené převážně z jedné nebo více složek rostlinného původu.

2. **Původ:** produkty kategorie ve smyslu bodu 1 písm. a) a ekologicky vyprodukované složky v produktech kategorie ve smyslu bodu 1 písm. b) vyprodukované v Izraeli nebo do Izraele dovezené:

— ze Společenství nebo

— ze třetí země v rámci úpravy uznané podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007 za rovnocennou.

3. **Normy produkce:** National Standard for organically grown plants and their products

4. **Příslušný orgán:** Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il

5. Kontrolní subjekty a orgány:

— AGRIOR Ltd.-Organic Inspection & Certification, www.agrior.co.il

— IQC Institute of Quality & Control, www.iqc.co.il

— Plant Protection and Inspection Services (PPIS), www.ppis.moag.gov.il

— Skal Israel Inspection & Certification, www.skali.co.il

6. **Subjekty a orgány vydávající potvrzení:** jako v bodu 5.

7. **Doba trvání zařazení:** do 30. června 2013.

ŠVÝCARSKO

1. **Kategorie produktů:** živé nebo nezpracované zemědělské produkty a vegetativní rozmnožovací materiál, zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny, krmiva a osiva pro pěstitelské účely s výjimkou

— produktů vyprodukovaných během přechodného období a produktů obsahujících složku zemědělského původu vyprodukovanou během přechodného období

2. **Původ:** produkty a ekologicky vyprodukované složky v produktech, které byly vyprodukované ve Švýcarsku nebo byly do Švýcarska dovezené:

— buď ze Společenství,

— nebo ze třetí země, v jejímž případě Švýcarsko uznalo, že produkty byly vyprodukované a zkontrolovány v dané zemi v souladu s pravidly rovnocennými pravidlům stanoveným švýcarskými právními předpisy

3. **Normy produkce:** Ordinance on organic farming and the labelling of organically produced plant products and foodstuffs

4. **Příslušný orgán:** Federal Office for Agriculture FOAG,
<http://www.blw.admin.ch/themen/00013/00085/00092/index.html?lang=en>

5. Kontrolní subjekty:

- Bio Test Agro (BTA), www.bio-test-agro.ch
- bio.inspecta AG, www.bio-inspecta.ch
- Institut für Marktökologie (IMO); www.imo.ch
- ProCert Safety AG, www.procert.ch

6. Subjekty vydávající potvrzení: jako v bodu 5.**7. Doba trvání zařazení:** do 30. června 2013.

NOVÝ ZÉLAND

1. Kategorie produktů:

- a) živé nebo nezpracované zemědělské produkty a vegetativní rozmnožovací materiál a osiva pro pěstitelské účely s výjimkou:
 - hospodářských zvířat a živočišných produktů, které nesou nebo mají nést označení odkazující na přechod na ekologickou metodu produkce,
 - produktů pocházejících z akvakultury;
- b) zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny s výjimkou:
 - živočišných produktů, které nesou nebo mají nést označení odkazující na přechod na ekologickou metodu produkce,
 - produktů obsahujících produkty pocházející z akvakultury.

2. Původ: Produkty kategorie ve smyslu bodu 1 písm. a) a ekologicky vyprodukované složky v produktech kategorie ve smyslu bodu 1 písm. b) vyprodukované na Novém Zélandu nebo na Nový Zéland dovezené:

- buď ze Společenství,
- nebo ze třetí země v rámci režimu uznaného podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007 za rovnocenný
- nebo ze třetí země, jejíž pravidla produkce a systém kontrol byly uznány za rovnocenné Programu pro zajištění ekologických potravin MAF na základě ujištění a informací poskytnutých příslušným orgánem této země v souladu s ustanoveními zavedenými MAF a za předpokladu, že dováženy budou pouze ekologicky vyprodukované složky určené pro produkty kategorie ve smyslu bodu 1 písm. b) připravené na Novém Zélandu, až do maxima 5 % produktů zemědělského původu.

3. Normy produkce: NZFSA Technical Rules for Organic Production**4. Příslušný orgán:** New Zealand Food Safety Authority NZFSA, <http://www.nzfsa.govt.nz/organics/>**5. Kontrolní subjekty:**

- AsureQuality, www.organiccertification.co.nz
- BIO-GRO New Zealand, www.bio-gro.co.nz

6. Orgán vydávající potvrzení: Ministry of Agriculture and Forestry (MAF) – New Zealand Food Safety Authority (NZFSA).**7. Doba trvání zařazení:** do 30. června 2011.

*PŘÍLOHA IV***SEZNAM KONTROLNÍCH SUBJEKTŮ A KONTROLNÍCH ORGÁNŮ PRO ÚČELY ROVNOCENNOSTI
A PŘÍSLUŠNÉ SPECIFIKACE PODLE ČLÁNKU 10**

PŘÍLOHA V

VZOR POTVRZENÍ O KONTROLE**pro dovoz produktů ekologického zemědělství do Evropského společenství podle článku 13**

Vzor osvědčení o kontrole se stanoví s ohledem na:

- text,
- formát, na jediném listu papíru,
- rozložení a rozměry kolonek.

OSVĚDČENÍ O KONTROLE PRO DOVOZ PRODUKTŮ EKOLOGICKÉHO ZEMĚDĚLSTVÍ DO EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

1. Vydávající subjekt nebo orgán (název a adresa)	2. Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 čl. 33 odst. 2 ☐ nebo čl. 33 odst. 3 ☐ nebo nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 článek 19 ☐	
3. Pořadové číslo osvědčení o kontrole	4. Referenční číslo povolení podle článku 19	
5. Vývozce (jméno a adresa)	6. Kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán (název a adresa)	
7. Výrobce nebo podnik, který produkt připravil (jméno a adresa)	8. Země odeslání	
	9. Země určení	
10. První příjemce ve Společenství (jméno a adresa)	11. Jméno a adresa dovozce	
12. Značky a čísla. Kontejner č. Počet a druh. Obchodní název produktu	13. Kódy KN	14. Deklarované množství
15. Prohlášení subjektu nebo orgánu vydávajícího osvědčení, který je uveden v poli 1. Tímto se potvrzuje, že toto osvědčení bylo vydáno na základě kontrol požadovaných podle čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 1235/2008 a že produkty vyjmenované výše byly získány v souladu s pravidly produkce a kontroly ekologické metody produkce, které se považují za rovnocenné v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 834/2007. Datum Jméno a podpis zplnomocněné osoby Razítko vydávajícího orgánu nebo subjektu		

16. Prohlášení příslušného orgánu členského státu Evropské unie, který udělil povolení, nebo jeho zástupce.

Tímto se potvrzuje, že produkty vyjmenované výše byly schváleny pro uvedení na trh v Evropském společenství postupem podle článku 19 nařízení (ES) č. 1235/2008, a to pod číslem povolení uvedeným v poli 4.

Datum

Jméno a podpis zplnomocněné osoby

Razítko příslušného orgánu nebo jeho zástupce v členském státě

17. Ověření zásilky příslušným orgánem členského státu.

Členský stát:

Registrace dovozu (typ, číslo, datum a úřad celního prohlášení):

Datum:

Jméno a podpis zplnomocněné osoby

Razítko

18. Prohlášení prvního příjemce.

Tímto se potvrzuje, že přijetí zboží bylo provedeno v souladu s článkem 34 nařízení (ES) č. 889/2008.

Název společnosti

Datum

Jméno a podpis zplnomocněné osoby

Poznámky

- Pole 1: Orgán nebo subjekt nebo jiný určený orgán nebo subjekt, jak je uvedeno v čl. 13 odst. 3 nařízení (ES) č. 1235/2008. Tento subjekt rovněž vyplňuje pole 3 a 15.
- Pole 2: V tomto poli jsou uvedena nařízení ES, která se vztahují k vydávání a používání tohoto osvědčení; uveďte příslušné ustanovení.
- Pole 3: Pořadové číslo osvědčení, které vydává vydávající subjekt nebo orgán v souladu s čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 1235/2008.
- Pole 4: Číslo povolení v případě dovozu podle článku 19. Toto pole vyplňuje vydávající orgán, nebo v případě, že údaje nejsou v době, kdy vydávající orgán podepisuje pole 15, dosud k dispozici, dovozce.
- Pole 5: Jméno a adresa vývozce.
- Pole 6: Kontrolní orgán nebo subjekt pro sledování shody poslední operace (produkce, příprava včetně balení a označování) s pravidly ekologických metod produkce ve třetí zemi odeslání.
- Pole 7: Provozovatel, který provedl poslední operaci (produkce, příprava včetně balení a označování) na zásilce ve třetí zemi, uvedené v poli 8.
- Pole 9: Zemí určení se rozumí země prvního příjemce ve Společenství.
- Pole 10: Jméno a adresa prvního příjemce zásilky ve Společenství. Prvním příjemcem se rozumí fyzická nebo právnická osoba, které je zásilka dodána a u níž bude odbavena k další přípravě nebo uvedení na trh. První příjemce rovněž vyplňuje pole 18.
- Pole 11: Jméno a adresa dovozce. Dovozcem se rozumí fyzická nebo právnická osoba v Evropském společenství, která předkládá zásilku k propuštění do volného oběhu v Evropském společenství, a to buď sama, nebo prostřednictvím zástupce.
- Pole 13: Kódy kombinované nomenklatury pro dotyčné produkty.
- Pole 14: Deklarované množství, vyjádřené v příslušných jednotkách (kg čisté hmoty, litr atd.).
- Pole 15: Prohlášení subjektu nebo orgánu, který vydává osvědčení. Podpis a razítko musí být v jiné barvě, než je barva tisku.
- Pole 16: Pouze pro dovozy podle postupu, který je stanoven v článku 19 nařízení (ES) č. 1235/2008. Vyplní příslušný orgán v členském státě, který udělil povolení, nebo určený subjekt nebo orgán v případě pověření v souladu s čl. 13 odst. 7 písm. b) nařízení (ES) č. 1235/2008. Nevypĺňuje se v případě, že se uplatňuje odchylka podle čl. 13 odst. 7 písm. c) nařízení (ES) č. 1235/2008.
- Pole 17: Vyplní příslušný orgán členského státu, a to buď při ověřování zásilky v souladu s čl. 13 odst. 1, nebo před činností spojenou s přípravou nebo rozdělováním za podmínek uvedených v článku 14 nařízení (ES) č. 1235/2008.
- Pole 18: Vyplní první příjemce při přijetí produktů poté, co provedl kontroly stanovené v článku 34 nařízení (ES) č. 889/2008.

PŘÍLOHA VI

VZOR VÝPISU Z POTVRZENÍ O KONTROLE
podle článku 14

Vzor výpisu se stanoví s ohledem na:

- text,
- formát,
- rozložení a rozměry kolonek.

VÝPIS č. ... Z OSVĚDČENÍ O KONTROLE PRO DOVOZ PRODUKTU EKOLOGICKÉHO ZEMĚDĚLSTVÍ DO EVROPSKÉHO SPOLEČENSTVÍ

1. Subjekt nebo orgán, který vydal osvědčení o kontrole uvedené níže (název a adresa)		2. Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 čl. 33 odst. 2 ☐ nebo čl. 33 odst. 3 ☐ a nařízení Komise (ES) č. 1235/2008 článek 19 ☐	
3. Pořadové číslo původního osvědčení o kontrole		4. Referenční číslo povolení podle článku 19	
5. Provozovatel, který rozdělil původní zásilku na partie (jméno a adresa)		6. Kontrolní subjekt nebo kontrolní orgán (název a adresa)	
7. Jméno a adresa dovozce původní zásilky	8. Země odeslání původní zásilky	9. Celkové deklarované množství původní zásilky	
10. Příjemce partie získané na základě rozdělení (jméno a adresa)			
11. Značky a čísla. Kontejner č. Počet a druh. Obchodní název partie	12. Kód KN	13. Deklarované množství partie	
14. Prohlášení příslušného orgánu členského státu, který podepisuje výpis z osvědčení. Tento výpis odpovídá partii popsané výše a získané rozdělením zásilky, která je zahrnuta do originálu osvědčení o kontrole s pořadovým číslem uvedeným v poli 3. Členský stát: Datum: Jméno a podpis zplnomocněné osoby Razítko			
15. Prohlášení příjemce partie Tímto se potvrzuje, že přijetí partie bylo provedeno v souladu s článkem 33 nařízení (ES) č. 889/2008. Název společnosti Datum: Jméno a podpis zplnomocněné osoby			

Poznámky

Výpis č. ...: Číslo výpisu odpovídá číslu partie získané na základě rozdělení původní zásilky.

Pole 1: Jméno subjektu nebo orgánu ve třetí zemi, který vydal původní osvědčení o kontrole.

Pole 2: V tomto poli jsou uvedena nařízení ES, která se vztahují k vydávání a používání tohoto výpisu; uveďte příslušné ustanovení, podle něhož byla původní zásilka dovezena, viz pole 2 původního osvědčení o kontrole.

Pole 3: Pořadové číslo původního osvědčení dané vydávajícím subjektem nebo orgánem v souladu s čl. 13 odst. 4 nařízení (ES) č. 1235/2008.

Pole 4: Referenční číslo povolení v případě dovozu podle článku 19 nařízení (ES) č. 1235/2008, viz pole 4 původního osvědčení o kontrole.

Pole 6: Kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt, který je zodpovědný za kontrolu provozovatele, který rozdělil zásilku.

Pole 7, 8, 9: Viz příslušné údaje v původním osvědčení o kontrole.

Pole 10: Příjemce partie (získané po rozdělení) v Evropském společenství.

Pole 12: Kódy kombinované nomenklatury pro dotyčnou partii produktů.

Pole 13: Deklarované množství, vyjádřené v příslušných jednotkách (kg čisté hmoty, litr atd.).

Pole 14: Vyplní příslušný orgán členského státu pro každou partii vyplývající z rozdělení podle čl. 14 odst. 2 nařízení (ES) č. 1235/2008.

Pole 15: Vyplní se při přijetí partie poté, co příjemce provedl kontroly stanovené v článku 33 nařízení (ES) č. 889/2008.

PŘÍLOHA VII

Srovnávací tabulka podle článku 20

Nařízení (ES) č. 345/2008	Nařízení (ES) č. 605/2008	Toto nařízení
—	Čl. 1 odst. 1	Článek 1
—	Čl. 1 odst. 2	—
—	Článek 2, úvodní slova a bod 1	Článek 2, úvodní slova a bod 1
—	—	Čl. 2 bod 2
—	Čl. 2 bod 2	Čl. 2 bod 3
—	Čl. 2 bod 3	Čl. 2 bod 4
—	Čl. 2 bod 4	—
—	Čl. 2 bod 5	Čl. 2 bod 5
—	—	Článek 3
—	—	Článek 4
—	—	Článek 5
—	—	Článek 6
Článek 1	—	Článek 7
Čl. 2 odst. 1	—	Čl. 8 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	—	Čl. 8 odst. 2
Čl. 2 odst. 3	—	Čl. 8 odst. 3
Čl. 2 odst. 4	—	Čl. 8 odst. 3 a čl. 9 odst. 2
—	—	Čl. 8 odst. 4
Čl. 2 odst. 5	—	Čl. 9 odst. 1
Čl. 2 odst. 6	—	Čl. 9 odst. 3 a čl. 9 odst. 4
—	—	Článek 10
—	—	Článek 11
—	—	Článek 12
—	Články 3 a 4	Článek 13
—	Článek 5	Článek 14
—	Článek 6	Článek 15
—	—	Článek 16
—	—	Článek 17
—	Čl. 7 odst. 1	—
—	Čl. 7 odst. 2	—
—	—	Článek 18
—	—	Článek 19
Článek 3	Článek 8	Článek 20

Nařízení (ES) č. 345/2008	Nařízení (ES) č. 605/2008	Toto nařízení
Článek 4	Článek 9	Článek 21
Příloha II	—	—
—	—	Příloha I
—	—	Příloha II
Příloha I	—	Příloha III
—	—	Příloha IV
—	Příloha I	Příloha V
—	Příloha II	Příloha VI
Příloha III	Příloha IV	Příloha VII

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1236/2008

ze dne 11. prosince 2008,

kterým se mění nařízení (ES) č. 1613/2000, kterým se stanoví odchylka od nařízení (EHS) č. 2454/93, pokud jde o definici pojmu „původní produkty“ používanou pro účely systému všeobecných celních preferencí s ohledem na zvláštní situaci Laosu v případě některých textilních výrobků vyvážejících z této země do Společenství

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽¹⁾, a zejména na článek 247 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství⁽²⁾, a zejména na článek 76 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Rady (ES) č. 980/2005 ze dne 27. června 2005 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí⁽³⁾ poskytlo Společenství Laosu všeobecné celní preference. Platnost nařízení (ES) č. 980/2005 vyprší dne 31. prosince 2008, ale od 1. ledna 2009 bude nahrazeno nařízením Rady (ES) č. 732/2008⁽⁴⁾, které potvrdí uplatňování uvedených celních preferencí Společenství vůči Laosu.

(2) Nařízení (EHS) č. 2454/93 stanoví definici pojmu „původní produkty“ určenou k použití pro účely systému všeobecných celních preferencí. Nařízení (EHS) č. 2454/93 rovněž stanoví odchylku od uvedené definice ve prospěch nejméně rozvinutých zemí zvýhodněných systémem všeobecných celních preferencí (GSP), pokud za tím účelem podají Společenství příslušnou žádost.

(3) Laos požíval výhod takové odchylky pro určité textilní výrobky podle nařízení Komise (ES) č. 1613/2000⁽⁵⁾, jehož platnost byla několikrát prodloužena a vyprší 31. prosince 2008.

(4) Dopisem ze dne 9. října 2008 podal Laos žádost o prodloužení této odchylky v souladu s článkem 76 nařízení (EHS) č. 2454/93.

(5) Po posledním prodloužení platnosti nařízení (ES) č. 1613/2000 podle nařízení Komise (ES) č. 1806/2006⁽⁶⁾ se očekávalo, že před skončením platnosti odchylky vstoupí v platnost nová, jednodušší pravidla původu GSP, která budou více napomáhat rozvoji. Nová pravidla původu GSP však dosud nebyla schválena a nyní se předpokládá, že pravidla původu nevstoupí v platnost před koncem roku 2009.

(6) Z požadavku vyplývá, že uplatňování pravidel původu na dostatečné zpracování nebo přepracování a regionální kumulaci by značně omezilo schopnost laoského oděvního průmyslu pokračovat ve vývozu do Společenství a bránilo by investicím. Vedlo by k zavírání podniků a nezaměstnanosti v zemi. Navíc se zdá, že i krátkodobé uplatňování v současnosti platných pravidel původu GSP by mělo uvedené následky.

(7) Doba prodloužení odchylky by měla pokrýt dobu potřebnou k přijetí a provedení nových pravidel původu GSP. Vzhledem k tomu, že uzavírání dlouhodobějších smluv, které využívají výhod odchylky, má zvláštní význam pro stabilitu a růst laoského průmyslu a povolené prodloužení by mělo být dostatečně dlouhé, aby umožnilo hospodářským subjektům takové smlouvy uzavírat.

(8) V důsledku uplatňování budoucích nových pravidel původu by měly být laoské výrobky, které jsou v současné době způsobilé pro preferenční sazební zacházení pouze na základě uplatňování odchylky, v budoucnosti způsobilé na základě uplatňování nových pravidel původu. Jejich vstupem v platnost se odchylka stane nadbytečnou. V zájmu zajištění jasnosti pro hospodářské subjekty bude proto třeba zrušit nařízení (ES) č. 1613/2000 k datu vstupu nových pravidel původu v platnost.

(9) Odchylka by proto měla být prodloužena do data použitelnosti nových pravidel původu, které bude stanoveno v nařízení (EHS) č. 2454/93, v každém případě však nejdéle do 31. prosince 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 169, 30.6.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 211, 6.8.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 185, 25.7.2000, s. 38.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 343, 8.12.2006, s. 69.

- (10) Nařízení (ES) č. 1613/2000 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

v období od 15. července 2000 do data použitelnosti změny nařízení (EHS) č. 2454/93 až do výše ročních množství uvedených v příloze pro jednotlivé produkty, pokud se jedná o definici pojmu „původní produkty“ určenou k použití pro účely systému všeobecných celních preferencí, v každém případě by však její platnost měla skončit 31. prosince 2010.“

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 2 nařízení (ES) č. 1613/2000 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Odchylka uvedená v článku 1 se uplatní v případě produktů dopravených přímo z Laosu a dovezených do Společenství

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost sedmým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2008.

Za Komisi
László KOVÁCS
člen Komise

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1237/2008

ze dne 11. prosince 2008

o změně nařízení (ES) č. 1043/2005, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 3448/93, pokud jde o režim poskytování vývozních náhrad pro některé zemědělské produkty vyvážené ve formě zboží, na něž se nevztahuje příloha I Smlouvy, a kritéria pro stanovení výše těchto náhrad

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 3448/93 ze dne 6. prosince 1993 o právní úpravě obchodování s některým zbožím vzniklým zpracováním zemědělských produktů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 3 první pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 5 odst. 3 nařízení Komise (ES) č. 1043/2005 ⁽²⁾, pokud se při výrobě vyváženého zboží používá zboží, sazba náhrady, která se má použít při výpočtu částky vztahující se ke každému ze základních produktů, k produktům získaným jejich zpracováním nebo produktům zaměnitelným za jednu z těchto dvou kategorií, které byly použity při výrobě vyváženého zboží, je sazba použitelná v případě, že se zboží použité při výrobě vyváží nezpracované.
- (2) V souladu s čl. 19 odst. 1 nařízení (ES) č. 1043/2005, pokud tak vyžaduje situace ve světovém obchodu s vaječným albuminem kódu 3502 11 90 a 3502 19 90 nebo pokud tak budou žádat zvláštní požadavky některých trhů, náhrada pro toto zboží se může lišit podle místa určení.
- (3) Ze znění čl. 5 odst. 3 a čl. 19 odst. 1 nařízení (ES) č. 1043/2005 by mohl vyplynout nesprávný výklad, že na zboží, které jako složku obsahuje vaječný albumin a které je vyváženo do třetích zemí, a to zejména do Jižní Koreje, Japonska, Malajsie, Thajska, na Tchaj-wan a na Filipíny, je možné uplatňovat zvýšenou sazbu náhrady, která je určená výhradně na vývoz vaječného

albuminu v nezměněném stavu do uvedených míst určení.

- (4) V zájmu jasnosti a ochrany finančních zájmů Společenství je proto vhodné vyjasnit, že zvýšenou sazbu náhrady stanovenou pro uvedená místa určení v souladu s čl. 19 odst. 1 nařízení (ES) č. 1043/2008 je možné uplatňovat pouze na vývoz vaječného albuminu v nezměněném stavu.
- (5) Nařízení (ES) č. 1043/2005 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro horizontální otázky týkající se obchodu se zpracovanými zemědělskými produkty neuvedenými v příloze I,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Ustanovení čl. 19 odst. 1 nařízení (ES) č. 1043/2005 se nahrazuje tímto:

„1. Náhrady pro kasein kódu KN 3501 10, kaseináty kódu KN 3501 90 90 nebo pro vaječný albumin kódu KN 3502 11 90 a 3502 19 90 vyvážené v nezměněném stavu se mohou lišit podle místa určení, pokud si tak vyžaduje:

- a) situace ve světovém obchodě s těmito druhy zboží, nebo
- b) specifické požadavky určitých trhů.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2008.

Za Komisi

Mariann FISCHER BOEL

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ Úř. věst. L 172, 5.7.2005, s. 24.

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1238/2008**ze dne 10. prosince 2008,****kterým se stanoví zákaz rybolovu mníkovce velkookého ve vodách Společenství a ve vodách oblastí V, VI a VII, které nespádají do svrchovanosti nebo jurisdikce třetích zemí, plavidly plujícími pod vlajkou Španělska**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 4 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku ⁽²⁾, a zejména na čl. 21 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Rady (ES) č. 2015/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se pro roky 2007 a 2008 stanoví rybolovná práva na některé populace hlubinných druhů ryb pro rybářská plavidla Společenství ⁽³⁾, stanoví kvóty pro roky 2007 a 2008.
- (2) Podle informací, jež Komise obdržela, byla úlovky populace uvedené v příloze tohoto nařízení, které byly odloveny plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými, vyčerpána kvóta přidělená na rok 2008.
- (3) Je proto nutné zakázat rybolov této populace a její uchovávání na palubě, překládku a vykládku,

Článek 1**Vyčerpání kvóty**

Rybolovná kvóta přidělená pro rok 2008 členskému státu uvedenému v příloze tohoto nařízení pro populaci uvedenou ve zmíněné příloze se považuje za vyčerpanou od data stanoveného v uvedené příloze.

Článek 2**Zákazy**

Rybolov populace uvedené v příloze tohoto nařízení plavidly plujícími pod vlajkou členského státu uvedeného ve zmíněné příloze nebo plavidly v něm registrovanými se zakazuje od data stanoveného v uvedené příloze. Po tomto datu se rovněž zakazuje úlovky z uvedené populace odlovené těmito plavidly uchovávat na palubě, překládat nebo vykládat.

Článek 3**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. prosince 2008.

Za Komisi

Fokion FOTIADIS

generální ředitel pro námořní záležitosti a rybolov

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 384, 29.12.2006, s. 28.

PŘÍLOHA

č.	10/DSS
Členský stát	ESP
Populace	GFB/567-
Druh	Mníkovec velkooký (<i>Phycis blennoides</i>)
Oblast	Vody Společenství a vody oblastí V, VI a VII, které nespadají do svrchovanosti nebo jurisdikce třetích zemí
Datum	30.9.2008

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1239/2008**ze dne 10. prosince 2008,****kterým se obnovuje rybolov tresky obecné v Kattegatu plavidly plujícími pod vlajkou Švédska**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 4 uvedeného nařízení,s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2847/93 ze dne 12. října 1993 o zavedení kontrolního režimu pro společnou rybářskou politiku ⁽²⁾, a zejména na čl. 21 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 40/2008 ze dne 16. ledna 2008, kterým se na rok 2008 stanoví rybolovná práva a související podmínky pro některé populace ryb a skupiny populací ryb, platné ve vodách Společenství a pro plavidla Společenství ve vodách podléhajících omezením odlovů ⁽³⁾, stanoví kvóty pro rok 2008.
- (2) Dne 15. května 2008 Švédsko oznámilo Komisi podle čl. 21 odst. 2 nařízení (EHS) č. 2847/93, že od 19. května 2008 zastaví rybolov tresky obecné v Kattegatu.
- (3) Komise dne 19. června 2008 podle čl. 21 odst. 3 nařízení (EHS) č. 2847/93 a čl. 26 odst. 4 nařízení (ES) č. 2371/2002 přijala nařízení (ES) č. 585/2008, kterým se stanoví zákaz rybolovu tresky obecné v Kattegatu plavidly plujícími pod vlajkou Švédska ⁽⁴⁾, s účinností od stejného data.

(4) Podle informací, které Komise obdržela od švédských orgánů, je v Kattegatu ve švédské kvótě stále k dispozici určité množství tresky obecné. Rybolov tresky obecné v těchto vodách prováděný plavidly plujícími pod vlajkou Švédska nebo registrovanými ve Švédsku by proto měl být povolen.

(5) Toto povolení by mělo nabýt účinku dne 13. října 2008, aby mohlo být dané množství tresky odloveno do konce stávajícího roku.

(6) Nařízení Komise (ES) č. 585/2008 by mělo být zrušeno s účinkem od 13. října 2008,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1**Zrušení**

Nařízení (ES) č. 585/2008 se zrušuje.

Článek 2**Vstup platnost**Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 13. října 2008.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. prosince 2008.

Za Komisi

Fokion FOTIADIS

generální ředitel pro námořní záležitosti a rybolov

⁽¹⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Úř. věst. L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 19, 23.1.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 162, 21.6.2008, s. 9.

PŘÍLOHA

č.	64 – Obnovení
Členský stát	ŠVÉDSKO
Populace	COD/03AS.
Druh	Treska obecná
Oblast	Kattegat
Datum	13.10.2008

NAŘÍZENÍ KOMISE (ES) č. 1240/2008**ze dne 10. prosince 2008,****kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny**

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 560/2005, kterým se ukládají některá zvláštní omezující opatření namířená proti některým osobám a subjektům vzhledem k situaci v Pobřeží slonoviny ⁽¹⁾, a zejména na čl. 11 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Příloha I nařízení (ES) č. 560/2005 obsahuje seznam fyzických nebo právnických osob nebo subjektů, na které se vztahuje zmrazení finančních prostředků a hospodářských zdrojů podle uvedeného nařízení.
- (2) Výbor pro sankce Rady bezpečnosti OSN ve dnech 18. prosince 2006 a 21. října 2008 rozhodl pozměnit

seznam fyzických osob, jichž se má týkat zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů tím, že doplnil údaje týkající se osob, které jsou již na seznamu uvedeny. Příloha I by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (ES) č. 560/2005 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. prosince 2008.

Za Komisi

Eneko LANDÁBURU

generální ředitel pro vnější vztahy⁽¹⁾ Úř. věst. L 95, 14.4.2005, s. 1.

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

Seznam fyzických nebo právnických osob nebo subjektů podle článků 2, 4 a 7

- (1) Charles **Blé Goudé** (také znám jako Gbapé Zadi). Adresa: Bloc P 170, Yopougon Selmer, Pobřeží slonoviny, (b) Hotel Ivoire, Abidjan, Cocody, Pobřeží slonoviny. Datum narození: 1.1.1972. Místo narození: (a) Guibéroua (Gagnoa), Pobřeží slonoviny, (b) Niagbrahio/Guiberoua, Pobřeží slonoviny, (c) Guiberoua, Pobřeží slonoviny. Státní příslušnost: Pobřeží slonoviny. Číslo pasu: (a) 04LE66241 (Pobřeží slonoviny, vydaný dne 10.11.2005, platný do dne 9.11.2008), (b) AE/088 DH 12 (diplomatický pas Pobřeží slonoviny, vydaný dne 20.12.2002, platný do dne 11.12.2005), (c) 98LC39292 (Pobřeží slonoviny, vydaný dne 24.11.2000, platný do dne 23.11.2003). Číslo cestovního dokladu: C2310421 (Švýcarsko, vydaný dne 15.11.2005, platný do dne 31.12.2005).

Další údaje: (1) Adresa (a) v roce 2001, adresa (b), jak je uvedena v cestovním dokladu č. C2310421; (2) možná přezdívka nebo oslovení: 'Général' nebo 'Génie de kpo'; (3) představitel organizace COJEP ('Mladí vlastenci'). Opakovaná veřejná prohlášení obhajující násilnosti namířené proti zařízením Organizace spojených národů (OSN) a jejich zaměstnancům a proti cizincům; řízení násilných činů páchaných pouličními ozbrojenými skupinami, včetně bití, znásilňování a vykonávání trestu smrti bez rozsudku, a účast na těchto činech; zastrasování OSN, Mezinárodní pracovní skupiny, politické opozice a nezávislého tisku; sabotování mezinárodních rozhlasových stanic; ztěžování působení Mezinárodní pracovní skupiny, operace OSN v Pobřeží slonoviny (UNOCI), francouzských ozbrojených sil a vytváření překážek mírovému procesu podle rezoluce OSN 1643 (2005).

- (2) Eugène N'goran Kouadio **Djué**. Datum narození: (a) 1.1.1966, (b) 20.12.1969. Státní příslušnost: Pobřeží slonoviny. Číslo pasu: 04LE017521 (vydaný dne 10.2.2005, platný do dne 10.2.2008).

Další údaje: Představitel 'Svazu vlastenců pro úplné osvobození Pobřeží slonoviny' (Union des Patriotes pour la Libération Totale de la Côte d'Ivoire', UPLTCI). Opakovaná veřejná prohlášení obhajující násilnosti namířené proti zařízením OSN a jejich zaměstnancům a proti cizincům; řízení násilných činů páchaných pouličními ozbrojenými skupinami, včetně bití, znásilňování a vykonávání trestu smrti bez rozsudku, a účast na těchto činech; ztěžování působení Mezinárodní pracovní skupiny, operace UNOCI, francouzských ozbrojených sil a vytváření překážek mírovému procesu podle rezoluce OSN 1643 (2005).

- (3) Martin Kouakou **Fofié**. Datum narození: 1.1.1968. Místo narození: Bohi, Pobřeží slonoviny. Státní příslušnost: Pobřeží slonoviny. Číslo průkazu totožnosti: (a) 2096927 (Burkina Faso, vydaný dne 17.3.2005), (b) 970860100249 (Pobřeží slonoviny, vydaný dne 5.8.1997, platný do dne 5.8.2007).

Další údaje: (a) osvědčení státní příslušnosti státu Burkina Faso: CNB N.076 (17.2.2003), jméno otce: Yao Koffi **Fofié**, jméno matky: Ama Krouama **Kossouou**; (b) vrchní velitel sboru Nových sil, sektor Korhogo. Ozbrojené síly pod jeho velením se podílí na verbování dětských vojáků, únosech, ukládání nucených prací, pohlavním zneužívání žen, svévolném zatýkání a výkonech trestu smrti bez rozsudku, což je v rozporu s úmluvami v oblasti lidských práv a mezinárodním humanitárním právem; podílí se na ztěžování působení Mezinárodní pracovní skupiny, operace UNOCI, francouzských ozbrojených sil a vytváření překážek mírovému procesu podle rezoluce OSN 1643 (2005).“

II

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění není povinné)

ROZHODNUTÍ

KOMISE

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 20. května 2008

o podporách poskytnutých Francií Fondu pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu a rybářským podnikům (státní podpora C 9/06)

(oznámeno pod číslem K(2007) 5636)

(Pouze francouzské znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

(2008/936/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na čl. 88 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

po vyzvání zúčastněných stran k podání připomínek v souladu
s uvedeným článkem,

vzhledem k těmto důvodům:

1. ŘÍZENÍ

- (1) Komise se prostřednictvím různých informací dozvěděla o existenci fondu určeného k vyrovnávání vysokých nákladů na palivo pro rybářské podniky ve Francii od roku 2004. Podle těchto informací bylo oficiálním účelem tohoto fondu s názvem Fond pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu (FPAP) dorovnat krátkodobé výkyvy ceny paliva využívaného v rybolovu, ale ve skutečnosti bylo jeho cílem umožnit těmto podnikům získat v porovnání s tržní cenou jednoznačně nižší cenu paliva.
- (2) Na začátku bylo zjevně stanoveno, že tento fond má fungovat pouze díky příspěvkům profesních organizací. Princip fungování by byl jednoduchý: fond by platil část nákladů na palivo převyšující referenční cenu za litr a protihodnotou měly podniky vkládat příspěvky do

FPAP v době, kdy by cena paliva poklesla pod tuto referenční cenu. Tímto způsobem by se dosáhlo rovnovážného financování systému bez podpory z veřejných prostředků.

- (3) Jelikož však tržní cena paliva zůstávala stále velmi vysoko nad referenční cenou, Komise došla k závěru, že fungování FPAP bylo možné pouze díky finanční podpoře státu a že tato finanční podpora představuje státní podporu ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES.
- (4) Dne 25. srpna 2005 požádala Komise Francii, aby jí ke dni 5. září 2005 sdělila, zda byla státem přijata či plánována konkrétní opatření, jak čelit zvýšeným nákladům na palivo. Komise mimo jiné připomínala, že pokud tato opatření zahrnují státní podporu, je nutno je v souladu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy oznámit Komisi.
- (5) Vzhledem k tomu, že nedošla žádná odpověď, požádala Komise v souladu s článkem 10 nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 (nyní 88) Smlouvy o ES ⁽¹⁾, dne 21. září 2005 Francii, aby jí ve lhůtě tří týdnů poskytla informace o tomto fondu, aby mohla Komise posoudit, zda se zde skutečně jednalo o státní podporu a případně zda byla tato podpora slučitelná či neslučitelná se společným trhem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1.

- (6) Na žádost Komise ze dne 25. srpna 2005 odpověděla Francie dne 7. října 2005, kdy uvedla, že „ve Francii nebylo za účelem čelení potížím způsobeným nedávným značným navýšením cen paliva provedeno žádné opatření týkající se režimu státní podpory.“ Francie nicméně uvedla, že podněcovala „postup zahájený profesními organizacemi“ spočívající ve vytvoření fondu pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu. V tomto dopise nebyla uvedena žádná zmínka o peněžních zálohách schválených státem. Naopak z odpovědi francouzských orgánů implicitně vyplývalo, že financování fondu spravovaného profesními organizacemi se výlučně opíralo o sdružené finanční schopnosti členů.
- (7) Dne 21. října 2005 připomněla Komise francouzským orgánům svoji formální žádost ze dne 21. září 2005 o informace týkající se FPAP a poskytla jim novou dvou-týdenní lhůtu.
- (8) Jelikož Francie neodpověděla ve stanovených lhůtách, rozhodla se Komise v souladu s výše uvedeným čl. 10 odst. 3 vystavit Francii příkaz k poskytnutí informací potřebných pro toto posouzení. Tento příkaz ze dne 5. prosince 2005 byl úředně oznámen dne 6. prosince 2005 s třítydenní odpovědní lhůtou.
- (9) Francie odpověděla dopisem ze dne 21. prosince 2005, který Komise obdržela dne 27. prosince 2005. Tento dopis se odvolával na předchozí odpověď ze dne 6. prosince obdrženu dne 8. prosince, neboli odpověď zaslano po dopisu Komise ze dne 21. září 2005 (viz 5. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí). Těmito dvěma dopisy informovala Francie Komisi o stanovách FPAP a třech úmluvách týkajících se poskytnutí státní vratné zálohy fondu FPAP.
- (10) Po posouzení těchto odpovědí a k nim přiložených dokumentů informovala Komise dne 8. března 2006 Francii o svém rozhodnutí zahájit v souladu s čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES a článkem 6 nařízení (ES) č. 659/1999 formální vyšetřovací řízení.
- (11) Rozhodnutí Komise o zahájení formálního vyšetřovací řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* dne 19. dubna 2006 ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k předložení připomínek k dotčeným opatřením ve lhůtě jednoho měsíce.
- (12) Francie oznámila své připomínky prostřednictvím dopisu ze dne 21. dubna 2006 ve formě sdělení svých orgánů. Toto sdělení bylo doplněno odůvodněním, které bylo zřejmě původně určeno k vnitřnímu použití; toto odůvodnění vysvětluje stanovisko, které je nutno zaujmout vůči argumentům Komise.
- (13) Ve svém faxu ze dne 17. května 2006 vyjádřila kancelář Ménard, Quimbert et associés, advokáti z Nantes, (dále jen MQA), přání dodatečně předložit připomínky k fondu FPAP a požádala, aby jí byla za tímto účelem poskytnuta lhůta. Komise souhlasila s prodloužením lhůty o dva týdny. MQA poté cestou běžného dopisu ze dne 17. května, který Komise obdržela 23. května, předala spis s hlavičkou Coopération Maritime podepsaný panem de Feuardentem, generálním tajemníkem FPAP, a datovaný dne 18. května. Třetí dopis od MQA stále ze dne 17. května, který Komise obdržela dne 14. června, obsahoval „novou verzi [jejích] připomínek po opravách několika písarských chyb“; ve skutečnosti se jednalo o dokumenty, které ještě nebyly předány Komisi a které představovaly doplňující připomínky k výše uvedenému spisu pana de Feuardenta, doplněné o řadu dokumentů týkajících se fungování FPAP (stanovy, návod, informační poznámky, daňové zacházení s příspěvky, společný jmenovací dopis Všeobecné finanční inspekce a Všeobecné inspekce pro zemědělství a rybolov). A konečně poslední dopis MQA ze dne 12. června 2006 zasláný v tentýž den Komisi faxem, který navazoval na dopis MQA ze dne 19. května „chybně datovaný ze dne 17. května, ve kterém [vám] byly zaslány připomínky pana de Feuardenta, generálního tajemníka Konfederace pro spolupráci, vzájemnost a námořní prostředky, ze dne 18. května 2006“, obsahoval stejné doplňující připomínky jako třetí dopis ze dne 17. května, ale bez příloh.

⁽²⁾ Úř. věst. C 91, 19.4.2006, s. 30.

(14) Dne 14. června 2006 informovala Komise Francii o třetím dopise MQA ze dne 17. května 2006 (verze oznámená jako opravená o písařské chyby) a posledním dopise MQA ze dne 12. června 2006 s žádostí, aby jí byly připomínky Francie doručeny do jednoho měsíce. Dne 12. července 2006 požádala Francie o prodloužení lhůty až do 1. září. Dne 18. července 2006 schválila Komise dodatečnou jednoměsíční lhůtu. Dne 26. září 2006 Francie odpověděla, že si nepřeje vznést žádnou zvláštní připomínku, ale uvedla, že dopis MQA ze dne 17/19. května 2006 neodpovídá připomínkám pana de Feuardenta. Dne 9. října 2006 předala Komise Francii detailní soupis dopisů obdržných od MQA a požádala ji, aby do deseti dnů potvrdila, že francouzské orgány věděly o spisu pana de Feuardenta. Francie odpověděla dne 23. října 2006 s tím, že neměla k dispozici tento spis, který byl Francií předtím zmíněn pouze proto, že o něm byla zmínka v dopise [od MQA] ze dne 12. června. Vzhledem k tomu, že Francie prohlásila, že tento dopis neobdržela, Komise jí ho oficiálně předala dne 27. října 2006 a požádala ji, aby jí případné připomínky předala nejpozději do 15. listopadu.

(15) Dne 27. listopadu 2006 informovala Francie Komisi, že k tomuto spisu nemá zvláštní připomínky.

2. POPIS

2.1 Představení FPAP a jeho aktivit

(16) FPAP byl zřízen podle francouzského zákona ze dne 21. března 1884 ve znění zákona ze dne 12. března 1920 v podobě profesního odborového svazu. Návrh stanov byl schválen ustavující valnou hromadou, která se konala dne 10. února 2004, a stanovy jako takové nesou datum ze dne 9. dubna 2004.

(17) Podle těchto stanov (článek 4) byl tento odborový svaz zřízen na období 99 let. Sídlem byla stanovena Paříž, 24, rue du Rocher, což je shodná adresa s Konfederací pro spolupráci, vzájemnost a námořní prostředky (dále jen „Námořní spolupráce“).

(18) Podle článku 7 jsou zakládajícími členy Námořní spolupráce, ústředí nákupu a rozvoje CECOMER, družstevní společnost maloobchodníků, která je ve skutečnosti nákupním ústředím pro námořní družstva, jejichž úkolem je především zásobování rybářských podniků

provozním materiálem a nástroji, středisko pro řízení drobného rybolovu a dvě právnické osoby z oblasti rybolovu. Ustavující valná hromada ze dne 10. února 2004 určila těchto pět zakládajících členů za členy správní rady FPAP až do řádné valné hromady, která se má konat v roce 2007. Takto se z FPAP stává zastoupení odvětví rybolovu a organizací, které jsou s ním ekonomicky svázány (námořní družstva, ústředí nákupu, střediska pro řízení rybolovných podniků).

(19) Žadatelé o členství musí prokázat, že se jejich činnost týká rybolovu; nicméně odborový svaz může do svého středu přijmout „jakoukoliv jinou osobu, připravenou poskytnout odborovému svazu svoji morální podporu“ za podmínky, že počet zaměstnanců této kategorie členů nepřekročí 5 % počtu členů odborového svazu. Francie ve svém dopise ze dne 6. prosince 2005 upřesnila, že FPAP má 2 013 členů a 2 385 lodí představujících 30 % francouzského loďstva.

(20) Článek 2 stanov stanoví: „Účelem odborového svazu je rozvoj produktů, které mají podnikatelům v oblasti rybolovu umožnit čelit následujícím rizikům: kolísání cen nafty, znečištění moří nebo sanitární rizika týkající se znečištění, uzavření kvót nebo výrazné omezení rybolovných práv, tržní riziko. Název svazu zní Fond pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu.“ FPAP je zřízen jako společnost vzájemného pojištění nabízející svým členům jako protihodnotu za jejich příspěvky určitý počet služeb.

(21) Francie předala kopie tří úmluv uzavřených mezi státem a FPAP, které se týkaly poskytnutí státních vratných záloh ve prospěch tohoto fondu. Tyto zálohy jsou vypláceny prostřednictvím Národního mezioborového úřadu pro mořské produkty a akvakulturu (OFIMER). První úmluva ze dne 12. listopadu 2004 se týká částky 15 miliónů EUR; druhá úmluva ze dne 27. května 2005 částky 10 miliónů EUR; třetí ze dne 11. října 2005 částky 40 miliónů EUR. Podle těchto tří úmluv byla fondu FPAP vyplacena záloha ve výši 65 miliónů EUR.

(22) Kromě toho je podle odůvodnění přiloženého ke sdělení Francie ze dne 21. dubna 2006 (viz 12. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) možné, že byla fondu FPAP vyplacena další záloha ve výši 12 miliónů EUR (viz 40. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

- (23) Podle článku 1 těchto úmluv „funguje FPAP na základě příspěvků svých členů tak, aby bylo zajištěno finanční krytí nepředvídaných rizik vyplývajících z kolísání cen ropy a nákladů na řízení, které jsou s tím spojeny.“ Tyto úmluvy prokazují, že FPAP, i když byl formálně zřízen s dosti velkým záběrem, pokud jde o plnění, která by mohl dle svých stanov poskytnout (viz 20. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí), omezil ve skutečnosti svoji činnost na finanční krytí rybářských podniků proti růstu cen paliva.
- (24) Podle článku 2 úmluvy ze dne 12. listopadu 2004 „je cílem zálohy ode dne 1. listopadu 2004 zavedení ochranného mechanismu proti kolísání mezinárodních cen ropy; tato záloha umožní získávání finančních opcí na termínových trzích. Náhrady vyplacené členům fondu musí odpovídat cenovému rozdílu mezi maximální krytou cenou a průměrnou měsíční cenou referenčního indexu pro daný měsíc.“ Článek 2 úmluvy ze dne 27. května 2005 má téměř shodné znění: stanoví místo „zavedení“ ochranného mechanismu „pokračování“ v tomto mechanismu a uvádí 1. březen 2005 jako datum, počínaje kterým může začít krytí na základě zálohy vyplacené v rámci této úmluvy. To stejné platí i pro úmluvu ze dne 11. října 2005; článek 2 stanoví, že fond bude s vyplacenou zálohou pokračovat ve své činnosti spojené s krytím „... počínaje dnem 1. července 2005 a minimálně do dne 31. prosince 2005 prostřednictvím nákupu finančních opcí na termínových trzích do výše 0,17 EUR/l.“ Upřesňuje se, že „náhrady vyplacené členům fondu musí odpovídat maximálně cenovému rozdílu mezi cenou ve výši 0,30 EUR/l a průměrnou referenční cenou pro daný měsíc, pokud je tato vyšší než 0,30 EUR/l.“
- (25) Z podrobného návodu FPAP vyplývá, že tento ochranný mechanismus funguje na základě záručních úmluv mezi FPAP a členskými podniky. Členové platí registrační poplatek ve výši 150 EUR a dále záruční příspěvek na základě odhadovaného množství paliva v litrech v poměru 0,035 centu za litr paliva. Protihodnotou dostávají rybářské podniky náhradu stanovenou na základě spotřebovaného množství do zajištěného
- objemu, přičemž způsoby výpočtu jsou uvedeny v tomto návodu.
- (26) Článek 3 úmluv uvedený v 21. bodě odůvodnění stanoví, že zálohy může OFIMER vyplatit až po předložení určitých podpůrných dokumentů. Mezi těmito dokumenty musí být obsažen zápis poradního orgánu FPAP povolujícího správu státní zálohy a u dvou prvních úmluv musí tento zápis obsahovat informace o použití této zálohy a o odhadovaném rozpočtu. Ve svém sdělení ze dne 6. prosince 2005 Francie potvrdila, že uvedené částky v celkové výši 65 milionů EUR byly fondu FPAP skutečně poskytnuty. Toto sdělení upřesňuje, že tyto zálohy byly poskytnuty „za účelem zajištění fungování FPAP ve velmi krátkodobém horizontu v období od listopadu 2004 do konce prosince 2005.“
- (27) Dále se FPAP zavazuje vést účetnictví, které na žádost umožní zjistit použití záloh a rozdělení příjmů a výdajů. Účetní doklady musejí být archivovány po dobu deseti let a na základě pouhé žádosti jsou dány k dispozici jednotlivým státním orgánům.
- (28) Článek 4 stanoví úrokovou sazbu pro splacení těchto záloh fondem FPAP úřadu OFIMER na 4,45 %. Částka ve výši 15 milionů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 12. listopadu 2004, má být splacena nejpozději k 1. listopadu 2006; částka ve výši 10 milionů EUR, která je předmětem úmluvy ze dne 27. května 2005, pak nejpozději k 1. květnu 2007 a částka ve výši 40 milionů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 11. října 2005, má být splacena nejpozději k 1. červenci 2007.
- (29) Vzhledem ke třem (eventuálně čtyřem) dohodám podepsaným mezi francouzským státem a fondem je tedy činnost FPAP v rámci prvního z cílů stanovených ve článku 2 stanov (umožnit rybářským podnikům krytí proti rizikům spojeným s kolísáním cen nafty) dvojí:
- a) čelit kolísání cen ropy získáváním opcí na termínových trzích s ropnými produkty a

- b) částečně vyrovnat vysoké náklady způsobené vysokou cenou nafty pro plavidla členů tohoto fondu, pokud cena paliva přesáhne stanovený práh.

- (30) Pokud jde o státní podporu, je nutno na fond nahlížet z těchto dvou aspektů, na jedné straně pokud jedná jako hospodářský subjekt na termínových trzích a na druhé straně pokud rybářským podnikům nahrazuje část nákladů odpovídající nákupům paliva s cílem snížit jejich provozní náklady.

2.2 Důvody zahájení formálního vyšetřovacího řízení

- (31) Důvody zahájení formálního vyšetřovacího řízení jsou následující.

2.2.1 Pokud jde o získávání opcí na termínových trzích.

- (32) Zálohu vyplacenou fondu FPAP lze považovat za krátkodobou půjčku s úrokovou sazbou 4,45 %. Komise však upozorňuje na skutečnost, že fond nemá žádné nemovitosti a navíc jeho vlastní kapitál je velmi nízký, neboť jej tvoří pouze členské příspěvky. Z toho důvodu by takovou půjčku banka nikdy neposkytla.

- (33) Fond tak má v porovnání s dalšími společnostmi, které působí na totožných termínových trzích, finanční výhodu. Tato výhoda spočívá ve státní podpoře fondu. Žádné ustanovení článku 87 Smlouvy o ES ani žádné pokyny, které Komise přijala za účelem posouzení režimů státní podpory, neumožňují považovat tuto podporu za slučitelnou se společným trhem.

- (34) Navíc mohou rybářské podniky, které jsou členy FPAP, díky této aktivitě nakupovat palivo za nižší cenu. Toto opatření představuje podporu, díky níž se snižují výrobní náklady podniků, které jsou podporovány z fondu. V souladu s bodem 3.7 pokynů pro posuzování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury⁽³⁾ musí být tudíž tento typ provozní podpory, jejíž udělení není podmíněno žádným závazkem, běžně posuzován jako neslučitelný se společným trhem.

2.2.2 Pokud jde o náhradu části nákladů spojených s nákupem paliva rybářským podnikům.

- (35) Jedná se o podporu, která je určena ke snížení výrobních nákladů podniků, které jsou členy fondu FPAP. Stejně tak

žádné ustanovení článku 87 Smlouvy o ES ani pokyny, které Komise přijala za účelem posouzení režimů státních podpor, neumožňují považovat tuto podporu za slučitelnou se společným trhem. V souladu s bodem 3.7 pokynů určených pro odvětví rybolovu musí být tento typ provozní podpory, jejíž udělení není podmíněno žádným závazkem, považován za neslučitelný se společným trhem.

2.2.3 Závěr

- (36) S ohledem na všechny informace, které měla k dispozici, došla Komise k závěru, že u tohoto opatření podpory, jehož příjemci jsou jak FPAP jako takový, tak i rybářské podniky, které jsou jeho členy, existují významné pochybnosti o slučitelnosti se společným trhem.

3. PŘIPOMÍNKY FRANCIE A ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

3.1 Připomínky Francie

- (37) Připomínky Francie jsou obsaženy v odpovědi ze dne 21. dubna 2006. K odůvodnění předloženému FPAP a MQA pak nebyly podány žádné další doplňující připomínky.

- (38) Francie uvedla, že by se Komise ve svém posuzování měla zaměřit na povahu a podmínky poskytnutí zálohy ze strany státu a nikoliv na činnosti FPAP.

- (39) V tomto smyslu uvedla, že:

— uplatněné úrokové sazby jsou vyšší než referenční sazby použité Komisí pro stanovení existence státní podpory ve zvýhodněné půjčce,

— tuto podporu nelze považovat za státní podporu, neboť splatnost splátky ještě neuplynula. Francie v tomto ohledu připomněla, že tyto splatnosti jsou stanoveny ke dni 1. listopadu 2006, 1. května 2007 a 1. července 2007,

— argument Komise, podle kterého by žádná banka neposkytla FPAP takovou zálohu, není odůvodněný, neboť by mohly být použity mechanismy ručení. Dále Francie zdůraznila, že FPAP je jedinou francouzskou profesní strukturou sdružující rybářské podniky, jež má za cíl obchodovat na termínovém trhu s ropou, a členství v tomto fondu je dobrovolné.

⁽³⁾ Úř. věst. C 229, 14.9.2004, s. 5.

- (40) Komise závěrem poznamenává, že Francie v odůvodnění připojeném ke své odpovědi (viz 12. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) uvedla, že „není nutné uvádět, že byla schválena záloha ve výši 12 milionů EUR, neboť v tuto chvíli nebyla podepsána úmluva, nicméně jde o to nedostat se do slepé uličky. Navrhuje se uvést, že je to ve stádiu úvah.“

3.2 Přípomínky FPAP

- (41) Komise od MQA obdržela několik dopisů s různým obsahem, které byly zaslány na přeskáčku (viz detailní informace v 13. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí) a které lze shrnout následujícím způsobem: spis s hlavičkou Námořní spolupráce ze dne 18. května 2006 podepsaný generálním tajemníkem FPAP a přinášející další připomínky MQA ohledně FPAP doplněné řadou dokumentů týkajících se fungování FPAP (stanovy, návod, informační poznámky, daňové zacházení s příspěvky, společný jmenovací dopis Všeobecné finanční inspekce a Všeobecné inspekce pro zemědělství a rybolov).

- (42) Z analýzy dokumentů od MQA vyplývá, že se FPAP svým tvrzením, že nelze předem posuzovat „úplné zrušení dluhu po splatnosti“, pokud nebylo shledáno žádné neplnění ohledně jeho vrácení, připojuje k argumentu Francie. Ve zbývající části FPAP na rozdíl od Francie zaměřuje své argumenty nikoliv na povahu a podmínky poskytnutí podpory, nýbrž na statut a činnosti fondu.

- (43) Postoje zaujaté FPAP za účelem popření povahy státní podpory nebo její neslučitelnosti se společným trhem spočívají v tom, že zálohy poskytnuté francouzským státem lze shrnout následujícím způsobem:

— FPAP není běžným hospodářským subjektem, neboť se jedná o profesní odborový svaz působící ve výlučném zájmu svých členů bez ohledu na zisk a zřízený jako „sdružení pro předcházení rizikům“. Pokud tedy organizuje vzájemné pojištění proti rizikům se systémem náhrad vzhledem k referenční ceně, nejedná jako běžný obchodní subjekt, „nýbrž jako sjednotitel spotřebitelů ropných produktů, kteří se chtějí spíše chránit před trhem než do něj zasahovat“. Původně byl fond teoreticky koncipován jako soběstačný, neboť bylo stanoveno eventuální navrácení zaplacených a nepoužitých příspěvků. FPAP

navíc trvá na úplné průhlednosti své správy; jelikož v tomto smyslu neprováděl žádné hospodářské činnosti na svůj účet, nemohl by ovlivnit relevantní termínový trh. FPAP rovněž zmiňuje existenci společného auditu Všeobecné finanční inspekce a Všeobecné inspekce pro zemědělství a rybolov,

— FPAP by neobchodoval na relevantním trhu, neboť trh s produkty rybolovu by byl vystaven dalšímu četnému narušení zdravé hospodářské soutěže, které je spojeno s různými vnitrostátními politikami, kterými se provádí společná rybářská politika. Tento trh by měl být tudíž analyzován jako „mozaika regionálních mikrotrhů“. Tato podpora by tudíž nenarušila podmínky obchodu. FPAP dále uvedl, že analýza hospodářské soutěže musí být podrobná, neboť významná část navýšení a narušení nákladů v odvětví rybolovu spočívá v placení „poplatků“ či „penále“ vyplývajících zejména z opatření Společenství, což vůbec neodpovídá optice velkého a otevřeného trhu.

- (44) Cílem podpory FPAP je vlastně zachovat rybolov v regionálním rámci a zabránit mořským lodím, aby se stáhly do menších hloubek, či trawlerům, aby se zaměřily na specifický druh rybolovu, který bude méně náročný na spotřebu energie. Jeho cílem je ochrana zdrojů, rovnováhy a rozmanitosti systému prostřednictvím adaptační fáze. Tímto způsobem by FPAP vlastně předešel plány na záchranu a restrukturalizaci a plánované zvýšení limitu podpor *de minimis*. Z těchto důvodů FPAP sděluje následující argumenty:

— nebylo by přesné říci, že zálohy poskytnuté státem byly bezpodmínečné, neboť naopak byly „podmíněny okamžitým a průhledným řízením [a] zejména vymezením udržitelné politiky, jejíž vymezení je předmětem všeobecné inspekce“,

— o něco více než třetina intervence státu (25 milionů EUR z 65 milionů) se přímo týkala záloh zaměstnancům a posuzovala by se jako přímá sociální podpora,

— podpora následovala po výjimečné situaci, neboť sama Komise připouští výjimečné hospodářské a sociální potíže odvětví,

- FPAP připomněl, že dle francouzského práva je odpovědný a jeho odpovědnost je neomezená. Z tohoto důvodu a v důsledku toho, že nebylo shledáno žádné neplnění při vrácení, je kritérium Komise pro označení této intervence za státní podporu nedostatečné.

- (45) MQA dále předala fondu FPAP v rámci svých připomínek kopie dvou dopisů z ministerstva pro rozpočet, kde se uvádí, že je FPAP a všichni jeho členové příjemcem určitých daňových opatření. Tato opatření pro FPAP spočívají v osvobození od daně z příjmu právnických osob a pravděpodobně od daně z podnikání a pro majitele rybáře v možnosti odečíst příspěvky placené odborovému svazu z jejich zdanitelných příjmů.

4. POSOUZENÍ

- (46) Toto rozhodnutí se netýká daňových výhod uvedených v 45. bodě odůvodnění. V době, kdy se Komise rozhodla zahájit formální vyšetřovací řízení, o nich vlastně nevěděla. Tyto daňové výhody jsou předmětem zvláštního posouzení v rámci spisu NN 38/2077 za účelem stanovení, zda představují státní podporu a, pokud tomu tak je, zda je tato podpora slučitelná se společným trhem.

- (47) Vzhledem k této státní podpoře je nutno předmět FPAP posoudit dvojím způsobem:

- na prvním místě je předmětem získávání finančních opcí na termínových trzích. I když toto není výslovně upřesněno, tyto termínové trhy jsou zjevně trhy s ropou nebo jejími deriváty. Takto se jeví, že FPAP, i když je zřízen ve formě odborového svazu, obchoduje na těchto termínových trzích tak, že získává opce způsobem, jakým by to dělala běžná soukromá společnost činná na tomto typu trhů a fungující podle pravidel tržního hospodářství. Podpora získávání opcí na termínových trzích je předmětem následujícího posouzení uvedeného v části 4.1 tohoto rozhodnutí,

- na druhém místě je předmětem FPAP vyplácet rybářským podnikům, které jsou jeho členy, rozdíl mezi průměrnou měsíční referenční cenou a dle úmluv ze dne 12. listopadu 2004 a 27. května 2005 „maximální krytou cenou“, nebo podle úmluvy ze dne 11. října 2005 cenou ve výši 0,30 EUR za litr,

pokud je průměrná měsíční cena referenčního indexu vyšší než tato cena. Průměrnou měsíční referenční cenu stanoví FPAP. Náhrady vyplácené FPAP rybářským podnikům vztahující se k nákupu paliva jsou předmětem posouzení uvedeného v části 4.2 tohoto rozhodnutí.

4.1 Podpora ve prospěch FPAP: podpora na získávání opcí na termínových trzích

4.1.1 Existence státní podpory

4.1.1.1 FPAP je podnikem ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES.

- (48) Nejdříve je nutné stanovit, zda lze FPAP kvalifikovat jako podnik. Pokud tomu tak není, nepoužije se na FPAP čl. 87 odst. 1. K této otázce Komise připomíná, že dle ustálené judikatury a v kontextu práva hospodářské soutěže pojem „podnik“ zahrnuje jakýkoliv subjekt vykonávající hospodářskou činnost nezávisle na právním postavení tohoto subjektu a způsobu jeho financování⁽⁴⁾. Hospodářskou činnost představuje jakákoli činnost spočívající v nabízení zboží nebo poskytování služeb na daném trhu⁽⁵⁾.

- (49) Společnosti operujících na termínových trzích se surovinami jsou běžně soukromé společnosti fungující dle pravidel tržního hospodářství. Smysl operací prováděných na těchto termínových trzích spočívá v tom, že subjekt sází na to, že nákupní cena produktu v případě, že by byl získán v budoucnu za normální tržní cenu, bude odlišná od ceny, za kterou se upisuje opce. Subjekt činný na takovém trhu se tedy vystavuje riziku plynoucímu z nejistého vývoje cen. V tomto případě FPAP skutečně jednal jako hospodářský subjekt činný na termínových trzích s ropnými produkty. Zároveň je však hospodářským subjektem v odvětví rybolovu, neboť získává pro společnost CECOMER, zakládajícího člena a člena správní rady FPAP, a ústředí nákupu pro námořní družstva palivo za cenu, která je odlišná od ceny, za kterou by ji tato společnost běžně koupila na trhu. Když je operace spojená se získáváním opcí, což je operace spekulativní povahy, úspěšná, cena za palivo postoupená družstevním společnostem je nižší než tržní cena. FPAP nese tedy riziko, neboť doufá, že toto riziko bude finančně výnosné. Námořní družstva pak toto palivo dále prodávají rybářským podnikům za cenu, za kterou jej mohly získat od společnosti

⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 17. února 1993, spojené věci C-159/91 a C-160/91, AGF-Cancava, Sb. rozh. 1993, s. I-637.

⁽⁵⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. ledna 2006, C-222/04, Cassa di Risparmio, Sb. rozh. 2006, s. I-289.

CECOMER. Vlastnosti operací spojených s převodem vlastnictví paliva získaného fondem FPAP na CECOMER, družstevní společnost maloobchodníků, nejsou známy; nicméně, a i když je CECOMER zakládajícím členem FPAP, jedná se o operace uskutečněné mezi dvěma nezávislými hospodářskými subjekty. Tyto operace spojené s převodem vlastnictví paliva jsou posuzovány, jako by byly smluvní povahy; i když úmluvy, podle kterých se tyto operace uskutečňují, ve skutečnosti vykazují velmi pravděpodobně zvláštnosti, přesto zůstávají úmluvami podle soukromého práva, a tudíž smlouvami podle soukromého práva. Činnost FPAP spočívající v intervencích na termínových trzích s ropnými produkty v podobě nákupu těchto produktů s cílem poskytnout je následně obchodní společnosti CECOMER, je zjevně činností ekonomické povahy. Ve svém rozhodnutí zahájit řízení Komise dále uvedla: „Předmětem FPAP je umožnit získávání finančních opcí na termínových trzích. I když toto není výslovně upřesněno, tyto termínové trhy jsou zjevně trhy s ropou nebo jejími deriváty. Takto se jeví, že FPAP, i když je zřízen ve formě odborového svazu, obchoduje na těchto termínových trzích tak, že nakupuje a prodává opce způsobem, jakým by to dělala běžná soukromá společnost činná na tomto typu trhů a fungující podle pravidel tržního hospodářství.“ Francie ani FPAP ve svých odpovědích nepopřely, že by FPAP prováděl operace spojené s nákupem a prodejem opcí. Francie v tomto ohledu neměla žádnou připomínku; pokud jde o FPAP, tento pouze uvádí, že „FPAP intervenoval na světovém trhu s ‚komoditami‘ ve spojení s makléři nebo specializovanými finančním ústavami. Je obtížné si představit konkurenceschopnější, rozsáhlejší a kolísavější trh. Fond tedy neměl vzhledem k ostatním subjektům působícím na trhu žádnou sazební výhodu ani zvláštní podmínky ... Otázka se tedy týká původu zálohových účtů ...“, nezpochybňuje tedy tvrzení Komise, podle kterého se na těchto termínových trzích jedná o běžný hospodářský subjekt. Dále je nutné poznamenat, že úkolem FPAP není v žádném případě být správcem veřejných finančních prostředků ve veřejném zájmu. Za úkol rovněž nelze považovat výkon výsad veřejné moci ze strany státu či jiné organizace, za kterou stát odpovídá.

- (50) FPAP je tedy evidentně nutné ve smyslu práva Společenství o hospodářské soutěži považovat za podnik. Není nutné se zabývat jeho povahou či statusem. Zejména je bezpředmětná skutečnost, zda se eventuálně jednalo o neziskovou organizaci. Ostatně pokud ho budeme považovat, abychom použili samotná slova FPAP, „za sjednotitele spotřebitelů ropných produktů, kteří se chtějí spíše chránit před trhem než do něj zasahovat“, tito „spotřebitelé“ jsou ve skutečnosti hospodářskými subjekty (námořními družstvy a rybářskými podniky), které se snaží snížit své provozní náklady. Tato reakce, která je ze strany hospodářských subjektů zcela logická, nicméně brání tomu, aby bylo tyto subjekty možné považovat za individuální spotřebitele podle čl. 87 odst. 2 písm. a) Smlouvy, který povoluje podporu sociální povahy ve prospěch individuálních spotřebitelů. Odůvodnění předložené Francií či samotným FPAP, které se týká jak jeho

statusu, způsobu fungování, úkolů, tak i jeho zvláštního postavení na trhu s ropnými produkty, nelze tudíž zohlednit.

4.1.1.2 Zásada soukromého věřitele ⁽⁶⁾

- (51) Komise se domnívá, že je v této věci oprávněná posoudit existenci státní podpory na základě použití zásady soukromého věřitele.
- (52) Prostředky pocházející ze tří záloh, jejichž podmínky poskytnutí jsou známy, měly být vráceny zpět s úrokovou sazbou ve výši 4,45 %. Pokud jde o možnou čtvrtou zálohu ve výši 12 miliónů EUR, můžeme předpokládat, že její poskytnutí proběhlo za stejných či velmi podobných podmínek. Tento kapitál poskytnutý státem tedy ve skutečnosti odpovídá půjčce poskytnuté s touto úrokovou sazbou. Tato úroková sazba je určitě vyšší než referenční úroková sazba použitá Komisí pro stanovení přítomnosti prvku podpory ve zvýhodněné půjčce, neboť referenční úroková sazba byla v roce 2004 stanovena na 4,43 % ⁽⁷⁾ a od 1. ledna 2005 na 4,08 % ⁽⁸⁾. Teoreticky by pak v poskytnutých zálohách nemusela být přítomna státní podpora, kdyby tyto zálohy byly poskytnuty za běžných podmínek tržního hospodářství.
- (53) Komise se nicméně domnívá, že tyto zálohy nebyly poskytnuty za běžných tržních podmínek, neboť žádný soukromý věřitel by nesouhlasil s poskytnutím příslušných částek z důvodu neexistence záruky ohledně životaschopnosti činnosti FPAP a pravděpodobnosti návratnosti částek po splatnosti.

- (54) Počáteční kapitál FPAP tvoří příspěvky členů (viz 23. a 25. bod odůvodnění). Ani Francie ani FPAP neposkytly žádné číselné údaje ohledně finančních prostředků pocházejících z těchto příspěvků. Podle odůvodnění připojeného k odpovědi ze dne 21. dubna 2006 se francouzské orgány poté, co uvedly, že „během vypracování odpovědi ze dne 6. prosince 2005 byly tyto informace uvedeny v návrhu, ale zrušeny při meziministerském schvalování“, ostatně domnívají, že „není nutné v tuto chvíli odpovídat.“

⁽⁶⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 1999, C-342/96, Španělsko v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. I-2459; rozsudek Soudního dvora ze dne 29. června 1999, C-256/97, DMTransports, Sb. rozh. 1999, s. I-3913; rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 11. července 2002, T-152/99, Andrès Molina, Sb. rozh. 2002, s. II-3049.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 307, 17.12.2003, s. 11.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 220, 8.9.2005, s. 2.

- (55) Komise je nicméně toho názoru, že se v porovnání s pravděpodobným rozsahem výdajů jedná o relativně nízké částky. Hrubý odhad lze vlastně odvodit z údajů uvedených ve spisu podepsaném generálním tajemníkem FPAP, v „Podrobném návodu FPAP“ z listopadu 2004 a v „informační poznámce FPAP“ z ledna 2006: přibližně 2 500 členů (počet členů FPAP dle francouzských orgánů) platí vstupní poplatek ve výši 150 EUR, neboli 375 000 EUR, ke kterým se připočtou příspěvky pokrývající vlastní záruku proti riziku (viz 25. bod odůvodnění). Za předpokladu, že je zajištěn veškerý objem spotřebované nafty a bude se vycházet z orientační spotřeby trawleru o délce 24 metrů udávané fondem FPAP (přibližně 10 tun paliva týdně), z hypoteticky maximální činnosti v rozsahu 48 týdnů ročně, tedy spotřeba 480 tun (i když se počet týdnů blíží spíše 38 až 40 nežli 48) a jednotné hodnoty příspěvku fondu FPAP, neboli 0,0035 EUR na litr, dostaneme se u 2 500 lodí na celkovou částku 4 200 000 EUR ročně. Třetí zdroj příspěvků je spojen s možností zakotvenou ve stanovách, a to že odborový svaz přijme do svého středu, avšak v maximálním počtu představujícím 5 % členů, „jakoukoliv osobu připravenou poskytnout odborovému svazu morální podporu“. Zřejmě se jedná o okrajovou částku. Bez jakýchkoliv údajů ohledně počtu těchto členů připravených poskytnout morální podporu a ohledně výše jejich příspěvků budeme vycházet z velmi vysokého hypotetického odhadu a navýšíme příjmy řádově o 125 000 EUR (125 členů, kteří nevykonávají činnosti spojené s rybolovem, neboli maximální stanovami FPAP povolený počet $[5 \% \text{ z } 2\,500 \text{ členů}] \times 1\,000 \text{ EUR}$).
- (56) Celkové příjmy z různých příspěvků by takto činily 4 200 000 + 375 000 + 125 000 neboli 4 700 000 EUR ročně. Jedná se o značně optimistický předpoklad vypočtený na základě orientační spotřeby trawleru o délce 24 metrů vykonávající činnost po dobu 48 týdnů ročně a za předpokladu, že byla zajištěna veškerá spotřeba paliva. Komise ho zohledňuje pouze za účelem stanovení, jaká mohla být maximální teoretická výše příjmů FPAP. Jelikož však budeme vycházet z toho, že Francie udává počet členských lodí ve výši 2 385, z čehož je nemalá část pobřežních lodí o délce menší než 12 metrů, jejichž roční spotřeba paliva se blíží spíše 200 tunám nežli 480 vzatým v úvahu při výše uvedeném výpočtu, je pravděpodobné, že skutečná částka je mnohem menší. Vzhledem k tomu, že francouzské loďstvo čítá přibližně 1 500 lodí delších než 12 metrů a že 95,3 % lodí této velikosti je pokryto FPAP⁽⁹⁾, neboli 1 400 lodí, můžeme z toho odvodit, že přibližně 1 000 lodí menších než 12 metrů je rovněž kryto FPAP. Celková výše ročních příjmů je tedy velmi pravděpodobně nižší než 4,7 milionů EUR.
- (57) Po dokončení těchto hypotetických výpočtů příjmů upozorňuje Komise na skutečnost, že FPAP nemá žádné nemovitosti a jeho movitosti tvořené pouze příspěvky členů jsou navíc velmi nízké. Z tohoto důvodu se Komise domnívá, že za běžných podmínek tržního hospodářství by banka, jako například Crédit Maritime, která se představuje dle svých slov jako „přirozený partner odvětví rybolovu“, nikdy nepůjčila (nebo „nezaložila“, abychom se vyjádřili slovy úmluv uzavřených mezi státem a FPAP) zmíněné částky (dokonce ani část těchto částek) fondu FPAP, aby tento obchodoval na termínovém trhu, aniž by nezískala rozumnou záruku solventnosti fondu při splatnosti půjčky.
- (58) Francie namítá, že tento závěr představuje „tvrzení, které se nezakládá na žádném detailním šetření u bank, a že by bylo možné použít mechanismů ručení.“ Nicméně šetření provedené Národní komorou finančních poradců a znalců⁽¹⁰⁾ ve třiceti pěti bankách podalo celkem přesný obraz o normách používaných ve francouzských bankách při poskytování úvěrů zákazníkům. Snaha omezit své úvěrové riziko vzhledem ke svým zákazníkům vede ředitele bank, aby vyžadovali dodržování horních stropů norem vycházejících z celé řady koeficientů, které umožňují posoudit finanční zdraví a schopnost podniku splatit svoji půjčku na základě různých kritérií, jako jsou vlastní zdroje, rozvaha, míra budoucího zadlužení, obrat a finanční náklady. Z této analýzy zejména vyplývá, že koeficient „celkového bankovního zadlužení vlastních zdrojů“ přesahující 2,50 spouští alarm upozorňující na riziko, který ovšem definitivně neohroží poskytnutí půjčky, ale přiměje banku k přijetí větších záruk. Pokud v případě FPAP dáme do souvztažnosti 65 milionů záloh a výše uvedený optimistický odhad vlastních zdrojů (4,7 milionů EUR, viz

⁽⁹⁾ Na rozdíl od toho, co bylo uvedeno v rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení, lodě této kategorie (delší než 12 metrů) nepředstavují 95,3 % členských lodí FPAP. Ve skutečnosti je to 95,3 % lodí této kategorie, které je kryto FPAP.

⁽¹⁰⁾ N. COULON Nové bankovní ukazatele zadlužení podniků BANQUE č. 511 z prosince 1990, citováno panem Alainem Galesnesem v „Bankovní diagnóze podniku“ vydané nakladatelstvím Centre d'Etudes et de Recherches Financières appliquées (CEREFIA) Rennes, 1994/2004.

56. bod odůvodnění), vznikne koeficient 13,82, neboli šestinásobek horního limitu rizika. Samozřejmě pokud by byla skutečná výše záloh vyšší (77 miliónů, při zohlednění možné dodatečné zálohy ve výši 12 miliónů EUR zmíněné v 22. bodě odůvodnění) nebo pokud by byla výše vlastních zdrojů citelně nižší, tento hypotetický koeficient by ještě vzrostl. S takovou mírou rizika by banka nikdy nezvažovala možnost půjčky, ani kdyby bylo použití věcného zajištění (jako je zástava s předáním kupních opcí nebo zástava zásob paliv získaných fondem FPAP) nebo osobního zajištění (hypotéky na osobní majetek členů a zástava jejich lodí) skutečně součástí bankovních technik umožňujících minimalizovat riziko platební neschopnosti. Nicméně je nutno poznamenat, že v případě použití osobního zajištění členů by byly rybářské podniky, pokud jde o členství v FPAP, zřejmě zdrženlivější. Existují ještě další techniky převodu či sdílení rizika spojeného se zákazníkem, jako je spolufinancování půjčky několika bankami, využití ručitelských společností nebo podpora regionálních a departementálních záručních fondů (obecně s protizárukou ručitelských společností), ale v každém případě se záruka poskytuje pouze zcela zdravým a potencionálně rentabilním podnikům a ve výši nepřesahující nikdy 50 % zadlužení (neboli v případě FPAP ve výši mírně přes 30 miliónů EUR, přičemž tady stále zůstává zbylé riziko, které je třikrát vyšší než horní limit rizika).

že odpovědnost FPAP bude v případě významných ztrát kryta jeho členy. Žádný z předložených dokumentů (stanovy, návod, informační poznámka) podobný mechanismus nezmiňují. Jediná úvaha finanční povahy obsažená v těchto dokumentech se týká příspěvku, u kterého je uvedeno, že v případě odchodu člena (článek 10) zůstává příspěvek ve prospěch odborového svazu. Dále Komise uvádí, že zákon ze dne 21. března 1884 (zákon, na základě kterého byl FPAP zřízen), je zákonem, který ve Francii umožnil zřizování profesních odborových svazů. Určitě není v duchu takového zákona způsobovat odpovědnost ekonomické a následně finanční povahy členů dotčeného odborového svazu. Následně Komise nevidí způsob, jakým mohou být v případě velkých finančních ztrát tyto ztráty nahrazeny členy fondu.

- (61) S ohledem na všechny tyto skutečnosti se Komise domnívá, že nebyla dodržena zásada soukromého věřitele.

4.1.1.3 Existence finanční výhody poskytnuté prostřednictvím státních zdrojů

- (59) Pokud Francie ohledně těchto technik uvádí, že „by mohly“ být použity systémy ručení, implicitně připouští, že tedy v tomto případě použity nebyly a že státní záloha byla poskytnuta, aniž by byly vyžadovány záruky, které by byly srovnatelné se zárukami běžně používanými v bankách. Za těchto podmínek dochází Komise k závěru, že Francie se nechovala jako soukromý věřitel a že nemá záruky, že FPAP bude schopen vrátit prostředky, které mu byly dány k dispozici.

- (62) Komise se domnívá, že odhadovaná výše příjmů z různých členských příspěvků by ani při vysokém předpokladu FPAP nikdy neumožnila intervenovat bez vnějších zdrojů na termínovém trhu. Tyto vnější prostředky poskytl stát prostřednictvím organizace OFIMER formou nejméně tří finančních záloh vyplacených v období od listopadu 2004 do října 2005 a dosahujících podle informací sdělených Francií celkové výše 65 miliónů EUR. Čtvrtá záloha ve výši 12 miliónů EUR byla pravděpodobně rovněž vyplacena; z termínů uvedených v odůvodnění zmíněném v 22. bodě odůvodnění ve skutečnosti vyplývá, že podpis úmluvy právě probíhal k tomuto datu.

- (60) Dále FPAP ústy své rady uvádí, že dle francouzského práva je občanskoprávně odpovědný, že tato odpovědnost je neomezená a že v důsledku odborářské činnosti může vznikat odpovědnost za velmi vysoké částky. Komise uvádí, že u organizace typu FPAP mohou být ve hře samozřejmě velmi vysoké částky, neboť operace prováděné na termínových trzích vykazují určitá rizika a mohou způsobit značné ztráty. Nicméně nic neříká,

- (63) Francie neposkytla informace, které by toto posouzení vyvrátily. V tomto odůvodnění můžeme dále číst: „Bylo shledáno [Komisí], že FPAP nemohl vzhledem ke svým prostředkům bez státní vratné zálohy intervenovat. Proti tomuto důkazu nelze předložit žádný argument.“ Pro Komisi byly zároveň tyto zálohy uděleny za podmínek, které nejsou běžnými tržními podmínkami (viz 51. až 61. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

- (64) Dále Komise připomíná, že ani Francie ani FPAP neposkytly Komisi žádné údaje o výši prostředků vynaložených FPAP na těchto termínových trzích nebo o výsledcích transakcí, které zde byly provedeny. Na základě stejného odůvodnění se francouzské orgány po úvaze rozhodly tyto informace nesdělovat; ve skutečnosti je uvedeno, že „...tyto údaje by mohly být Komisi poskytnuty; nicméně je nutno zvážit, zda je v našem zájmu poskytnout tyto údaje nyní.“ Komise však uvádí, že tyto údaje jí nebyly doručeny ani tímto dopisem ani následně.
- (65) A konečně se Francie, FPAP a jeho rada domnívají, že Komise nemůže rozhodnout o existenci státní podpory, pokud nebylo shledáno neplnění ohledně jejího navrácení (Francie: „vratnou zálohu nelze považovat za státní podporu, neboť splatnost vrácení ještě neuplynula.“ FPAP: „Může či nemůže být tato částka vrácena? To je hlavní otázka, kterou klade Komise“; MQA: „U žádné z půjček udělených Francií ve prospěch FPAP ještě neuplynula doba splatnosti. V tuto chvíli ještě neexistuje žádné neplnění ohledně vrácení ani jakýkoliv počin francouzského státu, z kterého by vyplývalo úplné zrušení dluhu po jeho splatnosti“). Komise v tomto ohledu připomíná, že označení za státní podporu ve prospěch FPAP je v prvopočátku spojeno s rozhodnutím Francie poskytnout FPAP půjčku, kterou by jinak nezískal, a to ani v případě, že by byla dodržena splatnost vrácení. Proto když se Komise dotazuje na platební schopnost FPAP, je to především proto, že tato otázka platební schopnosti FPAP je základním kamenem pro hodnocení situace fondu s ohledem na běžné podmínky poskytnutí půjčky ze strany soukromé banky, a nikoliv proto, že má podezření na záměnu půjčky s běžnou finanční podporou.
- (66) Pokud by se z tohoto pohledu ukázalo, že zálohy nebyly vráceny ve stanovených lhůtách, nebo dokonce nebyly vráceny vůbec, potvrdilo by se jednak, že FPAP nebyl schopen provádět činnosti zakotvené ve svých stanovách bez podpory vnějších finančních prostředků, a jednak, že za běžných tržních podmínek by mu tato finanční podpora nebyla bankou nikdy poskytnuta. Nicméně v tomto ohledu Komise uvádí, že Francie ji nikdy neinformovala o eventuálním vrácení záloh, jejichž příjemcem byl FPAP. Tyto zálohy měly být vráceny ke dni 1. listopadu 2006, pokud jde o zálohu ve výši 15
- miliónů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 12. listopadu 2004, dále ke dni 1. května 2007, pokud jde o zálohu ve výši 10 miliónů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 27. května 2005, a ke dni 1. července 2007, pokud jde o zálohu ve výši 40 miliónů EUR, která byla předmětem úmluvy ze dne 11. října 2005 (viz 21. bod odůvodnění). Pokud jde o čtvrtou zálohu, která mohla být určena FPAP (viz 22. bod odůvodnění), není známé datum úmluvy ani datum splatnosti navrácení.
- (67) Tři známé termíny splatnosti již nyní uplynuly. První termín splatnosti uplynul již dokonce v době, kdy Francie Komisi zaslala svůj poslední dopis ze dne 27. listopadu 2006 po rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Komise se domnívá, že pokud by tato záloha byla skutečně vrácena, Francie i FPAP by o tom bez prodlení informovaly Komisi, neboť jedním z argumentů proti posouzení Komise bylo, že tyto zálohy nelze považovat za státní podporu, neboť ještě neuplynula lhůta pro jejich vrácení. Není pochyb o tom, že pokud by došlo k vrácení první zálohy, Francie by o tom byla informovala Komisi ve svém dopise ze dne 27. listopadu 2006 a stejně tak by učinila i u druhé a třetí zálohy, které měly být vráceny ke dni 1. května a 1. července 2007, jakož i u eventuální čtvrté zálohy. Navíc zprávy, které se objevily v odborném tisku, naznačují, že až do této chvíle k vrácení nedošlo. Proto se Komise domnívá, že se podpora původně poskytnutá formou zálohy změnila v podporu ve formě přímé dotace.
- (68) Následně se Komise z výše uvedených důvodů domnívá, že státní zálohy představují finanční výhodu poskytnutou ze státních zdrojů.
- #### 4.1.1.4 Existence finanční výhody přičítané státu
- (69) Komise zaznamenala, že tři úmluvy uzavřené mezi státem a FPAP výslovně stanoví, že cílem veřejných prostředků je zavést ochranný mechanismus proti výkyvům mezinárodních cen ropy a že tento mechanismus umožní získávání finančních opcí na termínových trzích. Je však zjevné, že původní likvidita FPAP, která byla doplňována pouze příspěvky členů fondu, by fondu k provádění takových operací nemohla stačit, nebo alespoň ne v takové míře, v jaké byly prováděny. V první úmluvě ze dne 12. listopadu 2004 je totiž uvedeno, že cílem zálohy ve výši 15 miliónů EUR je „umožnit nastartovat tento mechanismus“. Právě díky těmto zálohám byl

FPAP schopen provádět rozsáhlé akviziční operace na termínových trzích.

jedná o společnosti běžně operující na těchto trzích, nebo o společnosti, které byly či mohly být zřízeny stejným způsobem jako FPAP formou profesního odborového svazu v ostatních členských státech, nebo dokonce v samotné Francii.

(70) Jinými slovy se ukázalo, že stát konkrétně podpořil zřízení FPAP, založeného ve formě odborového svazu, a jeho závazek na termínových trzích s ropnými produkty, i když tato činnost neodpovídá běžným činnostem odborových svazů, a to za podmínek hospodářské soutěže se soukromými hospodářskými subjekty, které nejsou běžnými podmínkami hospodářské soutěže. Francie ostatně ode dne 7. října 2005 uznávala, že „vláda podpořila postup zahájený profesními subjekty, kterým bylo zřízení fondu pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu. Tento fond spravovaný profesními subjekty umožňuje rybářům (...) propojit jejich finanční kapacity za účelem nákupu finančních opcí na termínových trzích pro pokrytí rizika spojeného s kolísáním cen paliva“, přičemž zcela opomněla upřesnit, že takzvaná „finanční kapacita“ rybářů existovala díky státním prostředkům, totiž dvěma zálohám, které již byly k tomuto datu vyplaceny. Není nicméně pochyb o tom, že FPAP musel při rozhodování o využití prostředků, které mu byly dány k dispozici, zohlednit požadavky orgánů veřejné moci. Z tohoto hlediska ukázalo zřízení meziministerské inspekční mise pověřené „auditem mechanismu FPAP za současného stavu fungování a ověřením, zda jsou podmínky výdajů v souladu s právem a pravidly týkajícími se veřejných výdajů a rovněž zda jsou v souladu se závazky správců těchto fondů“ na starostlivost státu, aby byly prostředky FPAP využity v souladu s určením stanoveným v těchto úmluvách.

(71) Komise došla k závěru, že vzhledem k výše uvedeným informacím je finanční výhoda, kterou představují zálohy vyplacené FPAP na získávání finančních opcí na termínových trzích s ropou, přičitatelná státu⁽¹¹⁾.

4.1.1.5 Existence finanční výhody, která narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž

(72) FPAP je příjemcem finanční výhody vůči ostatním společnostem obchodujícím na termínových trzích, ať už se

(73) Francie uvedla, že „FPAP nelze považovat za zvýhodněný vzhledem k ostatním soukromým subjektům, které by mohly hrát stejnou úlohu, neboť je jediným francouzským profesním subjektem, jehož cílem je sdružovat rybářské podniky za účelem nákupu opcí na termínových trzích.“ Jako odpověď Komise uvedla, že s ohledem na pravidla hospodářské soutěže nelze situaci FPAP posuzovat pouze vůči dalším francouzským subjektům sdružujícím rybářské podniky a hrajícím stejnou úlohu jako tento fond, nýbrž vůči všem francouzským a evropským hospodářským subjektům, které mohou obchodovat na termínových trzích s ropnými produkty.

(74) FPAP mimoto popřel skutečnost, že by pro výkon svých činností investora na termínových trzích požíval zvýhodněných podmínek: dle jeho vlastních slov, „Fond obchodoval na světovém trhu s ‚komoditami‘ ve spojení s makléři nebo specializovanými finančními ústavy (...) [Fond] neměl vzhledem k ostatním subjektům působícím na trhu žádnou výhodu sazby ani zvláštní podmínky.“ Komise nebyla toho názoru, že by finanční výhoda FPAP plynula z výsadního postavení FPAP vůči ostatním hospodářským subjektům na trhu, nýbrž z toho, že fond mohl na tomto trhu obchodovat pouze, protože měl k dispozici finanční prostředky, které mu poskytl stát a které překračovaly vlastní finanční možnosti FPAP, přičemž stát je neposkytl za podobných podmínek dalším podnikům, které mohly mít stejný zájem obchodovat na tomto trhu jako FPAP (například podniky dalších odvětví činnosti ovlivněných nárůstem ceny ropy) nebo které na tomto trhu obchodují z důvodů spojených s jejich ekonomickými a obchodními strategiemi (například petrochemické podniky).

⁽¹¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 16. května 2002, C-482/99, Francie v. Komise, Sb. rozh. 2002, s. I-4397, zejména body 53 až 56.

- (75) FPAP ostatně uznal existenci této výhody. V dokumentu Konfederace pro námořní spolupráci, který nebyl sdělen Komisi, ale byl zveřejněn na internetové stránce Porotního soudu pro rybolov a akvakulturu v regionu Bretaň⁽¹²⁾, pan de Feuarent prostřednictvím shrnutí základních bodů projednávaných při setkání s regionem Bretaň dne 24. května 2006 uvádí: „Stát k tomuto datu poskytl pomoc ve výši 65 milionů EUR. FPAP ostatně na trhu s ‚komoditami‘ zaznamenal zisk z opcí ve výši několik milionů EUR, což představuje nepopíratelnou přidanou hodnotu.“ Komise z toho vyvodila, že FPAP mohl realizovat operace spojené se získáváním finančních opcí na trzích s ropnými produkty pouze díky veřejným prostředkům, které měl k dispozici, kterými nedisponovaly žádné další subjekty či podniky a z kterých měl přímý zisk. Výhoda, kterou fond získal, tudíž narušila nebo mohla narušit hospodářskou soutěž.

4.1.1.6 Existence finanční výhody, která ovlivňuje obchod mezi členskými státy

- (76) Tím, že FPAP obchodoval na trhu s „komoditami“, jak to uvedl pan de Feuarent, intervenoval na světovém trhu s ropou.
- (77) Jeho činnost tak přesáhla čistě francouzský rámec takovým způsobem, že je možné se oprávněně domnívat, že poskytnuté zálohy ovlivňují obchod mezi členskými státy.

4.1.1.7 Závěr

- (78) Tímto jsou splněny čtyři podmínky pro stanovení existence státní podpory: zálohy vyplacené FPAP jsou ze státních prostředků, jsou přičitatelné státu, narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivňují obchod mezi členskými státy. Podpora, jejímž příjemcem je FPAP, představuje tedy státní podporu podle článku 87 Smlouvy o ES, pokud jde o část obchodní likvidity pocházející ze státních prostředků a využitou na získávání opcí na termínových trzích s ropnými produkty.

4.1.2 Slučitelnost se společným trhem

- (79) Jak je uvedeno v úmluvách mezi státem a FPAP, tato státní podpora ve formě záloh měla za cíl nastartovat intervence FPAP na termínových trzích s ropou a jejími deriváty a jejich následné pokračování. Jedná se o provozní podporu FPAP. Francie ostatně ve svém dopise ze dne 6. prosince 2005 uznala, že uvedené částky byly vyplaceny „za účelem zajištění fungování FPAP“.
- (80) Podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy jsou nebo mohou být některé kategorie podpory považovány za slučitelné se společným trhem. Bylo nutné vyšetřit, zda lze tuto podporu FPAP zařadit do jedné z těchto kategorií.
- (81) Komise uvedla, že tato podpora neodpovídá případům upraveným v čl. 87 odst. 2.
- (82) Podpora není ve skutečnosti určená k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi. Komise v tomto smyslu připomněla, že výkyvy cen ropy jsou spojené s hospodářskou činností. Tyto výkyvy se dotýkají rovněž dalších odvětví činnosti, které spotřebovávají ropné produkty ve všech členských státech Evropské unie, a nelze je považovat za přírodní pohromu ani mimořádnou událost ve smyslu článku 87 Smlouvy. Tato podpora není tudíž podle čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy slučitelná se společným trhem.
- (83) Tuto podporu nelze rovněž považovat za slučitelnou se společným trhem na základě přímého použití čl. 87 odst. 3 Smlouvy s různými případy, které jsou zde upraveny.

- a) Evidentně se nejedná o podporu, která má napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností (případ upravený v čl. 87 odst. 3 písm. a)). Cílem této podpory je totiž umožnit FPAP obchodovat na relevantních termínových trzích. Tato podpora nemá nic společného s podporami uvedenými ve výše zmíněném písmenu a).

⁽¹²⁾ <http://pecheaquaculture.region-bretagne.fr>

b) FPAP nelze považovat za významný projekt evropského zájmu nebo podporu, která má napravit vážnou poruchu v hospodářství členského státu (případy upravené v čl. 87 odst. 3 písm. b)). FPAP je totiž specificky francouzský a ostatní členské státy nevyjádřily záměr vytvořit fondy stejného typu; chybí tedy tudíž evropský rozměr tohoto fondu. Pokud jde o úvahu, zda se jedná o podporu, která má napravit vážnou poruchu v hospodářství členského státu, Komise uvedla, že zde není žádný prvek, který by umožňoval říci, že by peněžní prostředky umožnily fondu tohoto typu zjednat takovou nápravu. Pokud jde o podporu ve prospěch samotného FPAP, příjemcem podpory je pouze jediný hospodářský subjekt a, i když se poskytnutá podpora propojí s rybářskými podniky, není podpora přínosem pro hospodářství celého členského státu. Komise ostatně uvedla, že byla vždy toho názoru, že orgánům veřejné moci nepřísluší finančně zasahovat proti těmto vzrůstajícím cenám ropy; jejich úloha musí naopak spočívat v provádění takových politik vůči podnikům, které by je vedly k přizpůsobení se novým hospodářským podmínkám vniklým v důsledku tohoto navýšení. Proto podpora, jejímž cílem je umožnit hospodářskému subjektu obchodovat na relevantních termínových trzích, neodpovídá kýžnému cíli.

c) Existence FPAP nemůže sama od sebe vyhovět podmínce čl. 87 odst. 3 písm. c), který stanoví, že slučitelné se společným trhem mohou být podpory na rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. V podstatě žádný prvek neukázal, že by byl rozvoj či navýšení činností spojených s obchodováním na termínových trzích s ropou žádoucí. Kromě toho není tato činnost spojena s hospodářskou oblastí. Proto tuto podporu nelze považovat za slučitelnou se společným trhem podle výše uvedeného písmene c).

d) A konečně, tento druh podpory není obsažen mezi kategoriemi podpor, které by byly považovány za slučitelné se společným trhem na základě rozhodnutí Rady přijatého v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. e).

(84) Komise ostatně uvedla, že se na tuto provozní podporu FPAP nepoužil žádný z pokynů, které přijala za účelem analýzy státních podpor.

(85) Z toho tedy na závěr vyplývá, že podporu FPAP na získávání opcí na termínových trzích nelze považovat za slučitelnou se společným trhem s ohledem na žádnou z výjimek povolených Smlouvou.

4.2 Podpora ve prospěch rybářských podniků: snížení výdajů na palivo

(86) Než Komise přistoupila k posouzení podpory, na jejímž základě bylo zahájeno formální vyšetřovací řízení, musela se vyjádřit k argumentu FPAP, který se domníval, že by se na podporu vyplacenou jemu samotnému a rybářským podnikům mělo nahlížet ve světle zvýšení prahu *de minimis* v odvětví rybolovu. Podle FPAP by byly dotčené částky (přibližně 16 000 EUR v průměru na podnik po odečtení podpory, kterou považuje za přímou sociální podporu rybářům) jednoznačně nižší než částky, u kterých probíhalo schvalování v okamžiku výplaty náhrad fondem FPAP (30 000 EUR na podnik) ⁽¹³⁾. Francouzské orgány se ve své odpovědi rovněž odvolaly na zvýšení prahu *de minimis*, aniž by však požadovaly jeho použití na tuto podporu.

(87) Komise nejdříve připomněla, že podle článku 3 nařízení Komise (ES) č. 1860/2004 ze dne 6. října 2004 o použití článků 87 a 88 Smlouvy o ES na podporu *de minimis* v zemědělském odvětví a odvětví rybolovu ⁽¹⁴⁾, ustanovení platné v době, kdy byly udělovány podpory rybářským podnikům, činila maximální výše podpory *de minimis* jednou za tři roky 3 000 EUR na podnik; podpory zvažované v tomto rozhodnutí značně překračují tyto částky a Francie se ve svých připomínkách vlastně nezmínila o možném použití tohoto stropu na podniky, které by mohly být jeho příjemci. I když je částka ve výši 30 000 EUR uvedená v nařízení (ES) č. 875/2007, které bylo v nedávné době přijato Komisí ⁽¹⁵⁾, vyšší než výše FPAP uvedených 16 000 EUR, tato částka představuje pouze průměrnou výši. Ostatně Francie k této částce ve výši 16 000 EUR došla chybně, neboť odečetla část podpory, kterou označuje za sociální podporu a kterou je při analýze nutno zohlednit (viz 116. a 117. bod odůvodnění). Vzhledem různorodosti velikostí rybářských podniků, které jsou členy FPAP, si tedy můžeme být jisti, že výše podpory poskytnuté některým podnikům je vyšší než 30 000 EUR. Například

⁽¹³⁾ Tento práh je prahem, který byl v konečné fázi přijat v nařízení Komise (ES) č. 875/2007 (viz poznámka pod čarou 14).

⁽¹⁴⁾ Úř. věst. L 325, 28.10.2004, s. 4.

⁽¹⁵⁾ Viz poznámka pod čarou 14.

u trawlerů o délce 20 až 25 metrů činí výše roční náhrady přibližně 35 000 EUR, neboli 70 000 EUR za roky 2005 a 2006⁽¹⁶⁾. Nicméně jak bylo uvedeno výše, Francie nepožádala o použití nového stropu *de minimis* a neposkytla žádný důkaz o tom, že by tak učinila. Vzhledem k výše uvedenému měla tedy Komise v rámci stálého šetření režimů státní podpory povinnost ověřit soulad těchto podpor s ohledem na ustanovení článku 87 Smlouvy.

4.2.1 Existence státní podpory

- (88) Francie se domnívala, že Komise není oprávněná posoudit existenci státní podpory ohledně tohoto aspektu činnosti fondu. Podle Francie „označení za státní podporu může vycházet pouze z analýzy *ad hoc* vratné zálohy státu a nikoliv z analýzy činností FPAP. Francouzské orgány si tedy přejí, aby se zohlednila pouze první část 3.1 hodnocení. Část 3.2 znovu odsuzuje činnosti FPAP, který je profesním odborovým svazem a realizuje svoji činnost v podobě nákupu opcí s cílem ochrany svých členů proti výkyvům ceny nafty.“⁽¹⁷⁾

- (89) Ve své odpovědi Komise připomněla, že v souladu s ustálenou judikaturou není státní podpora charakterizována svými příčinami a svými cíli, ale je vymezena v závislosti na svých účincích⁽¹⁸⁾. Kromě získávání finančních opcí na termínových trzích je podle úmluv uzavřených se státem úkolem FPAP vyplácet rybářským podnikům vyrovnávací platbu odpovídající cenovému rozdílu mezi maximální krytou cenou a průměrnou měsíční cenou cenového indexu pro příslušný měsíc. Komise je tudíž toho názoru, že rybářské podniky byly příjemci zvláštních výhod, které jim poskytoval systém zavedený FPAP, a je proto nutné analyzovat účinky zálohy poskytnuté státem nejen z pohledu výhody poskytnuté fondu FPAP, nýbrž i z pohledu výhod poskytnutých rybářským podnikům.

⁽¹⁶⁾ Zdroj: Regionální hospodářský zpravodaj o rybolovu v Bretani. „Výsledky drobného loďstva 2005/2006“ Souhrnná poznámka.

⁽¹⁷⁾ Odkazy na části 3.1 a 3.2 se týkají rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení uvedeného v bodě 11. Část 3.1 se týkala podpory na získávání opcí na termínových trzích a finančních výhod, které z ní pro FPAP a rybářské podniky vyplývají; část 3.2 se týkala náhrad na nákup paliva pro tyto podniky.

⁽¹⁸⁾ Zejména: rozsudky Soudního dvora ze dne 2. července 1974, Itálie v. Komise, 173/73, Sb. rozh. 1974, s. 709; ze dne 26. září 1996, Francie v. Komise, tzv. „Kimberly Clark“, C-241/94, Sb. rozh. 1996, s. I-4551; ze dne 12. října 2000, Španělsko v. Komise, C-480/98, Sb. rozh. 2000, s. I-8717; a ze dne 12. prosince 2002, Belgie v. Komise, C-5/01, Sb. rozh. 2002, s. I-11991.

4.2.1.1 Existence finanční výhody poskytnuté ze státních prostředků

- (90) Výhoda, kterou měly rybářské podniky z činností FPAP, má dvě podoby: na jedné straně spočívá výhoda v možnosti získat palivo za zvýhodněnou cenu a na straně druhé má podobu odškodnění částečně vyrovnávajícího výdaje za palivo.
- (91) Pokud jde o první aspekt, umožnilo získávání opcí na termínových trzích ze strany FPAP, který pak odprodával palivo koupené na termínových trzích společnosti CECOMER, ústředí nákupu pro námořní družstva, podnikům, které jsou členy FPAP, nakupovat palivo získané těmito družstvy za cenu nižší, než byla běžná tržní cena. Avšak jak již bylo uvedeno výše (viz 75. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí), to bylo možné pouze proto, že „stát k tomuto datu poskytl pomoc ve výši 65 milionů EUR. FPAP ostatně na trhu s „komoditami“ zaznamenal zisk z opcí ve výši několika milionů EUR, což představuje nepopiratelnou přidanou hodnotu.“ Komise tedy došla k názoru, že zásobování rybářských podniků palivem za cenu nižší, než je běžná tržní cena, bylo možné díky zálohám poskytnutých státem a vlastním prostředkům FPAP, které představují příspěvky jeho členů a zisky ze spekulativních operací na termínových trzích s ropnými produkty.

- (92) Tento stejný dvojí původ bylo možné vidět v prostředcích (státní prostředky a prostředky ze soukromých činností FPAP), které sloužily k financování vyrovnávacích plateb vyplacených rybářským podnikům.

- (93) Jak je popsáno v 24. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, FPAP financoval dle úmluv ze dne 12. listopadu 2004 a 27. května 2005 cenový rozdíl mezi „maximální krytou cenou“ a průměrnou měsíční cenou cenového indexu a podle úmluvy ze dne 11. října 2005 rozdíl mezi 0,30 EUR na litr a průměrnou měsíční referenční cenou, pokud tato přesahovala 0,30 EUR.

(94) Původně plánovaný „vyrovnávací“ mechanismus vycházel z předpokladu, že vysoké náklady v poměru k referenční ceně by mohly být v období vyšších cen vyrovnány díky příspěvkům členů placeným v období nižších cen. Systém by pak fungoval na principu samofinancování. Když se podíváme na dokument pana de Feuardenta, již zmíněný v 75. bodě odůvodnění tohoto rozhodnutí, „byl FPAP technicky schopný získat první opce od dubna 2004; v této době mohly být potřeby CECOMER (přibližně 200 milionů litrů) za rok 2005 kryty ve výši 0,28 centů/l za přibližně 4 milióny EUR“. Díky svým vlastním prostředkům by zřejmě FPAP na začátku roku 2004 býval mohl čelit relativně malým potřebám spojeným s „pojištěním nafty“ tímto způsobem. Ukázalo se tedy, že se svou původní koncepcí by býval mohl být fond soběstačný.

(95) Nicméně jelikož se ceny ropy dlouhodobě pohybovaly na vysoké úrovni a povědomí o členství v FPAP se velmi rozšířilo, stoupal rychle počet členů. Důsledkem toho se náklady na toto „pojištění nafty“ prudce zvýšily a mohly být hrazeny pouze díky zálohám, které fondu FPAP vyplatil stát.

(96) Pokud se pokusíme odhadnout výši prostředků, které FPAP potřeboval, aby mohl čelit výdajům na „pojištění nafty“ v roce 2005, můžeme vyjít z předpokladu, že míra spotřeby paliva, za kterou rybářské podniky vyžadovaly vyrovnávací platbu, se z 200 milionů litrů (viz 94. bod odůvodnění) pravděpodobně posunula k objemu, který lze odhadnout na téměř 900 milionů litrů. Pokud totiž opět použijeme průměrné hodnoty roční spotřeby, ze kterých se vycházelo při výpočtech uvedených v 55. a 56. bodě odůvodnění, činila by spotřeba 1 000 lodí do 12 metrů $1\,000 \times 200$ tun/loď, neboli 200 000 tun, a spotřeba lodí delších než 12 metrů by činila $1\,400 \text{ lodí} \times 480$ tun/loď, neboli 672 000 tun, což je celkem 872 000 tun (neboli 872 milionů litrů). Ve skutečnosti, jak již bylo uvedeno v 55. bodě odůvodnění, když vezmeme do úvahy, že lodě se věnují rybolovu spíše 38 týdnů ročně nežli 48, blíží se spotřeba spíše 700 000 tunám ($1\,000 \text{ lodí} \text{ do } 12 \text{ m} \times 158 \text{ tun}$, neboli 158 000 tun, a $1\,400 \text{ lodí} \text{ delších než } 12 \text{ m} \times 380 \text{ tun}$, neboli 532 000 tun). Za předpokladu stropu pro vyrovnávací

platby ve výši 12 centů na litr, což je strop použitý u třetí zálohy⁽¹⁹⁾, dosahují finanční potřeby FPAP roční částky ve výši řádově 85 milionů EUR. Vzhledem ke skutečnosti, že rybářské podniky měly zajištěnou zřejmě jen část své spotřeby paliva, byla potřeba finančních prostředků asi nižší, ale v porovnání s původním odhadem ve výši 4 miliónů EUR za rok 2005 zůstává objem řádově na několika desítkách milionů EUR ročně. Je tedy jasné, že FPAP by býval bez vnějších prostředků, v tomto případě záloh vyplacených státem, nemohl plnit krytí zaručené svým členům protihodnotou za jejich příspěvky.

(97) V tomto kontextu byl FPAP příjemcem veřejných prostředků za účelem pokrytí potřeb tohoto „pojištění nafty“ a jeho úkolem bylo tyto prostředky co nejlépe spravovat. Finanční prostředky FPAP se tudíž skládaly z prostředků pocházejících z členských příspěvků, státních záloh a případných zisků z jeho činnosti na termínových trzích s ropou. Část těchto prostředků pocházejících ze státních záloh představuje nezvratně státní prostředky. Pokud jde o zisky realizované na termínových trzích, které rybářským podnikům umožnily získat levnější naftu, mohlo jich být dosaženo jen díky existenci státních prostředků, které poskytly FPAP prostředky na provádění finančních operací na budoucích trzích. I když přesné znění úmluv uzavřených mezi FPAP a CECOMER není známo a nelze jej odvodit z žádného z dokumentů zaslaných Francií, Komise se domnívá, že vyrovnávací platba určená členským podnikům odpovídající cenovému rozdílu by byla nižší, než kdyby CECOMER a námořní družstva dodávaly rybářům palivo koupené na běžném trhu, to znamená bez obchodování FPAP na termínových trzích. Takto přešel zisk z operací FPAP na termínových trzích na CECOMER, zásobovací družstvo námořních družstev, a v konečném sledu na rybářské podniky, které od nich kupují palivo. Praktickým účinkem určitě bylo, že FPAP mohl pokračovat ve vyplácení vyrovnávacích plateb během delšího období, než kdyby byl FPAP jen zprostředkující organizací pověřenou pouze rozdělením uvedených 65 (nebo 77) milionů EUR poskytnutých státem na základě mechanismu „pojištění nafty“.

⁽¹⁹⁾ Viz odstavec II rozhovoru pana D. Bussereaua, ministra zemědělství a rybolovu, který se konal dne 30. června 2005 během valné hromady Národního výboru pro mořský rybolov a mořské chovatelství; dokument k dispozici na následující internetové stránce: http://agriculture.gouv.fr/IMG/pdf/discours_300605_ag-cnpm.pdf

- (98) Komise došla následně k názoru, že právě díky státním prostředkům, které přímo navyšovaly obchodní likviditu FPAP nebo které byly použity pro dosažení zisku dále navyšujícího tuto likviditu, mohly tyto rybářské podniky požívat finanční výhody, neboť měly na jedné straně možnost získat palivo za zvýhodněnou cenu a na straně druhé jim bylo vypláceno odškodnění v podobě vyrovnávací platby vypočtené na základě referenční ceny.

4.2.1.2 Existence finanční výhody přičitatelné státu

- (99) Tři, případně čtyři, úmluvy uzavřené mezi státem a FPAP stanoví, že konečným určením veřejných finančních prostředků vyplacených formou záloh je částečné vyrovnání nákladů na palivo rybářských společností. Vyrovnávací platba vyplacená rybářům formou odškodnění odpovídajícího rozdílu mezi referenční cenou a cenou u čerpací stanice se ještě poji se snížením ceny nafty na čerpací stanici dodavatele, kterým je nejčastěji námořní družstvo.

- (100) Likvidita FPAP, původně tvořená příspěvky členů, poté navýšená o první státní zálohu, umožnila fondu obchodovat na termínových trzích, a dosáhnout tak zisku, avšak tento zisk nebyl dostatečný, aby mu současně umožnil vyplácet zaručené vyrovnávací platby podnikům protihodnotou za jejich příspěvky. Dvě, případně tři, zálohy však fondu umožnily pokračovat v činnostech do té doby, než musel postupně opustit své pozice, aby měl k dispozici prostředky potřebné na vyplácení odškodnění. Komise uvedla, že rozhodnutí týkající se operací na termínových trzích byla přijata předsedou FPAP. Jejich realizace se uskutečnila ve spojení s makléři a specializovanými finančními ústavy (viz 74. bod odůvodnění), jejichž odměňování bylo zajišťováno fondem FPAP za Komisi neznámých podmínek. Jestliže však stanovy FPAP stanoví, že předseda musí „za účelem rozhodnutí o projektech krytí, které mají být realizovány,“ povinně konzultovat správní radu, pak stát v této správní radě zastoupen není. Dokonce i když byl FPAP obecně povinen „vést účetnictví, které na žádost umožní zjistit použití záloh a rozdělení příjmů a výdajů fondu“, stát nerozhodoval ani o strategii, kterou má FPAP sledovat za účelem získávání těchto finančních opcí ani

o výši finanční náhrady, která měla být vyplácena podnikům. Jestliže tedy není pochyb, jak bylo naznačeno v odstavci 4.1.1.4, že je podpora tvořená třemi, popřípadě čtyřmi, zálohami přičitatelná státu, to stejné neplatí pro dodatečné výhody, kterých požívaly rybářské podniky zčásti díky svým příspěvkům a zčásti díky výše uvedené správě veškeré obchodní likvidity FPAP. Jestliže tedy byla konečná podpora vyplácená rybářům díky operacím realizovaným na termínových trzích vyšší než veřejné prostředky, které původně FPAP obdržel, část podpory přesahující výši zálohově poskytnutých veřejných prostředků nevyplynula z rozhodnutí státu. I když není možné z účetního hlediska přesně vymezit, co pochází ze státních prostředků a co z vlastních finančních prostředků, neboť pro obchodování na termínových trzích s ropou a pro vyplácení odškodnění v podobě vyrovnávací platby byla použita veškerá obchodní likvidita, není tedy pro Komisi výhoda odpovídající rozdílu mezi celkovou výší podpor, jejímiž příjemci byly rybářské podniky, a celkovou výší státních záloh poskytnutých rybářským podnikům přičitatelná státu.

4.2.1.3 Existence finanční výhody, která narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž

- (101) Komise dospěla k závěru, že příspěvek rybářským podnikům, které jsou členy FPAP, na jejich výdaje na palivo tyto podniky zvýhodňuje, neboť jsou jedinými podniky, které mohou být příjemci tohoto příspěvku. Jejich pozice je posílena vůči jiným podnikům, které jim konkurují na trhu Společenství, ať už se jedná o jiné rybářské podniky nebo podniky z dalších odvětví hospodářské činnosti, jejichž zájmem je snížit své provozní náklady spojené s výdaji za palivo. Vzhledem k tomu, že se tento ochranný mechanismus navíc vztahuje pouze na rybářské podniky, hodnotí se takto poskytnutá podpora jako podpora v rámci odvětví nedostupná pro ostatní odvětví. Navíc podpora v jakékoli formě, která zvýhodňuje určité odvětví, narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž (viz rozhodnutí Komise 2006/269/ES ze dne 8. února 2006 o daňových odpočtech pro rybáře z povolání (Švédsko) ⁽²⁰⁾, 31. a 35. bod odůvodnění).

⁽²⁰⁾ Úř. věst. L 99, 7.4.2006, s. 21.

(102) Francie předložila námitku, že tato podpora nezvýhodňovala členské podniky FPAP, jelikož „členství v FPAP je volné a otevřené všem rybářským podnikům s výhradou platby příspěvků“. MQA dodává, že toto členství je otevřené „bez ohledu na strukturu či státní příslušnost příjemce požitku“. FPAP pak závěrem upřesnil, že „členské podniky FPAP jsou v rukou francouzského, ale i španělského a nizozemského kapitálu“.

(103) Komise došla ve své odpovědi k závěru, že rybářské podniky, které se mohou stát členy FPAP, jsou pouze podniky, které mají své lodě registrovány na metropolitním území Francie nebo v zámořských departementech. Podniky s nizozemským či španělským kapitálem, které drží francouzské lodě, se tedy skutečně mohou stát členy FPAP; jsou to určité tyto lodě, na které se odvolává Francie a FPAP ve svých odpovědích. Ale ostatní lodě Společenství se členy stát nemohou.

(104) Všechny podniky, které jsou příjemci vyrovnávacích plateb vyplácených FPAP konkurují na trhu Společenství podnikům, jejichž lodě plují pod vlajkou ostatních členských států a které mají rovněž zájem na snížení svých provozních nákladů spojených s výdaji za palivo, ale které nemají k dispozici systém vyrovnávacích plateb typu systému zavedeného FPAP. Z tohoto důvodu výhoda, kterou mají členské rybářské podniky nebo podniky, které ještě nejsou členy, ale mohly by jimi být, to znamená všechny podniky, jejichž lodě plují pod francouzskou vlajkou, představuje jasně narušení hospodářské soutěže.

(105) FPAP byl mimo jiné toho názoru, že faktory narušení hospodářské soutěže je nutné hledat jinde. S odvoláním na vysoké náklady, které podle FPAP nemají ekonomické opodstatnění a které vyplývají ze správy víceletých orientačních plánů rybářského loďstva, to znamená ze správy celkové kapacity tohoto loďstva, nebo které jsou spojené se správou „produkčních práv“, FPAP zejména uvedl, že „Práva týkající se vnitrostátních politik představují (...) skutečný faktor narušující evropskou hospodářskou soutěž [a] značně přesahují ekonomickou oblast.“

(106) Komise v tomto ohledu uvedla, že tyto náklady, ať už jsou ve Francii nižší či vyšší než náklady v ostatních členských státech, jsou výsledkem omezení vyplývajících z právního rámce, podle kterého se v současné době

vykonávají rybolovné činnosti. Ve svém sdělení ⁽²¹⁾ ze dne 26. února 2007 o nástrojích řízení rybolovu na základě rybolovných práv Komise připomněla, že odvětví rybolovu Společenství se vyznačuje množstvím nástrojů a řídicích mechanismů a že srovnatelné situace jsou někdy posuzovány velmi odlišným způsobem v závislosti na členském státu. Ze sdělení zejména vyplynulo, že prodej a nákup rybolovných práv je v některých členských státech běžnou praxí, ať už probíhá v rámci zavedených trhů či nepřímo. Náklady uvedené FPAP představují náklady, se kterými se potýkají loďstva různých členských států a odpovídají ekonomickému vývoji odvětví rybolovu. Tyto náklady vyplývají z provádění správních opatření, která vyžaduje a potřebuje společná rybářská politika, na vnitrostátní úrovni. Toto provádění není odůvodněním pro zavádění zvláštních podpor v jednotlivých členských státech. Z tohoto důvodu a na rozdíl od toho, co uvedl FPAP, nelze narušení hospodářské soutěže hodnotit omezeně v rámci „relevantního trhu“, například „regionálního mikrotrhu“, což je pojem, na který se fond odvolává, nýbrž jak je stanoveno ve Smlouvě na úrovni celého společného trhu. Jestliže je tedy cílem podpory FPAP zachovat rybolov v regionálním rámci a zabránit mořským loďům, aby se stáhly do menších hloubek, či trawlerům, aby se zaměřily na specifický druh rybolovu, jak uvedl FPAP, pak tato podpora zcela představuje podporu, která narušuje, nebo může narušit, hospodářskou soutěž a je v tomto ohledu státní podporou.

(107) Na základě výše uvedených důvodů se tudíž Komise domnívá, že prostředky uvolněné státem, jejichž příjemci byly prostřednictvím FPAP rybářské podniky, narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž.

4.2.1.4 Existence finanční výhody, která ovlivňuje obchod mezi členskými státy

(108) FPAP nesouhlasí se skutečností, že podpory rybářským podnikům, které jsou členy odborového svazu, ovlivňují výměny mezi členskými státy. Podle FPAP tyto podniky ve skutečnosti vykonávaly svoji činnost v rámci „trhu, který není v žádném případě jednotný, ale který spíše představuje „mozaiku“ regionálních mikrotrhů“.

⁽²¹⁾ KOM(2007) 73 v konečném znění.

(109) Komise v odpovědi uvedla, že celková hodnota vývozu produktů rybolovu a akvakultury z Francie do zbylé části světa dosáhla v roce 2005 výše 1 290 miliard EUR, z toho 80 % do členských států Evropské unie. Stejně tak celková hodnota dovozu této kategorie produktů do Francie činila v roce 2005 3 693 miliardy EUR, z toho 40 až 60 %, v závislosti na zdroji, bylo z členských států Evropské unie ⁽²²⁾. Celková hodnota francouzské produkce činila pro srovnání 1 868 miliard EUR. Aniž by bylo třeba provádět velmi detailní ekonomickou analýzu ⁽²³⁾, je tedy jasné, že bez ohledu na změny cen shledané v tomto případě každý den ve francouzských či evropských přístavech představuje objem výměn mezi Francií a zbylou částí Evropy v odhadu dodávek produktů rybolovu a akvakultury značnou část. Opatření na podporu velkého počtu francouzských rybářských podniků (více než 30 % loďstva) prostřednictvím snížení jejich provozních nákladů mají samozřejmě vliv na výměny mezi členskými státy v oblasti rybolovu.

(110) Je tedy zjevné, že výhoda, kterou využívaly rybářské podniky ve formě náhrady části svých provozních nákladů, ovlivňuje výměny mezi členskými státy.

4.2.1.5 Z á v ě r

(111) Čtyři podmínky pro stanovení existence státní podpory jsou splněny jen částečně. Výhoda, které využívaly rybářské podniky, evidentně vyplývá z použití státních prostředků, narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchod mezi členskými státy. Naproti tomu výhoda je přičitatelná státu pouze do výše záloh, pokud tyto zálohy představují pouze část obchodní likvidity FPAP a pokud stát nezasahoval do voleb prováděných FPAP za účelem zúročení prostředků, které mu byly dány k dispozici. Proto může Komise konstatovat existenci státní podpory ve smyslu článku 87 Smlouvy o ES pouze do výše vkladu veřejných finančních prostředků, to znamená 65, nebo 77 miliónů EUR.

(112) Komise na závěr uvádí, že francouzské orgány bez ohledu na své odpovědi ze dne 7. října 2005 a 21. dubna 2006 vlastně nepopřely závěry Komise o existenci státní podpory. Během přezkumu návrhu finančního zákona na rok 2007 národním shromážděním ministr zemědělství a rybolovu na dotaz týkající se budoucnosti FPAP totiž odpověděl: „FPAP je funkční

ode dne 1. listopadu 2004, ale Evropská komise ho sleduje zblízka, neboť se jedná o státní podporu.“ ⁽²⁴⁾

4.2.2 Slučitelnost se společným trhem

(113) Podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy jsou nebo mohou být některé kategorie podpory považovány za slučitelné se společným trhem.

(114) Komise uvedla, že tyto podpory neodpovídají případům upraveným v čl. 87 odst. 2 Smlouvy.

a) Tím, že MQA tvrdí, že FPAP jednal jako „organizace na ochranu spotřebitelů“ nebo jako „ochránce spotřebitelů ropných produktů“, se zdá, že naznačuje, že by bylo možné podpory ve prospěch rybářských podniků zahrnout mezi „podpory sociální povahy poskytované individuálním spotřebitelům“ upravené v čl. 87 odst. 1. V tomto ohledu Komise pouze uvádí, že tento odstavec se výslovně týká „individuálních spotřebitelů“ a nikoliv podniků, a proto jej v tomto případě nelze použít (viz rovněž 50. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí). Tato podpora není tudíž podle čl. 87 odst. 2 písm. a) Smlouvy slučitelná se společným trhem.

b) Tato podpora nepředstavuje podporu určenou k náhradě škod způsobených přírodními pohromami nebo jinými mimořádnými událostmi. Výkyvy cen ropy jsou vlastně spojené s hospodářskou činností. Tyto výkyvy se dotýkají rovněž dalších odvětví činnosti, které spotřebovávají ropné produkty ve všech členských státech Evropské unie a nelze je ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) považovat za přírodní pohromu ani mimořádnou událost. Nicméně k této analýze MQA namítá, že podpora skutečně následovala po výjimečné situaci, „neboť sama Komise připouští výjimečné hospodářské a sociální potíže odvětví“. Je skutečně pravda, že odvětví rybolovu musí čelit zvláštním obtížím, které Komise detailně analyzovala ve svém sdělení ⁽²⁵⁾ ze dne 9. března 2006 „O zlepšování hospodářské situace v odvětví rybolovu“. V tomto sdělení Komise ukázala, že zdroje hospodářských a sociálních obtíží odvětví vyplývají z jeho strukturálního nepřizpůsobení se omezením

⁽²²⁾ Zdroje: OFIMER Klíčové údaje z odvětví rybolovu a akvakultury ve Francii, ročník 2006. Rovněž Eurostat a Global Trade Information Service.

⁽²³⁾ Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 30. dubna 1998, T-241/95, Het Vlaamse Gewest v. Komise, Sb. rozh. 1998, s. II-717, bod 67.

⁽²⁴⁾ Národní shromáždění – zápis ze zasedání ze dne 25. října 2006, slyšení pana Dominiquea Bussereaua, ministra zemědělství a rybolovu.

⁽²⁵⁾ KOM(2006) v konečném znění.

zatěžujícím jeho činnost. Navíc Komise v tomto sdělení formulovala několik návrhů na překonání hospodářských obtíží odvětví rybolovu. Po přezkoumání slučitelnosti některých provozních podpor Komise velmi jasně uvádí: „Současné obtíže v odvětví rybolovu se stupňují vzhledem k nedávnému nárůstu cen pohonných hmot. To vede k tomu, že se z odvětví rybolovu ozývají hlasy volající po veřejné intervenci, která by tento náhlý nárůst nákladů kompenzovala. Takováto podpora by byla provozní podporou, která není slučitelná se Smlouvou. Komise by žádnou podporu oznámenou pro tento účel neschválila.“ K záručnímu nástroji srovnatelnému s nástrojem koncipovaným původně během zřizování FPAP Komise doplňuje „Komise by takovýto režim mohla schválit pouze tehdy, pokud by poskytoval záruky splacení veškeré veřejné podpory za obchodních podmínek, což se za současné hospodářské situace jeví jako velmi nepravděpodobné“. Výkyvy ve výši vstupních nákladů, jako nákladů na palivo, jsou součástí hospodářské činnosti a nemohou samy o sobě představovat mimořádnou událost.

Vzhledem k výše uvedenému dochází Komise k závěru, že zmíněná státní podpora, jejímiž příjemci byly rybářské podniky, není ve smyslu čl. 87 odst. 2 písm. b) Smlouvy slučitelná se společným trhem.

(115) Tuto podporu nelze rovněž považovat za slučitelnou se společným trhem na základě použití čl. 87 odst. 3 Smlouvy s různými případy, které jsou zde upraveny.

a) Evidentně se nejedná o podporu, která má napomáhat hospodářskému rozvoji oblastí s mimořádně nízkou životní úrovní nebo s vysokou nezaměstnaností (případ upravený v čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy). Cílem této podpory je snížit provozní náklady rybářských podniků. FPAP ovšem uvádí, že cílem této podpory je zachovat rybolov v regionálním rámci. Nicméně Komise konstatuje, že je tato podpora udělována rybářským podnikům bez ohledu na sídlo těchto podniků či domovský přístav lodí, který využívají. Tato podpora nemá tedy nic společného s podporou uvedenou ve výše zmíněném písmenu a).

b) Tuto podporu nelze rovněž považovat za podporu určenou na podporu uskutečnění významného projektu společného evropského zájmu nebo na nápravu vážné poruchy hospodářství členského státu. Nemá vazbu na žádný významný projekt společného evropského zájmu. Nelze ji ani považovat za podporu určenou na nápravu vážné poruchy

hospodářství členského státu. Cílem podpory udělené rybářským podnikům je totiž náprava potíží podniků jednoho konkrétního hospodářského odvětví a nikoliv celého francouzského hospodářství. Odvětvová povaha této podpory je nepopiratelná, neboť navýšení cen ropy neovlivnilo pouze podniky z odvětví rybolovu, nýbrž všechny podniky, všechna odvětví činnosti. A v tomto ohledu byla vždy Komise toho názoru, že veřejným orgánům nepřísluší finančně zasahovat s cílem kompenzovat tento nárůst, nýbrž naopak podněcovat podniky, aby se přizpůsobily novým hospodářským podmínkám, které z tohoto navýšení vyplývají. Proto vzhledem k výše uvedenému Komise shledala, že podporu FPAP ve prospěch rybářských podniků nelze ve smyslu čl. 87 odst. 3 písm. b) považovat za slučitelnou.

c) Pokud jde o čl. 87 odst. 3 písm. c), snížení výdajů na palivo nemůže samo o sobě vyhovět podmínce výše uvedeného písmene c), podle které může být se společným trhem slučitelná podpora na rozvoj určitých hospodářských činností nebo hospodářských oblastí, pokud nemění podmínky obchodu v takové míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem. Cílem dotčené podpory není ve skutečnosti podpora rozvoje rybolovných činností ve smyslu udržitelného rybolovu v souladu s cíli společné rybářské politiky, nýbrž naopak zachováva míru intenzity rybolovu, aniž by vedla rybářské podniky ke snížení výdajů za palivo. Ve svém důsledku pak zpomaluje potřebné přizpůsobení se podniků odvětví rybolovu obtížím, které vyplývají z nárůstu cen ropy. Kromě toho není tato činnost spojena s hospodářskou oblastí. Proto tuto podporu nelze podle čl. 87 odst. 3 písm. c) považovat za slučitelnou se společným trhem.

d) A konečně tyto kategorie podpory nejsou zjevně obsaženy mezi podporami určenými na pomoc kultuře a zachování kulturního dědictví ani mezi podporami považovanými za slučitelné se společným trhem na základě rozhodnutí Rady přijatého v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. e).

(116) Z výše uvedeného vyplývá, že státní podpora poskytnutá rybářským podnikům za účelem snížení výdajů na palivo neodpovídá žádné z výjimek stanovených článkem 87 Smlouvy.

(117) Jelikož se jedná o podporu rybářským podnikům, je nutno tyto podniky posoudit rovněž ve světle pokynů pro posuzování státní podpory v odvětví rybolovu a akvakultury (dále jen „pokyny“).

- (118) Cílem této podpory je snížit provozní náklady rybářských podniků. Má povahu provozní podpory.
- (119) Komise nejdříve připomíná, že podle bodu 3.5 těchto pokynů „nesmí mít státní podpory ochranné účinky, musí sloužit k podpoře racionalizace a efektivity produkce a uvádění produktů rybolovu na trh. Veškerá taková podpora musí vyústit v trvalá zlepšení, díky nimž se odvětví bude moci dále rozvíjet již jen na základě tržních zisků.“
- (120) Ale jak již bylo uvedeno v 115. bodě odůvodnění písm. c) tohoto rozhodnutí, snížení výdajů na palivo nemá za cíl rozvoj rybolovných činností ve smyslu udržitelného rybolovu v souladu s cíli společné rybářské politiky, nýbrž zachování shodných činností rybářských podniků. Proto je Komise toho názoru, že tato podpora má skutečně ochranné účinky uvedené v bodě 3.5 pokynů a nelze ji tudíž považovat za slučitelnou se zásadou stanovenou těmito pokyny.
- (121) Francie ovšem ve svých odpovědích k zahájení formálního vyšetřovacího řízení uvedla, že „činnosti FPAP předešly nezbytná opatření, jakou jsou plány na záchranu a restrukturalizaci, které tyto činnosti poté, co budou schváleny, pouze vysvětlí a potvrdí“. Nicméně až mnohem později, a to v lednu 2008, informovala Francie Komisi o zavedení opatření předložených jako opatření na záchranu a restrukturalizaci ve prospěch rybářských podniků, opatření registrovaná Komisí pod číslem NN 09/2008 a v současné době podrobovaná analýze. I pokud bychom přijali argument Francie, podle kterého by činnosti FPAP určitým způsobem předešly opatření na záchranu a restrukturalizaci, nemá to vliv na jejich slučitelnost se společným trhem z důvodu základních rozdílů, které existují mezi opatřeními FPAP a podmínkami, kterými se řídí režimy podpor na záchranu a restrukturalizaci podniků a které jsou popsány v pokynech Společenství o státní podpoře na záchranu a restrukturalizaci podniků v nesnázích⁽²⁶⁾. V rozporu s tím, co je uvedeno v těchto pokynech, byly totiž podpory vyplývající z činností FPAP poskytovány bez rozdílu všem rybářským podnikům a nikoliv jen podnikům v nesnázích. Dále podpory na záchranu nesmí překročit šest měsíců a musí mít podobu vratné půjčky nebo záruky; pokud jde o podpory na restrukturalizaci, musí být poskytovány za přesně stanovených podmínek a po omezenou dobu. Podpory poskytované Francií prostřednictvím FPAP však žádnou z požadovaných podmínek nespĺňují: rybářské podniky jsou příjemci těchto podpor od roku 2004, podpory nejsou poskytovány formou půjčky či záruky a jejich vrácení v rámci plánu restrukturalizace není stanoveno.
- (122) FPAP se rovněž domnívá, že poskytované podpory jsou odůvodněny skutečností, že by se ve skutečnosti jednalo o podporu příjmů zaměstnanců. FPAP v tomto ohledu píše: „FPAP se zřizuje jako ‚sdružení pro předcházení rizikům‘ s cílem vytvořit pro 2 500 členských podniků právní rámec na záchranu ve smyslu francouzského práva.... V tomto smyslu je podpora příjmů zaměstnanců spadající do rámce restrukturalizace povolena. Žádným způsobem nenarušuje pravidla hospodářské soutěže. Naopak vyplývá ze zásad Společenství, které zaměstnancům zaručují důstojný minimální příjem.“ FPAP pokračuje tím, že uvádí, že nezávislý výplatní systém námořníků by ve Francii způsobil, že by zaměstnanci rybářských podniků nedostávali plat, a dokonce by se vůči rejdaři zadlužili. A nakonec upřesňuje, že 25 z 65 miliónů záloh poskytnutých státem „se přímo týká záloh zaměstnancům a posuzuje se jako přímá sociální podpora“. MQA dodává: „Pokud jsou půjčky považovány za podpory ve prospěch nikoliv FPAP, nýbrž členských rybářských podniků, jednalo by se skutečně o sociální podpory. Finanční příspěvek, který by byl poskytnut tímto způsobem, by byl ve skutečnosti přímo spojen s odměňováním námořníků.“
- (123) Tato tvrzení vyvolávají několik připomínek ze strany Komise:
- 1) Nejdříve se podivuje nad tím, že téměř 40 % (25 z 65 miliónů) záloh ze státních finančních prostředků poskytnutých podle tří výše uvedených úmluv (viz 21. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí) za účelem získání finančních opcí na termínových trzích s ropnými produkty „se přímo týká záloh zaměstnancům a posuzuje se jako přímá sociální podpora“.

(26) Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

2) Komise se domnívá, že se zde ze strany FPAP jedná o rétorickou zkratku, která má ukázat, že z činnosti prováděných FPAP spočívajících ve snižování provozních nákladů rybářských podniků a s ohledem na nezávislý výplatní systém těžili *in fine* zaměstnanci těchto podniků. Právě v tomto smyslu by se tyto činnosti mohly posuzovat „jako přímá sociální podpora“. Nicméně žádný údaj ve spisu nevede k předpokladu, že by se jednalo o přímé sociální podpory, to znamená podpory vyplácené FPAP přímo zaměstnancům těchto podniků; což není žádným způsobem zakotveno ve stanovách FPAP (viz 20. bod odůvodnění tohoto rozhodnutí).

3) Ať už by byly podpory případně vypláceny přímo zaměstnancům nebo by činnosti FPAP byly přínosem pro tyto zaměstnance, neboť by jim v důsledku nezávislého výplatního systému umožnily zvýšit své příjmy, Komise připomíná, že v souladu s řádně ustálenou judikaturou⁽²⁷⁾ pojem podpory zahrnuje výhody poskytnuté veřejnými orgány, které v různých formách ulevují od nákladů, jež jdou obvykle k tíži rozpočtu podniku. V tomto smyslu jsou platy nepochybně součástí těchto nákladů a podnik nemůže na jejich vyplacení počítat s veřejnými prostředky. Proto je skutečnost, kdy podle FPAP a MQA z výhod získaných těmito rybářskými podniky v podobě možnosti kupovat palivo za preferenční cenu a částečné náhrady svých výdajů za palivo ve skutečnosti těžili zaměstnanci těchto podniků, za účelem posouzení slučitelnosti těchto podpor se společným trhem irrelevantní. Stačí konstatovat, že účinkem podpor poskytnutých rybářským podnikům díky veřejným prostředkům byla úleva od nákladů, jež jdou běžně k tíži rozpočtu těchto podniků.

4) Stejně tak nemůže Komise přijmout tvrzení, podle kterého by podpora příjmů zaměstnanců byla povolena, neboť by jednak vycházela ze zásad Společenství, které zaměstnancům zaručují důstojný minimální

příjem, a jednak by nezávislý výplatní systém byl zvlášť nepříznivý pro francouzské námořníky. Pravidla týkající se existence minimálního platu jsou totiž na základě zásady subsidiarity ve výlučné pravomoci členských států. Pokud jde o platy námořníků ve Francii, tato povinnost je upravena články L.742-2, D.742-1 a D.742-2 zákoníku práce. Jak je připomenuto v rozsudku Odvolacího soudu v Rennes ze dne 16. června 1998⁽²⁸⁾, tato obecně platná ustanovení se použijí na zaměstnance podle námořního zákoníku práce nezávisle na přijatém způsobu odměňování. Skutečnost, že se rejdař a jeho zaměstnanci na začátku domluví, že námořníci budou vypláceni nezávisle (na případném zisku), nezprošťuje rejdaře od povinnosti zaručit námořníkům během období naložení odměnu alespoň ve výši minimální mzdy. Jinými slovy rybářské podíly musí být alespoň rovny odměně vypočtené s použitím minimální zaručené mzdy. Ustanovení článku 34 námořního zákonu práce⁽²⁹⁾ odkazují v tomto ohledu na „profesní národní dohodu nebo rozšířené odvětvové dohody [pro stanovení] nezávisle na skutečné délce práce jednoho či více období pro výpočet minimální zaručené mzdy nezávisle odměňovaných námořníků“. Odvětvová dohoda zaručující v čl. 9 prvním pododstavci roční minimální hrubou odměnu pro námořníky zaměstnance odměňované nezávisle byla podepsána dne 28. března 2001⁽³⁰⁾. Toto ustanovení se stalo povinným pro všechny zaměstnavatele a všechny zaměstnance spadající do působnosti této dohody na základě mezi-ministerské vyhlášky ze dne 3. července 2003⁽³¹⁾. Mzdové náklady vyplývající z této zákonné povinnosti tedy představují provozní náklady rybářských podniků stejně jako výdaje na palivo. Za těchto podmínek nemůže tedy Komise přijmout tvrzení, podle kterého by byl francouzský stát oprávněn intervenovat, neboť rejdaři se vyhýbají zákonné povinnosti, podle které mají svým zaměstnancům zajistit minimální mzdu, i když jsou zaměstnanci odměňováni nezávisle.

⁽²⁷⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 5. října 1999, C-251/97, Francouzská republika v. Komise, Sb. rozh. 1999, s. I-6639, bod 35.

⁽²⁸⁾ Rozsudek Odvolacího soudu v Rennes ze dne 16. června 1998, Mariou v. Louzaouen, ve Francouzském námořním právu, č. 588, prosinec 1998, s. 1202 a násl. (Editions Lamy).

⁽²⁹⁾ K dispozici na www.legifrance.gouv.fr/

⁽³⁰⁾ Úřední věstník ministerstva zařízení č. 13 ze dne 25. července 2003, k dispozici na www2.equipement.gouv.fr/bulletinofficiel/fiches/BO200313/Une.htm

⁽³¹⁾ Zveřejněno v Úředním věstníku Francouzské republiky 203 ze dne 3. září 2003, s. 15051.

(124) Podle MQA by se rovněž mohlo jednat o socioekonomická opatření: „pokyny (...) uvádějí, že mohou být prohlášena za slučitelná socioekonomická opatření. V tomto případě je FPAP zcela průhledný a opatření považovaná Komisí za podpory mají evidentně socioekonomický charakter.“

(125) Komise shledává, že MQA nepřináší žádný prvek umožňující posoudit dotčené podpory s ohledem na bod 4.5 pokynů, který stanoví, že případ od případu mohou být přímé podpory zaměstnancům odpovídající socioekonomickým opatřením považovány za slučitelné se společným trhem. Tento odstavec vlastně upřesňuje, že lze podporu považovat za slučitelnou pouze, „pokud představuje součást socioekonomických záložních opatření, která nahrazují ušlý příjem související s opatřeními zaměřenými na dosažení úpravy kapacity přijatými podle čl. 11 odst. 1 nařízení (ES) č. 2371/2002“ (nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 ze dne 20. prosince 2002 o zachování a udržitelném využívání rybolovných zdrojů v rámci společné rybářské politiky⁽³²⁾). Zřízení FPAP však nespadá do celkového plánu přijatého v souladu s nařízením (ES) č. 2371/2002 s cílem upravit rybolovné kapacity. Argument předložený MQA tudíž nemůže v žádném případě odůvodnit poskytnutí těchto provozních podpor.

(126) MQA také uvádí, že není přesné tvrdit, že podpory byly poskytnuty bez podmínek. Podle MQA „stát za účelem poskytnutí těchto půjček vyžadoval, aby FPAP předložil četné podpůrné doklady pro vytvoření řádné správy fondu a rovněž určení fondu a jeho členů, kteří měli vytvořit udržitelná řešení s ohledem na nové výrobní podmínky odvětví rybolovu“. MQA trvá na tomto požadavku průhledného účetnictví a na rozhodnutí státu o provedení meziministerské inspekční mise.

(127) Komise konstatuje tento požadavek průhlednosti a kontroly s tím, že se jeví jako základní, neboť se jedná o intervenci financovanou z veřejných prostředků. Komise nicméně lituje, že jí v takovém kontextu průhlednosti francouzské orgány ani přes její požadavky vyjád-

řené během řízení nepředaly veškeré detailní údaje o činnostech fondu. Komise nakonec konstatuje, že nebyla nikdy informována o inspekční misi zmíněné MQA ani *a fortiori* o jejích závěrech požadovaných francouzskými orgány k polovině listopadu 2005.

(128) Proto se Komise domnívá, že zálohy poskytnuté státem očividně spadají do kategorie provozních podpor uvedených v bodu 3.7 pokynů, podle kterého: „státní podpora, která je udělena, aniž by příjemcům ukládala jakékoli závazky ve prospěch cílů společné rybářské politiky, a která je určena ke zlepšení situace podniků a zvýšení jejich obchodní likvidity, (...) je, coby provozní podpora, se společným trhem neslučitelná.“ Tyto zálohy jsou tudíž se společným trhem neslučitelné.

5. ZÁVĚR

(129) Komise shledala, že Francie v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy protiprávně zavedla různá podpůrná opatření, která jsou předmětem tohoto rozhodnutí.

(130) Na základě posouzení uvedeného v části 4.1 tohoto rozhodnutí se Komise domnívá, že navýšení obchodní likvidity FPAP prostřednictvím poskytnutí tří, případně čtyř, záloh v celkové výši 65 milionů EUR, případně 77 milionů EUR, představuje podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy státní podporu neslučitelnou se společným trhem. Vzhledem k tomu, že by žádná banka neposkytla zálohy typu, jaké byly poskytnuty FPAP, a že podle dostupných informací nebyly tyto zálohy vráceny, stala se z těchto záloh přímá dotace (viz 67. bod odůvodnění), a tudíž státní podpora ve zmíněné výši.

(131) Na základě posouzení uvedeného v části 4.2 tohoto rozhodnutí se Komise domnívá, že podpora poskytnutá formou záloh FPAP, která rybářským podnikům umožnila nakupovat palivo za zvýhodněnou cenu a využívat vyrovnávací platby v rámci pojištění nafty, představuje podle čl. 87 odst. 2 a 3 Smlouvy státní podporu neslučitelnou se společným trhem.

⁽³²⁾ Úř. věst. L 358, 31.12.2002, s. 59.

6. NAVRÁCENÍ PODPORY

- (132) Částka státní podpory poskytnutá Francií činí 65 miliónů EUR, nebo 77 miliónů, pokud existovala čtvrtá úmluva. V čl. 14 odst. 1 nařízení č. 659/1999 se stanoví, že je-li v případech protiprávní podpory přijato záporné rozhodnutí, Komise rozhodne, že dotýčný členský stát učiní všechna nezbytná opatření, aby příjemce podporu navrátil. Cíle navrácení podpory je dosaženo, jakmile jsou dotčené podpory, navýšené případně o úroky z prodlení, vráceny příjemcem nebo, jinými slovy, podniky, které z nich skutečně měly prospěch⁽³³⁾. Cíle navrácení podpory bude tudíž dosaženo, až tato částka ve výši 65, nebo 77 miliónů EUR bude navrácena.

- (133) Za účelem stanovení, co má být navráceno z části FPAP a z části rybářskými podniky, je nutno vzít do úvahy skutečnost, že FPAP, ačkoliv na termínových trzích jednal jako hospodářský subjekt, bylo jeho cílem poskytovat náhrady rybářským podnikům v rámci systému pojištění nafty, který zavedl, a dodávat jim palivo za výhodnou cenu. Analýza celkové ekonomie tohoto zvláštního systému provedená v tomto rozhodnutí ukázala, že FPAP splnil svoje poslání tím, že postupně převáděl podporu poskytnutou státem. Z tohoto důvodu představuje podpora, která má být navrácena ze strany FPAP, tu část z 65, nebo 77 miliónů EUR, která nebyla převedena na rybářské podniky, a podpora, kterou mají navrátit rybářské podniky, je tedy ta část, která jim byla převedena.

- (134) Komise nemá znalosti o výši částky, která byla skutečně z FPAP převedena rybářským podnikům. Komise v tomto ohledu uvádí, že přes příkaz Francii k poskytnutí potřebných informací o fungování FPAP Francie nesdělila ani způsob používání obchodní likvidity tohoto fondu ani jeho účetnictví. Bez těchto informací a s ohledem na judikaturu Soudního dvora⁽³⁴⁾ je Komise toho názoru, že je nutné poskytnout určité pokyny k metodě, kterou je nutno použít ke stanovení výše podpory, jež má být navrácena.

- (135) Při stanovení těchto pokynů vzala Komise do úvahy skutečnost, že s ohledem na úmluvy má FPAP povinnost vést účetnictví umožňující sledovat použití záloh, jakož i rozdělování zdrojů a výdajů, a že se zavázal archivovat účetní doklady po dobu minimálně deseti let a předložit je na vyžádání jednotlivým státním orgánům (viz 27. bod

odůvodnění). Na základě těchto skutečností budou mít orgány či organizace pověřené provedením rozhodnutí o navrácení podpory možnost seznámit se s pohyby obchodní likvidity FPAP a se stavem této obchodní likvidity v okamžiku, kdy má být toto rozhodnutí provedeno. Kromě toho účetnictví rybářských podniků většinou vedou správní seskupení patřící pod středisko pro řízení drobného rybolovu, které je zastoupeno ve správní radě FPAP, je tedy zároveň možné v účetnictví těchto podniků vymezit náhrady, které jim vyplatil FPAP.

6.1 Navrácení podpory od FPAP

- (136) Částka neslučitelné podpory, kterou má vrátit FPAP, odpovídá části státní podpory, která nebyla nakonec převedena rybářským podnikům, to znamená část záloh, která byla použita na financování fungování FPAP a ta část záloh, kterou si fond ponechal ve své obchodní likviditě. Celkovou výši provozních nákladů může orgán pověřený provedením navrácení podpory zjistit z účetnictví FPAP. Vzhledem k zastupitelné povaze peněz a nemožnosti rozlišit jejich původ v závislosti na jeho použití se Komise domnívá, že část státních záloh, ze které byly financovány provozní náklady, odpovídá celkové výši těchto nákladů, na kterou se použije koeficient těchto záloh vypočítaný z poměru mezi výší těchto záloh a vlastními prostředky FPAP (členské příspěvky). Stejným způsobem lze stanovit výši záloh, která zůstala v obchodní likviditě, když se na zbylou obchodní likviditu použije stejný koeficient.

6.2 Navrácení podpory od rybářských podniků

- (137) Jak bylo uvedeno výše, podpora, kterou mají vrátit všechny rybářské podniky, představuje 65, nebo 77 miliónů těchto záloh, ponížených o částku, kterou má v souladu s pokyny uvedenými v 136. bodě odůvodnění vrátit FPAP. Pokud jde o státní podporu, kterou má vrátit každý z těchto podniků, je třeba vzít do úvahy skutečnost, že není z účetního hlediska možné, činit rozdíl mezi podporou, která je považována za státní podporu, a podporou, která není přičitatelná státu (viz odstavec 4.2.1.2 tohoto rozhodnutí).

- (138) Komise shledala, že státní podporu, kterou má vrátit každý podnik, lze vypočítat na základě odškodnění obdrženého každým podnikem v rámci pojištění nafty.

⁽³³⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 29.4.2004, C-277/00, Německo v. Komise, Sb. rozh. 2004, s. I-3925, bod 75.

⁽³⁴⁾ Rozsudek soudního dvora ze dne 12.10.2000, C-480/98, Španělsko v. Komise, Sb. rozh. 2000, s. I-8715, bod 25.

(139) Tím, že Komise bere toto odškodnění jako základ pro výpočet, nechává stranou ekvivalent podpory z úspory dosažené každým rybářským podnikem v důsledku nákupu paliva za nižší než tržní cenu. Komise se domnívá, že je správné tak učinit, neboť podniky, které využívaly preferenčních cen pro nákup paliva, jsou totožné s podniky, které byly příjemci odškodnění v rámci pojištění nafty, a to v úplně srovnatelných poměrech, neboť čím více paliva podnik koupil za preferenční cenu, tím větší odškodnění získával a naopak. Při použití tohoto základu nedojde u dotčených podniků ke vzniku disproporcí vzhledem k povinnosti navrácení, které budou muset čelit. Dále Komise uvádí, že pokud bychom při výpočtu chtěli vycházet z ekvivalentu podpor, bylo by za tímto účelem nutné u každé dodávky paliva za období působení FPAP na termínových trzích nafty vypočítat rozdíl mezi výdaji, které by vyplynuly z nákupu za cenu platnou daný den, a cenou skutečně fakturovanou družstevní společností po stanovení, jaká cena se toho dne použila na typ zakoupeného paliva a místo nákupu. Uplatnění tohoto postupu by bylo mnohem obtížnější. Proto Komise upřednostňuje doporučit takový základ pro výpočet, který orgánům a organizacím pověřeným provedením rozhodnutí o navrácení podpory usnadní jejich úkol.

(140) Proto je Komise toho názoru, že státní podporu, kterou má vrátit každý podnik, lze vypočítat na základě odškodnění obdrženého každým podnikem v rámci pojištění nafty. Státní podpora, která má být navržena, se vypočítá prostřednictvím úpravy této náhrady procentuální sazbou odpovídající poměru celkové výše státní podpory, kterou mají vrátit rybářské podniky, vzhledem k celkové výši náhrady vyplacené rybářským podnikům ze strany FPAP v rámci pojištění nafty.

(141) Částka, kterou má vrátit každý jednotlivý rybářský podnik, se tedy vypočte podle následujících vzorců:

$$R * Ent = I \times \frac{(Zálohy - R * FPAP)}{\text{Celkem I}}$$

kde

$R * Ent$ = částka, kterou má vrátit rybářský podnik

I = výše náhrady obdržené rybářským podnikem v rámci pojištění nafty

$Zálohy$ = 65, nebo 77 miliónů EUR

$R * FPAP$ = částka, kterou má vrátit FPAP v souladu s pokyny uvedenými v 136. bodě odůvodnění

Celkem I = celková výše náhrad vyplacených FPAP rybářským podnikům v rámci pojištění nafty

(142) Tento vzorec vychází z postulátu, že FPAP realizoval na termínových trzích zisk, který byl pak zcela postoupen rybářským podnikům. Jak bylo popsáno v tomto rozhodnutí, je to nejpravděpodobnější případ. Nicméně je rovněž nutné vymezit teoretický případ, kdy FPAP na termínových trzích zaznamenal ztráty, z čehož by vyplynulo, že rybářské podniky byly příjemci celkové náhrady, která byla v porovnání se zálohami nižší o částku, kterou má vrátit FPAP. V takovém případě by byl koeficient $(Zálohy - R * FPAP) / \text{celkem I}$ obecně vyšší než 1, zejména v případě nízké hodnoty „ $R * FPAP$ “; použitím výše uvedeného vzorce by se tudíž došlo k výsledku, že celková částka, kterou mají vrátit rybářské podniky, by byla vyšší než ta, kterou přijaly. Z tohoto důvodu je v tomto zvláštním případě nutné stanovit, že částka, kterou má vrátit každý jednotlivý rybářský podnik, odpovídá výši náhrady obdržené tímto podnikem v rámci „pojištění nafty“. V tomto případě by měl rozdíl mezi státními zálohami a náhradami vyplacenými rybářským podnikům vrátit FPAP, který skutečně tento rozdíl spotřeboval.

(143) Státní podpory ve prospěch rybářských podniků nemusejí být vráceny, pokud k datu, ke kterému byly poskytnuty, splňují podmínky nařízení (ES) č. 1860/2004 nebo nařízení (ES) č. 875/2007 o podpoře *de minimis*,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpora poskytnutá Fondu pro předcházení nepředvídaným rizikům v odvětví rybolovu (FPAP) na získávání finančních opcí na termínových trzích s ropou a provedená protiprávně Francií v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy je neslučitelná se společným trhem.

Článek 2

Podpora poskytnutá rybářským podnikům formou snížení výdajů na palivo a provedená protiprávně Francií v rozporu s čl. 88 odst. 3 Smlouvy je neslučitelná se společným trhem.

Článek 3

Individuální podpora poskytnutá rybářskému podniku podle čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ⁽³⁵⁾ nepodléhá navrácení, pokud v okamžiku jejího poskytnutí splňuje podmínky stanovené nařízením přijatým podle článku 2 nařízení (ES) č. 994/98 použitelným v okamžiku poskytnutí podpory.

Článek 4

1. Francie má povinnost nechat si od příjemců proplatit neslučitelné podpory uvedené v člancích 1 a 2.

2. Podpora získaná zpět podléhá úrokům ode dne, kdy byla příjemci k dispozici, až do dne, kdy byla získána zpět.

3. Úroky se vypočtou jako složený úrok v souladu s kapitolou V nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ⁽³⁶⁾.

4. Francie s platností ode dne přijetí tohoto rozhodnutí zruší všechny zbývající platby podpory uvedené v člancích 1 a 2.

Článek 5

1. Získání podpory uvedené v člancích 1 a 2 zpět se provede s okamžitým účinkem.

2. Francie dohlédne na to, aby se toto rozhodnutí použilo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Článek 6

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předloží Francie Komisi tyto informace:

- a) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou je třeba od FPAP získat zpět;
- b) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí;
- c) dokumentaci, která prokáže, že již bylo FPAP nařízeno navrácení podpory.

2. Francie informuje Komisi o pokroku v provádění vnitrostátních opatření přijatých podle tohoto rozhodnutí až do úplného získání podpory uvedené v článku 1 zpět. Na vyžádání Komise neprodleně předloží informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro splnění tohoto rozhodnutí. Rovněž poskytne podrobné informace týkající se částek podpory a úroků, které již byly od FPAP získány zpět.

Článek 7

1. Do dvou měsíců od oznámení tohoto rozhodnutí předloží Francie Komisi tyto informace:

- a) seznam rybářských podniků, které obdržely podporu uvedenou v článku 2 a celkovou částku, kterou každý z nich obdržel;
- b) celkovou částku (jistinu a úroky), kterou je třeba od každého jednotlivého příjemce získat zpět;
- c) podrobný popis již přijatých a plánovaných opatření pro splnění tohoto rozhodnutí;
- d) dokumentaci, která prokáže, že již bylo příjemcům nařízeno navrácení podpory.

2. Francie informuje Komisi o pokroku v provádění vnitrostátních opatření přijatých podle tohoto rozhodnutí až do úplného získání podpory uvedené v článku 2 zpět. Na vyžádání Komise neprodleně předloží informace o již přijatých a plánovaných opatřeních pro splnění tohoto rozhodnutí. Rovněž poskytne podrobné informace týkající se částek podpory a úroků, které již byly od příjemců získány zpět.

Článek 8

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 20. května 2008.

Za Komisi

Joe BORG

člen Komise

⁽³⁵⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽³⁶⁾ Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 5. prosince 2008

o nezařazení kyseliny sírové do přílohy I směrnice Rady 91/414/EHS a o odnětí povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující tuto látku

(oznámeno pod číslem K(2008) 7612)

(Text s významem pro EHP)

(2008/937/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

skému úřadu pro bezpečnost potravin (EFSA) v souladu s článkem 20 nařízení (ES) č. 2229/2004. Pro kyselinu sírovou byla členským státem zpravodajem Francie a veškeré příslušné informace byly předloženy v říjnu 2007.

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh ⁽¹⁾, a zejména na čl. 8 odst. 2 čtvrtý pododstavec uvedené směrnice,

- (4) Komise posoudila kyselinu sírovou v souladu s článkem 24a nařízení (ES) č. 2229/2004. Návrh zprávy o přezkoumání uvedené látky byl přezkoumán členskými státy a Komisí v rámci Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat a dokončen dne 26. září 2008 v podobě zprávy Komise o přezkoumání.

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414/EHS se stanoví, že členský stát může během období dvanácti let od oznámení uvedené směrnice povolit uvést na trh přípravky na ochranu rostlin obsahující účinné látky neuvedené v příloze I zmíněné směrnice, které již byly uvedeny na trh do dvou let ode dne oznámení, zatímco jsou tyto látky postupně přezkoumávány v rámci pracovního programu.

- (5) V průběhu posuzování uvedené účinné látky zmíněným výborem byl, s přihlédnutím k připomínkám členských států, učiněn závěr, že dosud známé skutečnosti nepostačují k dokončení posouzení rizika pro spotřebitele a ke stanovení spolehlivé přijatelné úrovně expozice obsluhy (AOEL), přičemž tato hodnota je nezbytná pro posouzení rizik pro obsluhu. Navíc jsou ve zprávě o přezkoumání této látky uvedeny další obavy vyjádřené členským státem zpravodajem v jeho hodnotící zprávě.

- (2) Nařízení Komise (ES) č. 1112/2002 ⁽²⁾ a (ES) č. 2229/2004 ⁽³⁾ stanoví prováděcí pravidla pro čtvrtou etapu pracovního programu podle čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414/EHS a zřizují seznam účinných látek, které mají být zhodnoceny z hlediska možného zařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS. Tento seznam zahrnuje kyselinu sírovou.

- (6) Komise vyzvala oznamovatele, aby předložil připomínky k výsledkům přezkoumání a uvedl, zda má či nemá v úmyslu látku dále podporovat. Oznamovatel předložil své připomínky a ty byly důkladně prozkoumány. Navzdory argumentům, které oznamovatel předložil, však dané obavy stále přetrvávají, a hodnocení provedená na základě předložených informací neprokázala, že by přípravky na ochranu rostlin obsahující kyselinu sírovou mohly za navržených podmínek použití obecně vyhovovat požadavkům stanoveným v čl. 5 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 91/414/EHS.

- (3) Účinky kyseliny sírové na lidské zdraví a na životní prostředí byly zhodnoceny v souladu s ustanoveními nařízení (ES) č. 1112/2002 a (ES) č. 2229/2004 pro rozsah použití navrhovaných oznamovatelem. Uvedená nařízení dále určují členské státy zpravodaje, které musí předložit příslušné hodnotící zprávy a doporučení Evrop-

- (7) Kyselina sírová by proto neměla být zařazena do přílohy I směrnice 91/414/EHS.

- (8) Měla by být přijata opatření, která zajistí, aby udělená povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující kyselinu sírovou byla ve stanovené lhůtě odňata a nebyla obnovena a aby pro takové přípravky nebyla udělena žádná nová povolení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 230, 19.8.1991, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 14.

⁽³⁾ Úř. věst. L 379, 24.12.2004, s. 13.

- (9) Lhůta poskytnutá členskými státy pro likvidaci, uskladnění, uvedení na trh a použití stávajících zásob přípravků na ochranu rostlin obsahujících kyselinu sírovou by neměla přesáhnout dvanáct měsíců, aby stávající zásoby směly být použity během nejvýše jednoho dalšího vegetačního období, což zajistí, že přípravky na ochranu rostlin obsahující kyselinu sírovou budou zemědělcům dostupné po dobu osmnácti měsíců od přijetí tohoto rozhodnutí.
- (10) Tímto rozhodnutím není dotčeno předložení žádosti pro kyselinu sírovou v souladu s ustanoveními čl. 6 odst. 2 směrnice 91/414/EHS a nařízení Komise (ES) č. 33/2008 ze dne 17. ledna 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla ke směrnici Rady 91/414/EHS, pokud jde o běžný a zkrácený postup pro posuzování účinných látek, které byly součástí pracovního programu podle čl. 8 odst. 2 uvedené směrnice, nebyly však zařazeny do její přílohy I ⁽¹⁾, s ohledem na případné zařazení do přílohy I směrnice 91/414/EHS.
- (11) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Kyselina sírová se nezařazuje jako účinná látka do přílohy I směrnice 91/414/EHS.

Článek 2

Členské státy zajistí, aby:

- povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující kyselinu sírovou byla odňata do 5. června 2009;
- ode dne zveřejnění tohoto rozhodnutí nebyla udělována ani obnovována žádná povolení pro přípravky na ochranu rostlin obsahující kyselinu sírovou.

Článek 3

Lhůta poskytnutá členskými státy v souladu s ustanoveními čl. 4 odst. 6 směrnice 91/414/EHS musí být co nejkratší a skončí nejpozději dne 5. června 2010.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Bruselu dne 5. prosince 2008.

Za Komisi

Androulla VASSILIOU

členka Komise

⁽¹⁾ Úř. věst. L 15, 18.1.2008, s. 5.

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 9. prosince 2008

o seznamu zvýhodněných zemí, které jsou způsobilé pro zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných podle nařízení Rady (ES) č. 732/2008 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí pro období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011

(oznámeno pod číslem K(2008) 8028)

(2008/938/ES)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 732/2008 ze dne 22. července 2008 o uplatňování systému všeobecných celních preferencí pro období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 a o změně nařízení (ES) č. 552/97, (ES) č. 1933/2006 a nařízení Komise (ES) č. 1100/2006 a (ES) č. 964/2007 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (ES) č. 732/2008 stanoví přiznávání zvláštního pobídkového režimu pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných rozvojovým zemím, které splňují určité požadavky stanovené v článcích 8 a 9 uvedeného nařízení.
- (2) Každá rozvojová země, která si přeje využívat tohoto zvláštního pobídkového režimu, musela za tímto účelem podat do 31. října 2008 žádost doplněnou úplnými informacemi o ratifikaci příslušných úmluv, právních a správních předpisech pro účinné provedení těchto úmluv a o svém závazku, že přijme mechanismus monitorování a přezkumu podle příslušných úmluv a souvisejících nástrojů a bude jej plně dodržovat. Aby byla žádost schválena, musí být žádající země rovněž považována za zranitelnou zemi podle definice v čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. 732/2008.
- (3) Komise předložené žádosti posoudila podle ustanovení čl. 10 odst. 1 nařízení (ES) č. 732/2008 a sestavila seznam zvýhodněných zemí, které splňují příslušná kritéria. Těmto zemím by se tedy od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2011 měl přiznat zvláštní pobídkový režim.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 211, 6.8.2008, s. 1.

- (4) V souladu s čl. 10 odst. 6 nařízení (ES) č. 732/2008 je splnění kritérií, která jsou zároveň předmětem probíhajících šetření týkajících se Srí Lanky ⁽²⁾ a Salvadoru ⁽³⁾, zahájených Komisí podle čl. 18 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 980/2005 ⁽⁴⁾, posuzováno v průběhu těchto šetření.

- (5) Včasné zveřejnění tohoto rozhodnutí v *Úředním věstníku Evropské unie* by mělo zajistit splnění povinnosti podle čl. 10 odst. 3 nařízení (ES) č. 732/2008 zveřejnit v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení uvádějící seznam zemí, jež budou zvláštní pobídkový režim pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných využívat od 1. ledna 2009.

- (6) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro všeobecné celní preference,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Zvláštního pobídkového režimu pro udržitelný rozvoj a řádnou správu věcí veřejných stanoveného v nařízení (ES) č. 732/2008 budou ode dne 1. ledna 2009 do dne 31. prosince 2011 využívat tyto rozvojové země:

- (AM) Arménie
- (AZ) Ázerbájdžán
- (BO) Bolívie
- (CO) Kolumbie
- (CR) Kostarika
- (EC) Ekvádor
- (GE) Gruzie
- (GT) Guatemala
- (HN) Honduras
- (LK) Srí Lanka

⁽²⁾ Úř. věst. L 277, 18.10.2008, s. 34.

⁽³⁾ Úř. věst. L 108, 18.4.2008, s. 29.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 169, 30.6.2005, s. 1.

(MN) Mongolsko
(NI) Nikaragua
(PE) Peru
(PY) Paraguay
(SV) Salvador
(VE) Venezuela.

republice, Kostarické republice, Mongolsku, Nikaragujské republice, Paraguayské republice, Peruánské republice, Salvadorské republice, Srílanské demokratické socialistické republice a Bolívarovské republice Venezuela.

V Bruselu dne 9. prosince 2008.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno: Arménské republice, Ázerbájdžánské republice, Bolivijské republice, Ekvádorské republice, Gruzii, Guatemalské republice, Honduraské republice, Kolumbijské

Za Komisi
Catherine ASHTON
členka Komise

POZNÁMKA PRO ČTENÁŘE

Orgány se rozhodly, že ve svých textech již nebudou uvádět odkazy na poslední změny a doplňky citovaných aktů.

Pokud není uvedeno jinak, akty, na které se odkazuje v textech zde zveřejněných, se rozumí akty v platném znění.